

ရေတံခွန်တောင်၊ မန္တလေး၊ မုံလယ်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲ
တွင် (၁၃-၈-၂၀၁၀ မှ ၁၉-၈-၂၀၁၀ ထိ) ကျင်းပပြုလုပ်သော
ပထမအကြိမ်မြောက်ဝါတွင်း(၇)ရက် တရားစခန်း၌
ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
မုံလယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားဆုံးမတော်မူအပ်သော
ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်
၆-ပုဒ် ။

မာတိကာ ။

(၁)(၁၂-၈-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
ဟောကြားတော်မူသော
သုပ္ပဗုဒ္ဓ အကြောင်းဥပမာပြ

[https://drive.google.com/open?
id=0BxweqC4h8x4EeldqLU1tTXFCT28](https://drive.google.com/open?id=0BxweqC4h8x4EeldqLU1tTXFCT28)

(၂)(၁၃-၈-၂၀၁၀) နံနက်(၄)နာရီ အချိန်တွင်
ဟောကြားတော်မူသော
သီလပေး နှင့် သီလအကြောင်း ရှင်းပြပုံ

[https://drive.google.com/open?
id=0BxweqC4h8x4EUFJySXJLWTVXbk0](https://drive.google.com/open?id=0BxweqC4h8x4EUFJySXJLWTVXbk0)

(၃) (၁၃-၈-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အချိန်
ဟောကြားတော်မူသော
အရှင်စူဠပန် အကြောင်းဥပမာပြ

[https://drive.google.com/open?
id=0BxweqC4h8x4EX1R6SFJxZWNVVjg](https://drive.google.com/open?id=0BxweqC4h8x4EX1R6SFJxZWNVVjg)

(၄)(၁၄-၈-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
ဟောကြားတော်မူသော
ခန္ဓာငါးပါး သူသတ်ယောက်ျား

[https://drive.google.com/open?
id=0BxweqC4h8x4EZ1YycVJlak5fUk0](https://drive.google.com/open?id=0BxweqC4h8x4EZ1YycVJlak5fUk0)

(၅)(၁၅-၈-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
 ဟောကြားတော်မူသော
 ခုနုတ္တရာကျွန်မအကြောင်းဥပမာပြ

[https://drive.google.com/open?
 id=0BxweqC4h8x4EcUo2SXZmcTVETTA](https://drive.google.com/open?id=0BxweqC4h8x4EcUo2SXZmcTVETTA)

(၆)(၁၆-၈-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
 ဟောကြားတော်မူသော
 ဥတ္တရသာမဏေအကြောင်းဥပမာပြ။

[https://drive.google.com/open?
 id=0BxweqC4h8x4ENmd0RnRFYUZqQ1U](https://drive.google.com/open?id=0BxweqC4h8x4ENmd0RnRFYUZqQ1U)

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
 မုံလယ်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ
 ရေတံခွန်တောင်၊ မန္တလေး၊ မုံလယ်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲ
 တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော ပထမအကြိမ်မြောက်ဝါတွင်း(၇)ရက် တရားစခန်း
 (အဝင်နေ့) ၌ (၁၂-၈-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
 ဟောကြားတော်မူသော
 သုပ္ပဗုဒ္ဓ အကြောင်းဥပမာပြ
 ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်
 (အဟမ်း...အဟမ်း...

ချောင်းဆိုးတာကြားကြရဲ့၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား၊
အဲဒါသိအောင်လို့ တရားနာတာပါတကား...ကွဲ့။ တရားပျောက်တော့ ကို
ယ်မှာရှာ တဲ့... ဒါ တရားပြနေတာ...)

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မင်္ဂလေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်တို့အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မင်္ဂ၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်တို့အား။ နမော - ရည်ညွတ်
သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။

နမော

မာ - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာလေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်
ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘဆရာသမား တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်လျှော့ ကန်တော့ကြရသော ပူဇော်ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယ တို့ကြောင့်

မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း

မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

သီလတရားက ဟောရင်းနဲ့ နေပြီးတော့ အနက်ဖော်သွားမယ်၊

မူလနှစ်ဖြာ....သုံးခေါက်

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်

ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။ ပါ ဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ... ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောဘူးလား...။ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား၊ အကုသိုလ်...။ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ လို့ မဟောဘူးလား...။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား...။ ဒါ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင်၊ အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား...။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့

မဟောဘူးလား...။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား ချမ်းသာတဲ့တရားလား...။ အဲဒါ ... ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...။ ယုံကြည်ရင် ... အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပေါ့၊ ကုသိုလ် ကိုဆောင်။

သက်ရှိသတ္တဝါတို့ ။ ကမ္မည်းနီက စ ဆင်ကောင်ကြီးထိ သတ်မယ်ဆိုရင် ပါဏာတိပါတကံ မထိုက်ဘူးလား...။ ပါဏာတိပါတ ကံထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပျံ့မလား...။ အပါယ်ကိုကျ ။ ငရဲကို အားရအောင်ခံ၊ ငရဲသက်စေ့ လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်ထား ။ လူဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ မွေးမွေးခြင်း သေတဲ့ကလေးတွေ မရှိဘူးလား...။ လသားနဲ့သေတာ မရှိလား...။ ကျောင်းသားအရွယ်နဲ့ သေတာ မရှိလား...။ အပျို၊ လူပျို ဘဝနဲ့သေတာ မရှိလား...။ အိမ်ထောင်ရက်သားကျပြီးတော့သေတာတွေ မရှိဘူးလား...။ အဲဒါ အကျိုး အပြစ်တွေကို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား...။ ဒါ ပါဏာတိပါတကံ အကျိုး အပြစ်တွေ စိစစ်ဖို့လိုတယ်နော်...။

အဲဒါ ပါဏာတိပါတာအစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာအစ ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် ကုသိုလ်လို့ မဟောဘူးလား...။ အဲဒီ ကုသိုလ်ကံကြောင့် လူ့အဖြစ်ကိုရတယ်၊ နတ်အဖြစ်ကိုရတာပေါ့၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား...။

ဘယ်လောက်များ ကြောက်စရာကောင်းသလဲနော်...။ ငရဲအစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာအစားစား၊ အသူရကာယ်အစားစားပေါ့၊ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ လို့ မဟောဘူးလား...။ အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်၊ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်၊ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပေါ့။

သစ်သီးတစ်လုံး၊ ပန်းတစ်ပွင့်၊ ဟင်းတစ်ညွန့်ကစပြီးတော့ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံ ပတ္တမြားထိ ပိုင်ရှင် အခွင့်မပြုဘဲနဲ့ ယူမယ်ဆို အဒိန္နာကံ မထိုက်

လား...၊ အဒိန္နာ ကံထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါမ
လား...၊ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ ငရဲဘဝကလွတ်လို့ လူအဖြစ်
ကို ရတယ်ထား၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား...၊

ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ လူဖြစ်ဖြစ်၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ဖြစ် အငတ်ပြဿနာနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတ
ယ်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား...၊ အငတ်ပြဿနာနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတယ်နော်...၊
ခု စားဝတ်နေရေးမပြေဘူးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ... စဉ်းစားဖို့၊ အဲဒါ ဘယ်လိုတွေလဲ
လို့ အဒိန္နာကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားတွေ ပေါ်တာပေါ့၊ လေ့
လာဖို့မကောင်းလား...၊အဲဒါ အကျိုးအပြစ်တွေကို သိဖို့လိုတယ်၊ ရှောင်ကြ
ဉ်လို့ရှိရင် ကုသိုလ်ပေါ့၊

ရှောင်ကြဉ်လို့ရှိရင် ကိုယ်အတွက်နဲ့ပတ်သက်လို့ သတ္တဝါ အသီးသီး
တွဲ ... ကိုယ်အတွက်နဲ့ ပစ္စည်းပျောက်တယ်လို့ ရှိဦးမလား...၊ မပျောက်
တာဘူးနော်...၊ အဲလိုလေ့လာဖို့ မလိုဘူးလား ဟေ့...၊ အင်း...အဲဒါ ထိထိ
မိမိ သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်၊ ကိုယ်အတွက်နဲ့ သတ္တဝါတွေ မဆင်းရဲရ
အောင် ... အပ်တို တစ်ချောင်းကစ မပျောက်ရအောင် ... ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်
သံ ပတ္တမြားထိပေါ့ ပိုင်ရှင်အခွင့်မပြုရင် မယူအပ်ဘူးပေါ့။

လင်ရှိမယား၊ မယားရှိလင် ကျူးလွန်စော်ကားရင် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ မ
ထိုက်ဘူးလား...၊ သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါမလား...၊ အ
ပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ၊ ငရဲသက်စေ့ လူအဖြစ်ကို ရတယ်ထား
လူဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ လူခြင်းတူရဲ့လား...၊ ဣတ္ထိလိင် ပုလ္လိင်ပေါ့။ ဘယ်လော
က်များ ကြောက်စရာကောင်းသလဲနော်၊ အဲလို လေ့လာဖို့မကောင်းလား...၊

ခန္ဓာဝန်ထိန်းကျောင်း...နဲ့ ပတ်သက်လို့ မုသားကို အမျိုးမျိုး မသုံးကြဘူးလား...၊ မုသာဝါဒကံ မထိုက်လား...၊ ထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား...၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

ဘိန်း၊ ဘင်း၊ ကဇော်၊ လှော်စာ၊ အရက် သေရည် သေရက်ကို သောက်စားကြကတော့ သုရာမေရယကံ မထိုက်လား၊ အဲဒါ သုရာမေရယကံထိုက်လို့ ရှိရင် ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ စိစစ်ကြရင်နော်...၊ ကဲ အဲဒီ သုရာမေရယကံကြောင့် အပါယ်မကျဘူးလား...၊ အပါယ်ကလွတ်၍ လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်ထား လူဖြစ်တော့လူရူးပေါ့၊ ခွေးဖြစ်တော့ ခွေးရူး၊ ဝက်ဖြစ်တော့ ဝက်ရူးလို့ မဟောဘူးလား၊

လူတစ်ယောက်ဟာ စဉ်းစားကြ၊ အလုပ် လုပ်တဲ့အချိန် ... အစိုးရ လခစား၊ လေးနာရီမှာ အလုပ်က သိမ်းတယ်၊ ဆယ်နာရီ ရုံးတက်တယ်၊ အဲဒီလူ အလုပ် လုပ်တုန်းမှာ ... သူ့ကို သွားပြီးတော့ စကားပြောကြည့် နှုတ်နည်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မေးနိုင်မှအမြန်ထူးတာကွဲ့၊ ဒီလိုတွေမရှိဘူးလား...၊ အရပ်ထဲက လူတွေလည်း ဒီပြင်ကနေပြီးတော့လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မေးနိုင်မှအမြန်ထူးတာ၊

သောက်လို့ စားလို့ မူးတဲ့အခါကျတော့ ... ကဲ မူးတဲ့အခါကျတော့ ... ပါဏာတိပါတကံ မမြောက်ကြဘူးလား...၊ သူ့အတွက်နဲ့ သတ္တဝါတွေ မသေဘူးလား...၊ မမူးခင်တုန်းက ဒီစိတ်တွေရှိရဲ့လား...၊ မူးတဲ့အခါကျတော့ သတ္တဝါတွေ သေတာ သူ့အတွက် သုရာမေရယကံ ကွဲ့နော်၊ ကဲ ခိုးချင်တဲ့စိတ်တွေ မဖြစ်ဖူးလား...၊ သုရာမေရယကံ မူးလာတဲ့အခါ ခိုးချင်တဲ့ စိတ်တွေပေါ်ရတယ်၊ သူများလင်၊ သားမယားကို ဖော်ကားချင်တဲ့ စိတ်တွေ ပေါ်တယ်၊ မုသားကို အမျိုးမျိုး သုံးတယ်၊ သူ တစ်ခုတည်းနဲ့ အကုန်လုံး အနှော

ငုံအယုက်ပေးတာပေါ့၊ မမူးခင်တုန်းက နဲ့ တူရဲ့လား...၊ မတူဘူး။ အဲဒါ အကုသိုလ် ကံပဲ စိစစ်ဖို့ လိုတယ်၊ ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ ဆင်းရဲတယ်၊

အဒိန္နာကံရဲ့ အကျိုးအပြစ်တွေဟာ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ဦးတော့ အစာ ရှားပါးတဲ့ တောမှာ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ရတယ်၊ လူဖြစ်ဦးတော့ မိုးခေါင်ရေရှားတဲ့ ခြောက်သွေ့တဲ့နေရာမှာ ဖြစ်ရတယ်၊ ကဲ ကြောက်စရာ မကောင်းဘူးလား၊ ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ အဲဒါ ပါဏာတိပါတာအစ မိစ္ဆဒိဋ္ဌိအဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် ကုသိုလ်၊ ကျူးလွန်ရင် အကုသိုလ်ပေါ့၊ အဲဒါ ကိုယ်ချင်းစာဖို့ မကောင်းလား၊ အားလုံး ပါဏာတိပါတာအစ သုရာမေရယအဆုံးကို ကိုယ်ချင်းစာမယ်ဆို မေတ္တာ သဒ္ဓေါ အနန္တော၊ မေတ္တာမဖြစ်ဖူးလား၊ ဖြစ်တယ်၊ ငါးပါးသီလ အင်မတန် အဖိုးတန်တယ်။

အဖိုးတန်တာ၊ မတန်တာ၊ ဘယ်လိုတွေ စိစစ်ရမလဲလို့၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ မြတ်စွာဘုရား တရားသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပတာ ပရိသတ် လေးသောင်းကျော်၊ အဲဒီမှာ ကုဋ္ဌနုနာ သုပ္ပဗုဒ္ဓကြီးက ထမင်းတောင်းလာတယ်၊ တရားနာတုန်း နာဆဲ ဆိုတော့ ထမင်းပေးမည့်သူ မရှိဘူး၊ ငါလည်းပဲ တရားနာဦးမယ်၊ တရားပွဲ ပြီးမှ ထမင်းတောင်းမယ် လို့ လူနဲ့ ဆယ်တောင်ကွာ ဆယ့်ငါးပေအကွာလောက်မှာ ထိုင်ပြီးတော့ တရားနာတယ်၊

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ခန္ဓာတို့ အာယတနတို့ ဓာတ်တို့ သစ္စာတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကို ပရိညာ သုံးပါးနဲ့ ဟောတယ်၊ ပညတ်၊ ပရမတ်ပိုင်းခြားတာ ဉာတပရိညာ။ ပရမတ် ဆိုတဲ့ ခန္ဓာ ငါးပါးနဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တနဲ့ ပိုင်းခြားတာ တိရဏပရိညာ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို စုလိုက်တော့ ြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဆင်းရဲတာကလွဲလို့ ဘာမှမလို အဲ့လို မိမိက ပယ်တာ ပဟာနပရိညာ။ ပရိညာသုံးပါးနဲ့ ဟောတော့ တရားပွဲဆုံးတဲ့အခါ သုပ္ပဗုဒ္ဓ သောတာပန်တည်သွားတယ်၊

ပရိသတ်လေးသောင်း တစ်ယောက်မှ သောတာပန်မတည်ဘူး၊ တရားနာပရိသတ်က နောက်ထပ် တစ်ပုဒ် တစ်ဂါထာ ချီးမြှောက်ပါဦး ဘုရားလို့ မလျှောက်ကြဘူးလား၊ စနေထောင့်မှာ ထမင်းတောင်းလာတဲ့ သုပ္ပဗုဒ္ဓဆီမှာ တရားတောင်းကြလို့ မညွှန်ကြားဘူးလား...၊ အင်း မြတ်စွာဘုရားက မဟုတ်တာတော့ မပြောကောင်းတန်ကားပေါ့၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ လည်းဘယ်တော့မှတရားဟောတယ်မရှိ၊ အခုပွဲမှများ တရားပေါက်သွားသလား မသိဘူးပေါ့၊ သွား တရားတောင်းတော့ လက်ခံတယ်၊

ပလ္လင်ခုံပေါ်ကြွပါ၊ ပလ္လင်ခုံပေါ်ရောက် မျက်နှာတွေက လည်း နှလို့ ရွဲလို့၊ ကိုယ်ကောင်တွေကလည်း နှလို့ ရွဲလို့၊ သူ့ကိုကြည့်မည့်သူတစ်ယောက်မှ ရှိဘူး၊ မျက်လွှာချ ပထဝီကသိုဏ်း ရှုသလို တရားနာကြတာ၊ တရားပွဲပြီးတဲ့အခါ ပရိသတ်လေးသောင်းအကုန် သောတာပန်တည်တာဗျာ၊ မြတ်စွာဘုရားဟောတုန်းက တစ်ယောက်တည်း၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓတစ်ယောက်တည်း ကျွတ်တယ်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓဟောတာ ပရိသတ်လေးသောင်းအကုန် သောတာပန်တည်တယ်၊

ကဲ ငါလည်း မြတ်စွာဘုရား ကျောင်းတော်လိုက်ဦးမယ်၊ ကျောင်းတော်လိုက်သွားတယ်၊ နှစ်ညအိပ် သုံးရက်မြောက်ကြတော့ ... လမ်းခရီးမှာ သိကြကားမင်းနဲ့ သွားတွေ့တယ်၊ ဟေ့ သုပ္ပဗုဒ္ဓ နေဦး၊ ငါပြောတဲ့စကားနားထောင်၊ ငါပြောတဲ့ စကားနားထောင်ရင် အခု မင်း နှလို့ ရွဲလို့ နေတာတွေ အခုချက်ချင်း ပျောက်အောင်လုပ်ပေးမယ်၊ မင်း တစ်သက်စားလို့ မကုန်နိုင်အောင် ရွှေ ငွေ ကျောက်သံ ပတ္တမြား ပေးမယ်၊ မော့ကြည့်...။

ဘုရားကို ဘုရားမဟုတ်ဘူး... ပြောတာပြော၊ ဘုရားကို ဘုရားမဟုတ်ဘူး၊ တရားကို တရားမဟုတ်ဘူး၊ သံဃာကို သံဃာမဟုတ်ဘူးလို့ပြော၊ အဲဒါ မ

င်းအနာတွေ ချက်ချင်းပျောက်အောင်လုပ်ပေးမယ်၊ တစ်သက်စားလို့ မကု
နိုင်အောင် ရွှေ ငွေ ကျောက်သံ ပတ္တမြား ပေးမယ်၊ မောကြည့်တယ်၊ အ
သင် ဘယ်သူလဲ၊ ငါ သိကြားမင်း၊ ဪ သိကြားမင်း ငါ ချမ်းသာသလား ဧ
အာက်မေ့တယ်၊ သိကြားမဲ့ပါတကား၊ အသင့်မှာ ဘုရားရတနာမရှိ၊ တရား
ရတနာမရှိ၊ သံဃာရတနာမရှိဘူး၊ အသင့်မှာရှိတဲ့ ရွှေ ငွေ ကျောက်သံ ပတ္တ
မားတွေက ရတနာ အတုတွေတဲ့၊ ကြားရဲ့လား၊

မိုးခေါင်တယ်ဆိုရင် ... မိုးခေါင်ရေရှားတဲ့အခါ အဲဒီ ရွှေ ငွေ ကျောက်သံ ပ
တ္တမြားတွေက စားလို့ဖြစ်ပါ့မလား...၊ ကမ္ဘာက သုံးလို့ အဖိုးတန်တာကွဲ့၊
သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ လို့ မြတ်စွာဘုရား မဟောဘူးလား...၊
အာဟာရက အဖိုးအတန်ဆုံး၊ အာဟာရ မရှိရင် သတ္တဝါတွေ နေလို့ရပါ့မ
လား၊ ဒါ ဘုရားဟောတာ၊ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီလို စိစစ်ဖို့လိုတ
ယ်၊

ကဲ သိကြားမင်းပြောတာ နားထောင်ရဲ့လား...၊ နားမထောင်ဘူးနော်၊ ဘုန်း
ကီး လာပြောရင် ... သိကြားမင်းပြောတာ နားထောင်မှာ၊ ရောဂါတွေပျောက်
အောင်လုပ်ပေးမှာ၊ တသက်လုံး စားလို့ မကုန်အောင်ပေးမှာ နားထောင်
မှာ၊ ကဲ နားထောင်ရဲ့လား...၊ ရတနာအစစ်ကိန်းတဲ့သူက အတုကို လိုကို မ
လိုတော့တာဗျာ၊ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းဘူးလား...၊ ရတနာအစစ်နဲ့ အ
တုတွေဟာ အဲ့သလိုခြားနားတယ်ကွဲ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား၊

အဲဒါကြောင့်မို့ ပုဒွေါ မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ အညံ န
တ္ထိ၊ သံဃော မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ သုံး
ပါးက လွဲလို့ ကိုးကွယ်ရာမရှိလို့၊ အားထားစရာမရှိ၊ ရတနာသုံးပါးကိုပဲ ကိုး
ကွယ်ပါတယ်၊ အားထားပါတယ်တဲ့ ကြားလား၊ အားကိုးခဲ့တဲ့ဟာက ဘုရား
ရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာကစ အပါယ်ကလွတ်လို့ သုံးဆယ့်တ

စ်ဘုံ ကျွတ်နိုင်တာ အဲဒါ ရတနာသုံးပါး၊ ဒါ ယုံကြည်ဖို့ မလိုဘူးလား...၊ အဲဒီနေရာရောက်အောင် ကြိုးစား အားထုတ်ကြ။

ဒီလိုဆိုရင် အကုသိုလ် ... ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းဘူးလား၊ ယုံကြည်ရင် မသိခင်က မိုက်ခဲ့၊ မဲခဲ့တာတွေကို သိတဲ့အခါ ရှောင်ရတာပေါ့၊ သိတဲ့အခါ ပယ်ရတာပေါ့၊ အဲသလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ ဘုရားအလောင်းတော် တံငါသည်ဘဝက နေခဲ့တာတွေ၊ အသောက်သမား ဘဝကနေခဲ့တာတွေ အလောင်းတော် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိတယ်မဟုတ်လားလို့၊ သိတဲ့အခါကျတော့ သတ်သေးရဲ့လား၊ သိတဲ့အခါ သောက်သေးရဲ့လား၊ ပယ်တော့တာကွဲ့၊ မသိခင်ကတော့ မိုက်ခဲ့တာ ဘယ်သူ မကင်းဘူးပေါ့၊ သိမှရှောင်နိုင်တာ၊ ပယ်နိုင်တာ၊ အဲဒါ ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်၊

အားကိုးရမှာက ဉာဏ်လို့ မဟောဘူးလား၊ ဉာဏ်ကို အားကိုးရမယ်၊ ဉာဏ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စက ခန္ဓာသိတာ၊ အာယတနကို သိတာ၊ ဓာတ်ကိုသိတာ၊ သစ္စာသိတာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို သိတာ၊ အဲဒါ ဉာဏ်။ ဉာဏ်ကို အားကိုးရမယ်၊ ကံကို ယုံကြည်ရမယ်၊ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းဘူးလား၊ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်လော့၊ အင်း...ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပေါ့၊ အားကိုးရမှာက ဉာဏ်၊ အဲတော့ ဉာဏ်ဆိုတာ လိုရင်းအချက်ကတော့ မြတ်စွာဘုရား ဟောတဲ့ကိစ္စ ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်လို့ ဝဋ်သုံးပါး မဟောဘူးလား၊ ဝဋ်သုံးပါး ကျွတ်တာ နိဗ္ဗာန်လို့ ဟော၊ မဟော။ အဲတော့ ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်... ဝဋ်သုံးပါး ကျွတ်ဖို့လိုတယ်၊ မလိုဘူးလား၊

ဝဋ်သုံးပါးမှာ ကိလေသဝဋ် ချုပ်ဖို့ မလိုဘူးလား၊ ကိလေသဝဋ်က ဘာတွေလဲ လို့ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်ပေါ့၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ ... အဝိဇ္ဇာ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးကို မသိတာ ... အဝိဇ္ဇာ၊ အာယတန တ

စ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို မသိတာ အဝိဇ္ဇာ၊ ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကို မသိတာ ... အဝိဇ္ဇာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်ကို မသိတာ ... အဝိဇ္ဇာလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါ ဒါသိသင့်တဲ့တရား၊ သိသင့်သိထိုက်တာကို မသိလို့ အဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်တာနော်၊

အဝိဇ္ဇာ ဆိုတာနဲ့ မသိဘူးလို့ ယူလို့မရဘူး၊ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ နာမ်တရား ။ သိတယ် ။ သိတတ်တဲ့ တရား ... သူ သိတယ်၊ ဘာတွေသိတာလဲ လို့ ပြန်စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား၊ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အနေနဲ့ ... အဲဒါ ရုပ် နာမ် ခန္ဓာ ဓာတ် သစ္စာ အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါလို့ နှလုံးသွင်းမှားလို့ သိတဲ့ အသိပေါ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါကြောင့်ရှေးပညာရှိတွေက မသိဘူး တခုတည်း ယူလို့မရဘူးတဲ့၊ မသင်ဘူးတဲ့ စာကို သိနိုင်ပါ့မလား၊ မရောက်ဖူးတဲ့ လမ်းကို သိပါ့မလား၊ အဲသလိုလည်း လေ့လာကြ၊ ဒါကြောင့် မသိတာဟာ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ လှေနှံ ဓားထစ် ယူလို့မရဘူး၊ သိသင့်သိထိုက်တဲ့ တရားကို မသိတာမို့လို့ အဝိဇ္ဇာခေါ်တာ၊

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ချာလည် လည်လာတာ အဝိဇ္ဇာဦးစီးလို့ ကိလေသဝဋ်ဖြစ်တာပေါ့ဗျာ၊ အယောနိသော မနသိကာရ လို့ မဟောဘူးလား၊ ခန္ဓာအပေါ်မှာနှလုံးသွင်းမှားတာပေါ့၊ အာယတနပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားတာပေါ့၊ ဓာတ်ပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားတာပေါ့၊ သစ္စာပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာ၊ နှလုံးသွင်းမှန် ယောနိသော မနသိကာရ လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲလို ဆိုတော့က ကိလေသဝဋ်ချုပ်ဖို့ အဓိကလို့ မဟောဘူးလား၊

အဲတော့ ကိလေသဝဋ်ချုပ်ချင်ရင် ခန္ဓာသိဖို့ မလိုဘူးလား၊ သစ္စာသိဖို့ မလိုဘူးလား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ အဲတော့ ခန္ဓာသိအောင် လေ့လာပေါ့၊ မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် လိုရင်းကိစ္စပြီးအောင် မျက်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

ခန္ဓာဖွဲ့နည်း။

"မျက်စိ..."

စက္ခု အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မကြာ
ဖစ်နိုင်ပါ။

စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခု အကြည်နှင့် အဆင်း ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အဆင်း ကို မြင်သိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အဆင်း ကို မြင်သိတာ က နာမ်တရား ၊

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နား"

သောတ အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါ
သလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါး
ပါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အသံ ကို ကြားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အသံ ကို ကြားသိတာ က နာမ်တရား ၊

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နာ"

ဃာန အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ဃာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယာန အကြည်နှင့် အနံ့ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

န, ဘအကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အနံ့ ကို နံသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

န, ဘ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

န, ဘအကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အနံ့ ကို နံသိတာ က နာမ်တရား ၊

န, ဘ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"လျှာ"

ဇိဝှါ အကြည်ကို ချို့ ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှါဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ဇိဝှါဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဇိဝှိဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်း
တော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဇိဝှိအကြည်နှင့် ရသာ ဖိပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

လျှာ အကြည်ကို ရသာ ဖိပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ရသာ ဖိပါး ကို စားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

လျှာအကြည်နှင့် ရသာ ဖိပါး က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာ ဖိပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ရသာ ဖိပါး ကို စားသိတာ က နာမ်တရား ၊

လျှာ အကြည်နှင့် ရသာ ဖိပါး က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

ကိုယ်

ကာယ အကြည်ကို မာမူ ပျော့မူ ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆို
တဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ
င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှု ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ် ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

ကိုယ် အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဖ
ပေါ်ပါသည်။

ပူမှု အေးမှု ကို ထိသိတာ က စိတ် ၊
ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။
ကိုယ် အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှု က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

ကိုယ် အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိ
သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ကို ထိသိတာ က နာမ်တရား ၊
ကိုယ် အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

စိတ်

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ဖ
ပေါ်ပါသည်။
မနော ဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် သညာ
က္ခန္ဓာ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ
လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က စိတ် ၊
ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က နာမ်တရား
၊

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့၊ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ
အစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကယ်အစားစား၊ ငရဲ
အစားစား တွေ့သလား...၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား...၊ အင်း...ကိုယ်ထင်ခဲ့
တာက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တွေ့တာက ခန္ဓာငါးပါးပေါ့၊ အဲဒီမှာ လှူတဲ့ တန်း
တဲ့ အခါမှာ ရေစက်ချတွေမှာ ကုဒံ မေ ပုညံ အာသယက္ခယာ ဝဟံ ဟော
တု၊ ရေစက်ချထဲမှာ မပါလား၊ ကုဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယာ ဝဟံ ဟောတု

တဲ့...၊ ဣဒံ မေ ပုညံ ကိုယ်လှူသမျှ တန်းသမျှ ကုသိုလ်ဟာ ဣဒံ မေ ပုညံပေါ့။

မင်းကုသိုလ် လုပ်တာ ဘာများအလိုရှိသလဲလို့ မမေးရဘူးလား၊ ချမ်းသာချင်လို့ ပေါ့၊ ချမ်းသာချင်တာ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာ၊ အဲဒါ ချမ်းသာအစစ်မဟုတ် အတုတွေ ကွဲ့နော်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှ ချမ်းသာအစစ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒီလို ချမ်းသာ အစစ်ကို ရချင်ရင် အာသဝေါကုန်မှ ရမှာပေါ့၊ အာသဝေါ တရားလေးပါး ကာမာသဝ၊ ဘဝိသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ အာသဝေါ တရားလေးပါးကုန်မှ ရမှာ၊

အဲဒီ အာသဝေါ တရားလေးပါးကုန်ချင်ရင် ခန္ဓာကို သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ အာယတနကို သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ ဓာတ်ကို သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ သစ္စာ သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကို သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ အဲဒါ သိအောင် မလေ့လာရဘူးလား၊ ဒါကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့စာအုပ်ထဲမှာ မပါဘူးလား၊ အဲဒါလို တယ်နော်၊

ဒါ လက်တွေ့ မျက်တွေ့တွေပေါ့၊ ရှေး အထက်ကျော်ကာရီက လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောတယ်၊ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား၊ ငါးပါးမှောက်မည်သာ၊ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား၊ ငါးပါးမှောက်မည်သာ၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ကျွဲ၊ နွား မှောက်လျက်သွား ငါးပါးမှောက်ကြရာလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါကြောင့်မို့ မရှိပညတ်၊ မရှိပညတ် ဘာတွေမရှိတာလဲ လူမရှိ၊ နတ်မရှိ၊ ဗြဟ္မာမရှိ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ မရှိဘူးပေါ့၊ အဲဒါတွေက သမုတ်တာ ခေါ်တာ ပြောတာ၊

မသမုတ်လည်းရှိ၊ သမုတ်လည်း ရှိက ခန္ဓာငါးပါးပေါ့၊ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းရှိတာလဲ ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အနေနဲ့ ရှိတာပေါ့၊ အဲဒီ ခန္ဓာသိဖို့ မလေ့လာရပေဘူးလား၊ လေ့လာရမှာပေါ့၊ အဲဒါကြောင့်မို့ ...

ငါ့လင်၊ ငါ့သား၊ ငါ့မယား ထင်ရှားရှိသေးတာ
 ငါသာလျှင်တတ် ငါသာမြတ် မှတ်ကြ မာနငါ၊
 ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါထင်မြင်တာ မှတ်ပါ ဒိဋ္ဌိငါ-လို့ မဟောဘူးလား၊ ဒိဋ္ဌိငါ ပြုတ်
 ဖို့လိုတာ၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ မလိုဘူးလား၊

သက္ကာယ သက္ကာယ ဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးပေါ့၊ အဲဒီခန္ဓာကို သိခါ ကိုယ်ထင်
 တာတွေ လူလို့ထင်တာ၊ နတ်လို့ထင်တာ၊ ဗြဟ္မာလို့ထင်တာတွေဟာ
 တွေ့သေးရဲ့လား၊ ခန္ဓာမသိခင်ကတော့ ဒါတွေ့ရတာ ထင်ရတာပေါ့၊ စိစစ်
 ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ လေ့လာဖို့လိုတယ်၊ အာသဝေါကုန်ဖို့ လိုတာနော်၊
 ဒါဆို ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ နံပါတ်တစ် ချုပ်ဖို့လိုတယ်၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ မလိုဘူး
 လား၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ဖို့ မလိုဘူးလား၊ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေ၊

ဒါတော့ခါ ဉာတပရိညာ ပိုင်းခြားလို့သိပါ၊ ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်းခြားဖို့လိုတ
 ယ်၊ ဒါတော့ စိစစ်ဖို့ ဥပမာလေးပေးမှာပေါ့၊ ခန္ဓာကို ကပ်ပုံ ကပ်နည်း ကိုယ်
 ထင်ခဲ့တာတွေ ပြန်ပြီးတော့ အစားထိုးဖို့ လိုတယ်၊

မုန္တလေးမြို့ကို အခု ဒီကရေတံခွန်တောင်ကနေကြည့် တစ်မြို့လုံးကို မမြင်
 ရဘူးလား...၊ မြင်ရတယ်၊ ရေတံခွန်တောင်ကနေ ဆင်းပြီးတော့မှ မြို့ထဲကို
 ဝင်ကြည့် မြို့ထဲလည်းရောက်ခါ ရောက် မုန္တလေးမြို့ကိုတွေ့သလား၊ အိ
 မ်တွေ့သလား၊ ရေတံခွန်တောင်ကနေ ကြည့်တုန်းကတော့ မြို့ကိုမြင်ရတ
 ယ်၊မြို့ထဲဝင်တဲ့အခါကျတော့ မြို့တွေ့သလား...၊ အိမ်တွေ့သလား...၊ ဒါ
 သူများကို မေးရမှာလား ကိုယ်တွေ့တာလား...၊ ကိုယ်တွေ့။

ခရီးသွား ဧည့်သည်အနေနဲ့ တောရွာကို သွားကြတယ်၊ တောရွာကလည်း
 တချို့အိမ်တွေက တစ်သောင်းနှစ်သောင်းလောက်ရှိတဲ့ အိမ် ရွာကြီးတွေ
 ပေါ့၊ လယ်ပြင်ကြီး ကွင်းပြင်ကြီးက ဂမူတွေ၊ သစ်ပင်တွေ မခြားဘူး၊ ကွင်းပြ

င်ကြီး၊ လယ်ပြင်ကြီး၊ ခြောက်မိုင်လောက်က ကြည့်တာ ရွာကို မြင်ရတယ်၊
မမြင်ရဘူးလား၊ ကဲ အုပ်အုပ်သဲသဲပေါ့၊ ညို့ညို့မှိုင်းမှိုင်း အုပ်အုပ်သဲသဲ၊

တံခါးပေါက်ကို ဝင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ရွာတွေ့မလား...၊ အိမ်တွေ့မ
လား...၊ အဝေးက လှမ်းကြည့်တုန်းက ရွာကိုမြင်ရတယ်နော်၊ တံခါးပေါက်
ကို ဝင်သွားတဲ့အခါ ရွာတွေ့သလား...၊ အိမ်တွေ့သလား...၊ ဒါသူများ မေးရ
မှာလား ကိုယ်တွေ့လား...၊ အဲဒါ ရွာစွဲ၊ မြို့စွဲကို ဖြုတ်တဲ့ နည်းပေါ့၊

ရွာစွဲ၊ မြို့စွဲ ဆိုတာတွေက ဘာကြောင့်ပြောရသလဲ အစိုးရဝန်ထမ်းနဲ့ ပတ်
သက်လို့ အလုပ် လုပ်တဲ့အခါမှာ ကိုယ့်မြို့နဲ့ ကိုယ်နေရရင် ကျေနပ်ပါပြီလို့
မပြောဘူးလား၊ ကိုယ့်ရွာနဲ့ကိုယ်နေရရင် ကျေနပ်ပါပြီလို့ မပြောဘူးလား၊
အဲဒီလို အပြောင်းအရွှေ့တွေ လျှောက်ကြတယ်ကွဲ့၊ ဒါ မြို့စွဲ၊ ရွာစွဲတွေပေါ့၊
အခုတွေ့တာက ရွာတွေ့သလား၊ အိမ်တွေ့သလား၊ မြို့တွေ့သလား...၊
အိမ်တွေ့သလား၊ အိမ် စွဲပေါ့၊ ရွာစွဲက ပျောက်တယ်၊ မြို့စွဲ ပျောက်တယ်၊
အိမ်စွဲက ကျန်နေတယ်၊

အဲဒီအိမ်ကို သွပ်မိုးအိမ် ။ အမိုးတွေခွါ စုပုံထား၊ ထုပ်၊ လျောက်၊ ခိုင်း၊ မြှား
တွဲဖြုတ် စုပုံထား၊ ပျဉ်ထောင်တွေကိုခွါ စုပုံထား၊ တန်းတွေကိုဖြုတ် စုပုံ
ထား၊ ခါးပန်းကိုဖြုတ်၊ ကြမ်းတွေခွါ စုပုံထား၊ ဆင့်တွေနုတ် စုပုံထား၊ ရက်
မတွေ့ဖြုတ် စုပုံထား၊ တိုင်တွေနုတ် အားလုံးစုပုံထား၊ အိမ်တွေ့မလား...၊
သစ်စု ဝါးပုံ တွေ့မလား...၊ သစ်စု ဝါးပုံတွေ့တယ်။ အိမ် မတွေ့ဘူးနော်၊
သို့ဆိုရင် အိမ်စွဲ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား၊

ကိုယ့်အိမ်နဲ့ ကိုယ်နေရရင်ကျေနပ်ပါတယ်...၊ သူများအိမ်မှာ ဧည့်လုပ်ရ
တာ အနေအထိုင်ကျပ်လှတယ်လို့ မပြောဘူးလား၊ ကိုယ့်အိမ်နဲ့ ကိုယ်နေရ
မှကျေနပ်တယ်တဲ့၊ ကဲ အိမ်တွေ့သလား၊ သစ်စု ဝါးပုံတွေ့သလား၊ အဲဒါသူ

များကို မေးရမှာလား ကိုယ်တွေ့လား...၊ အဲဒါ ထပ်ခါ ထပ်ခါ လေ့လာပါ။
ကဲ သစ်စု ဝါးပုံပဲ တွေ့တယ်၊ အိမ်စွဲဒိဋ္ဌိ၊ ရွာစွဲဒိဋ္ဌိ၊ မြို့စွဲဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဖူးလား၊
အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့ မလိုပါလား၊ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်၊

အဲဒီ သစ်စု ဝါးပုံကို ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ မျက်စိ မှိတ်ပြီးတော့ ကိုင်စ
မ်းကြည့်၊ သစ်စု ဝါးပုံတွေ့မလား...၊ မာတာ တွေ့မလား။ မျက်စိ ဖွင့်ပြီးတော့
ကိုင်စမ်းကြည့် သစ်စု ဝါးပုံတွေ့မလား...၊ မာတာ တွေ့မလား။ ကဲ သ
စ်စု ဝါးပုံ မတွေ့တော့ဘူးနော်၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ...၊ ဒါ မာသဘော၊
မာဓာတ်၊ မာပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား၊ မာပေါက်ဖို့ လိုတာ၊ မာပေါက်ရင်
ငါပျောက်တယ်လို့ ပြော မပြော၊ မာပေါက်ရင် ငါပျောက်တယ် ကွဲ့။ လေ့
လာဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒါဆို ... ရာဟုလော ဝါဒသုတ်၊ အဲဒါကို အထောက်အထားပြုဖို့ မလိုဘူး
လား၊ မြတ်စွာဘုရားသားတော် ရာဟုလာ ပထဝီဓာတ် တစ်လုံးနဲ့ အာသဝေ
ဝါကုန်လို့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဖြစ်တာပေါ့၊ ပထဝီ
ဓာတု ခေါ် ရာဟုလာ၊ အနိစ္စတော ဇာနတော ပဿန္တော အာသဝါနံ ခယော
ဟောတိ၊ နတ္ထိ ကိဉ္စိ ဥတ္တရိ ကရဏီယန္တိ ဝဒါမိ၊ ချစ်သားရာဟုလာ ပထဝီဓာ
တ် တစ်လုံးကို ပိုင်နိုင်အောင် လေ့လာလော့၊ ပထဝီဓာတ်ရဲ့ မမြဲခြင်းသေ
ဘာကို သေချာဂဏ၊ နေရာတကျသိရင် နောက်ထပ် တရားအားထုတ်စရာ
မလိုပြီလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒီမှာ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရ
ဟန္တာ မဖြစ်လား၊ အဲဒါ မာပေါက်တာကွဲ့။

မာပေါက်တော့ ငါမပျောက်ဘူးလား၊ ကဲ သစ်စု ဝါးပုံ တွေ့တာလား၊ မာ
တာတွေ့တာလား၊ အင်း...အိမ်တွေ့တာလား၊ မာတာတွေ့တာလား၊ ရွာတွေ့
တာလား၊ မာတာတွေ့တာလား၊ မြို့တွေ့တာလား၊ မာတာတွေ့တာ
လား၊ ဒါ မို့ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်။

ပရမတ်ဆိုတာ ဘာကြောင့် ပရမတ်ခေါ်တာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ မဝေဖာက်မပြန် မပြောင်းလဲခြင်းကြောင့် ပရမတ်။ သစ်စု ဝါးပုံလို့ ဘယ်လိုပဲ သမုတ် သမုတ် မာတာက သစ်စု ဝါးပုံ ဖြစ်ကွဲလား၊ အိမ်လို့ ဘယ်လိုပဲ ခေါ်ခေါ် မာတာက အိမ်ဖြစ်ကွဲလား။ မြို့လို့ဘယ်လိုပဲ ခေါ်ခေါ် မာတာက မြို့ဖြစ်ကွဲလား။ ပြောင်းလဲရဲ့လား၊ အဲကြောင့် မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်။ ပရမတ်နဲ့ ပညတ်ပိုင်းခြားဖို့ လိုတာပေါ့၊ မာတာက ပရမတ်၊ သစ်စု ဝါးပုံက ပညတ်၊ မာတာက ပရမတ်၊ အိမ်က ပညတ်၊ မာတာက ပရမတ်၊ ရွာက ပညတ်၊ မာတာက ပရမတ်၊ မြို့က ပညတ်၊ ပညတ် ... ။ မရှိ ပညတ် လို့ မဟောဘူးလား၊ နှုတ်ဖျားမှာ၊

ကဲ တကယ်တွေ့တာ မာတာပဲတွေ့တယ်နော်၊ မာတဲ့အရာဝတ္ထုကို မျက်စိနဲ့ကြည့်လို့ မြင်ရပါ့မလား၊ လက်နဲ့ထိမှ သိတာ၊ မျက်စိက မြင်ရတဲ့ ပစ္စည်းကို လက်နဲ့ကိုင်လို့ ရပါ့မလား၊ အဲဒါ အဖြေတော့ဟုတ်တယ်၊ စိတ်ထဲမှာ သံသယရှင်းဖို့လိုတယ်၊ ရှင်းဖို့ မလိုဘူးလား၊ အဲတော့ ဘယ်လိုတွေ ရှင်းရမှာလဲလို့၊

လူတိုင်း စဉ်းစားသာအောင်...

သံပရာသီးတစ်လုံး ရင့်ရင့် အရည်ပေါ့ပေါ့ လေးစိတ် စိပ် ဆားနဲ့ တိုစား၊ ဘယ်လိုတွေ့မလဲ...၊ စားတုန်းက ချဉ်တာစားတာလား...၊ သံပရာသီး စားတာလား၊ အခုတွေ့တာက သံပရာသီးတွေ့တာလား၊ ချဉ်တာတွေ့တာ လား၊ ကိုယ်က သံပရာသီး လို့တော့ မထင်ဘူးလား၊ ရှိတယ်လို့ မယူဘူးလား၊ တွေ့တာသံပရာသီးလား ချဉ်တာလား၊

အဲဒီ ချဉ်တာ ... မျက်စိနဲ့ကြည့် မြင်ရပါ့မလား၊ ချဉ်တာ မရှိဘူးလား၊ ရှိသလား...၊ မျက်စိနဲ့ကြည့်လို့ မြင်ရရဲ့လား၊ လက်နဲ့ကိုင်စမ်းကြည့် တွေ့ပါ့

မလား၊ နမ်းကြည့်တွေ့ ပါမလား၊ နားထောင်ကြည့် တွေ့ပါမလား၊ လျှာနဲ့ ကတော့ မသိနိုင်ဘူးလား၊

လျှာ အကြည်နဲ့ ချဉ်အရသာနဲ့ ထိတဲ့အခါမှ သိဆိုတဲ့စိတ်ကလေး ... ချဉ်တယ်လို့သိတဲ့စိတ်လေးပေါ်တာ၊ အဲဒီ သိတဲ့ စိတ်လေးက ပင်ကိုက ရှိနှင့်တာ ဟုတ်ကဲ့လား၊ နှစ်ခုတိုက်မှ သိတဲ့စိတ်ပေါ်တာ၊ အဲဒါလေးကို စိစစ်ဖို့ မလိုဘူးလား...၊ ချဉ်တယ်လို့ စားသိတာ ဇိဝှါဝိညာဏ် နာမ်တရား၊ လျှာအကြည်နဲ့ ချဉ်အရသာက ရုပ်တရား၊ နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

သံပုရာသီးလား နာမ်နဲ့ ရုပ်လား၊ နာမ်ရုပ်။ သံပုရာသီးတွေ့ရဲ့လား၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ၊ ဒါ စဉ်းစား၊ စေ့စေ့ စဉ်းစား၊ ဉာဏ်အား ဆင်ခြင်ကြည့် ... လို့ မဟောဘူးလား၊ ကဲ တွေ့တာက နာမ်နဲ့ရုပ် ပဲတွေ့တယ်၊ သံပုရာသီးတွေ့သေးရဲ့လား၊ မတွေ့ရင် သံပုရာသီးအနေနဲ့ စွဲစရာလိုရဲ့ လား၊ ကဲ နာမ်ရုပ်ပဲ တွေ့တယ်နော်၊ နာမ်ရုပ်လို့သိ သံပုရာသီးလို့ ခေါ်၊ နာမ်ရုပ်လို့သိ ငှက်ပျောသီးလို့ခေါ်၊ နာမ်ရုပ်လို့သိ အုန်းသီးလို့ ခေါ်၊ ကြက်သား၊ ဝက်သားလို့ခေါ်၊ ခေါ်တာ ဘုရားပယ်ရဲ့လား၊ မပယ်ဘူး။

ကဲ လူတွေ များသောအားဖြင့် စွဲနေကြတာ၊ လူစွဲဒိဋ္ဌိ၊ နတ်စွဲဒိဋ္ဌိ၊ ဗြဟ္မာစွဲဒိဋ္ဌိ၊ အဲဒါ အစွဲတွေ ဖြုတ်ဖို့လိုတာနော်၊ ကဲ အဲဒါ လူကို မြင်တာလား...၊ လက်ကို မြင်တာလား...၊ ဒါလက်ဝါးပေါ့၊ အဲဒါ လူလို့ခေါ်မလား..၊ ဦးခေါင်းလို့ ခေါ်မလား...၊ လူလို့ခေါ်မလား...၊ မျက်နှာလို့ ခေါ်မလား၊ ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး လျှောက်ပြီးတော့ ခန္ဓာမှာကြည့် သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ ပဲတွေ့မယ်၊ လူတွေ့ပါမလား၊ တွေ့တာ လူလား၊ စဉ်းစားနော်၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသလား၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသတွေ့တယ်၊ ဒါ လူမတွေ့တာ ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား။

မရှိရင် လူအနေနဲ့ ဘယ်လို စွဲမလဲ၊ ရှိမှ မရှိပဲကို၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသကို ဘုရားပွင့်မှ ကြားသိရတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် ။ ဉာဏ်လက်နက်နဲ့ ဦးခေါင်းထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ ဦးခေါင်းတွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ နဖူးထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ နဖူးတွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ ပါးထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ ပါးတွေ့မလား၊ ပျော့တာတွေ့မလား၊ ခြေအစခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးလျှောက်ကြည့်တော့ မာတာနဲ့ပျော့တာတွေ့မယ်၊ မာတာ ပထဝီ၊ ပျော့တာ ပထဝီ၊ မာတယ်၊ပျော့တယ် သိတာ ကာယဝိညာဏ် နာမ်တရား၊ ကာယအကြည်နဲ့ မာမှု ပျော့မှုက ရုပ်တရား၊ နာမ်၊ရုပ် နှစ်ပါး၊

ကဲ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ တွေ့သေးရဲ့လား၊ လူကား တွေ့ရဲ့လား၊ လူမှ မတွေ့ရင် နတ်ကားတွေ့ပါ့မလား၊ ဗြဟ္မာကား တွေ့ပါ့မလား၊ အဲဒါကို ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာပါ၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ ဟောတာ မဟုတ်လား၊ ကိလေသဝဋ်ချုပ်ဖို့ ဟောတာ မဟုတ်လား၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီနေရာကို မရောက်ဘူး ... လူတွေက၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ ကဲ လူလား...၊ နာမ်နဲ့ရုပ်လား၊ နတ်လား...၊ နာမ်နဲ့ရုပ်လား၊ ဗြဟ္မာလား...၊ နာမ်နဲ့ရုပ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့ လူ မတွေ့တာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ နတ်မတွေ့တာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဗြဟ္မာ မတွေ့တာလဲ၊ မရှိဘူး...၊ မရှိရင် စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား၊

အဲဒီ နာမ်နဲ့ရုပ်ကိုလည်း ပြန်စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား၊ စဉ်းစား...၊ ထင်ရှားစေအောင်ပြန်စဉ်းစားကြဖို့ တမာရွက် တစ်ခုကို စားကြည့်၊ လူတစ်ယောက်က သုပ်ထားတာ၊ ကတ်ကြေးနဲ့ညှပ်လို့ နတ်နတ်လေး၊ ကတ်ကြေးနဲ့ ညှပ်တယ်ဆိုတော့ တမာရွက်လို့သိပါ့မလား၊ လက်သုံးချောင်းနဲ့ နှိုက်ပြီးတော့မှ ခွံပြီတော့ ဝါးချလိုက်တာ၊ ခါးလွန်းလို့ ထွေးပစ်လိုက်တယ်၊ သေပါလိမ့်မယ်ကွာ၊ ခါးလိုက်တာဟေ့၊ ထွေးပစ်လိုက်တယ်၊ ထွေးတာ ကောင်းလို့လား မကောင်းလို့လား၊ မကောင်းလို့။

လူတစ်ယောက်က နောက်မှနှိုက်တယ်။ ခွံ့ပြီးတော့ စားတယ်။ အခုမှ ခံတွင်းသာတယ်။ အခုမှ အရသာတွေ့တယ်။ ကဲ ကောင်းတယ်လို့ မထောက်ခံဘူးလား။ ကောင်းတယ်တဲ့ ကွဲ့။ ဟိုလူက မကောင်းဘူးလို့ မကန့်ကွက်လား။ တမာရွက်ဆိုတဲ့ နာမည် လူမျိုး တစ်ရာတစ်ပါး တူရဲ့လား။ မတူတာ ရှိလို့လား။ မရှိလို့လား။

အခုလည်း တစ်ယောက်က ကောင်းတယ်။ တစ်ယောက်က မကောင်း။ တူရဲ့လား။ မတူတာ မရှိဘူး။ ခါးတဲ့အရသာကတော့ တူ မတူ။ ကဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ သောမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာပေါ်သည်။ ဒေါမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာပေါ်သည် လို့ မဟောဘူးလား။ သဘောကျတာမကျတာ သူ့စိတ်မှာ ဖြစ်တာ။ ခါးတဲ့ အရသာက ခန္ဓာမှာဖြစ်တာ။ လျှာမှာဖြစ်တာ။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ လျှာမှာ ပေါ်သည် လို့ ဟော-မဟော၊ ဆိုးကောင်းနှစ်ပါး မလွတ်လား။ ကဲ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဖြစ်ခွင့်ရပါ့မလား။ အဲဒီလို လေ့လာဖို့မလိုလား။ အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာသိဖို့၊ အာယတနသိဖို့၊ ဓာတ်ကိုသိဖို့၊ သစ္စာသိဖို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သိအောင်လို့ သင်ရတာဗျာ။

ကဲ အခု ချို့လိုက်တော့ နာမ်နဲ့ရုပ်ပေါ့။ သံပရာသီးလား။ နာမ်နဲ့ရုပ်လား။ လူလား။ နာမ်နဲ့ရုပ်လား။ နာမ်ရုပ်လို့သိ သံပရာသီးလို့ခေါ်။ သံပရာသီးလို့ခေါ်တာ ပယ်ရဲ့လား။ ညီတော် အာနန္ဒာလို့ မခေါ်လား။ သားတော် ရာဟုလာလို့ မခေါ်လား။ ချစ်သမီး ချစ်သားတို့လို့ မခေါ်လား။ ပယ်ရဲ့လား။ မပယ်ဘူး။ လူလို့ မထင်လား။ ရှိတယ်လို့ မယူလား။ တွေ့တာ လူလား။ နာမ်နဲ့ရုပ်လား။

အထင်နဲ့ အယူအဆကို ပယ်တာ၊ ခေါ်တာ မပယ်ဘူး။ ခေါ်တာ ပယ်ရင် သမ္မုတိသစ္စာပျက်မှာပေါ့။ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာလို့ မဟောဘူးလား။ ပညာမြင် ပရမတ္ထသစ္စာ ... နာမ်နဲ့ရုပ်။ နှစ်ရပ်ဉာဏ်မြင် ဒိဋ္ဌိစင်လို့ မဟောလား။ ကဲ သမ္မုတိသစ္စာဘက်ကလည်း မမှန်ဘူးလား။ ပညာမြင် ပရမတ္ထသ

စွာ မမှန်ဘူးလား၊ အဲသလို လေ့လာပါ။ နာမ် ရုပ်လို့သိ သားလိုခေါ်၊ သမီး လို့ခေါ်၊ မယားလို့ခေါ်၊ လင်လို့ခေါ်၊ ခေါ်တာ... ပယ်ရဲ့လား၊ အထင်နဲ့ အယူ အဆကို ပယ်တာ၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာတို့ အာယတနတို့ ဓာတ်တို့ သစ္စာတို့ ခန္ဓာ ဖွဲ့တာ ခန္ဓာဖွဲ့နည်း သင်ပေးရတာ၊ အဲဒါ အချိန်ရလို့နေတဲ့အခါ တရားပြီးတဲ့အခါမှာ ခန္ဓာစာ အုပ်ကို ကြည့်ကြ။ ခန္ဓာကို လေ့လာကြ၊ ရအောင် လေ့လာ၊ မရှင်းတာရှိရင် ဘုန်းကြီး... အားတဲ့ အချိန်မှာ လာမေးပါ။ ဘုန်းကြီးရှင်းပေးမယ်...နော်၊ အဲဒီလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့။

ကဲ အဲဒီလို သိတဲ့အခါမှာ ခြေလက်အင်္ဂါ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ တွေ့သေးရဲ့လား၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတွေ့သေးရဲ့လား၊ ဘာဖြစ်လို့မတွေ့တာလဲ၊ အဲဒါ ယုံကြည်ရင် စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား၊ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူးလား၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ဗြဟ္မာကြီးလေးဦးက ဖန်ဆင်းတယ်၊ ထာဝရ ဘုရား ဖန်ဆင်းတယ်၊ ဗိဿနိုးနတ် ဖန်ဆင်းတယ် ယူဦးမလား၊ ဝိစိကိစ္ဆမချုပ်လား၊ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့အဝိဇ္ဇာသဝ ချုပ်တယ်ကွဲ့။ ကုဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယာ ဝဟံ ဟောတု လို့မဟောဘူးလား၊ ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ ချုပ်ဖို့ ပဓာန။ အဲလို စိစစ်ဖို့မကောင်းလား၊ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့ကွဲ့၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့လိုတာနော်၊ အဲလိုလေ့လာဖို့လိုတယ်၊ ဒါထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ မလို ဘူးလား၊

ကဲ အခု မိမိက သဘောကျတယ် မကျတယ် ဆိုတဲ့ စိတ်ဟာ ခါး...ဆိုတဲ့ ရသာဓာတ်ပေါ်မှာဖြစ်တာလား...၊ တမာရွက်မှာ ဖြစ်တာလား...၊ တမာရွက်မှာ ဖြစ်တာ၊ တမာရွက်က ရှိတဲ့တရားလား...၊ မရှိတဲ့ တရားလား...၊ မရှိတဲ့ တရားကို ဒါ... မရှိဘူးဆို ဖြစ်စရာ လိုသေးရဲ့လား၊ ကဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ ခါးတဲ့ အရသာလို့ စားသိတာက ဇိဝှိဝိညာဏ် နာမ်တရား၊ လျှာအကြ

ည်နဲ့ ခါးတွဲအရသာက ရုပ်တရား၊ နာမ်၊ရုပ်နှစ်ပါး။ နာမ်၊ရုပ်မှာ ဖြစ်တာ ဟု
တ်ကဲ့လား၊ အဲဒီလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါလိုရင်း အချက်ပေါ့ကွဲ့၊
အဲတော့ခန္ဓာဘက်ကို လှည့်ဖို့ မလိုဘူးလား၊

မျက်စိ၊ နား၊ နှာ လျှာမှာ ရာဂစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ် ဖြစ်ခွင့်ရပါမ
လား၊ အဲဒါ အမှန်သိတော့ အမှားမပျောက်လား၊ အဲသလိုတွေ သဘောကျ
တာ၊ မကျတာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမြင်လို့ ဖြစ်တာ၊ မရှိပညတ် လူ နတ် ဗြဟ္မာ၊
ရှိပရမတ် ခန္ဓာငါးပါး၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါကြောင့် ပညတ်
အာရုံ၊ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါက ပညတ်လို့ မဟောဘူးလား၊ ပညတ်အာရုံ
နှစ်သက်ကြုံ ဖြစ်မည် ကိလေသာ၊ဒါ ပညတ်အာရုံ နှစ်သက်ကြုံ ဖြစ်မည်
ကိလေသာ၊ ပရမတ် အာရုံ ခန္ဓာငါးပါး၊ ခန္ဓာငါးပါးလို့သိ အနိစ္စလို့ သိ၊ ရူပ
က္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စ လို့သိ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စလို့သိ၊ သညာက္ခန္ဓာ
လို့သိ အနိစ္စလို့သိ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စလို့သိ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလို့သိ အ
နိစ္စလို့သိ၊

ခန္ဓာတွေတုန်းက လူ နတ် ဗြဟ္မာတွေသေးရဲ့လား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြုတ်
လား၊ အနိစ္စသိတဲ့အခါ တဏှာလာသေးရဲ့လား၊ ဥပါဒါန်လာသေးရဲ့လား၊
ကံ လာသေးရဲ့လား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သုံးမျိုး မပြတ်လား၊ တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါ
ဒ်၊ ဥပါဒါန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ကံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သုံးမျိုး ပြတ်တယ်နော်၊ နောက်
ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား၊ အဲဒါ နိရောဓကွဲ့။ အဲသလို သစ္စာ ဆိုက်ဖို့ မလိုဘူး
လား၊ အဲဒါ တရားဦးခေါင်း ဆုံးပြီ၊ ကဲ သစ္စာဖွဲ့၊ သစ္စာဖွဲ့။

သစ္စာဖွဲ့နည်း

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

*ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ

*သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

*သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

*ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ

*ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား၊ သောတာပန် မဖြစ်ရင် ဘုရား၊ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ့မလား၊ သောတာပန် က စရတာကွဲ့၊ အဲသလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယာ ဝဟံ ဟောတု လို့မဟောဘူးလား၊ အာသဝေါတရားလေးပါးကုန်မှ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ ဖြစ်မှာ၊ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အမှန်သိတော့ အမှားပျောက်တယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာပေါ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

စဉ်းစား၊ ခု စားတဲ့အခါတောင်မှ အခါးကြိုက်တဲ့ သူက ခံတွင်း သာတယ်၊ အရသာတွေ့တယ် မပြောဘူးလား၊ မကြိုက်တဲ့သူက ထွေးပစ်တာဟေ့၊ ဝေပါတော့မယ်ကွာ ခါးလိုက်တာတဲ့၊ ကဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ ခန္ဓာမှာ ဖြစ်တာလား သူ့စိတ်မှာ ဖြစ်တာလား၊ အဲဒါ နှလုံးသွင်းမှားတာ၊ ကဲ ခါး ... ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ တမာရွက် အနေနဲ့ နှလုံးသွင်းမှားလား၊ အမှတ်မှားလား၊ အမှတ်မှားတာ ... သညာဝိပလ္လာသ၊ အသိမှားတာ ... စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ အမြင် အယူအဆမှားတာ ... ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒီ တရားသုံးပါးကြောင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တာ၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

အဲတော့ ခန္ဓာကို ပြန်ကြည့်တဲ့ အခါကြတော့၊ ရူပက္ခန္ဓာပဲ ကြည့်ကြည့်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ကြည့်ကြည့်၊ သညာက္ခန္ဓာ ကြည့်ကြည့်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မှာပဲ ကြည့်ကြည့်၊ ကဲ သာယာစရာ နှစ်သက်စရာရှိရဲ့လား၊ အင်း ... အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဥပေက္ခဝေဒနာ မျက်စိမှာပေါ်သည်၊ နားမှာပေါ်သည်၊ နှာမှာပေါ်သည်၊ လျှာမှာပေါ်သည် လို့မဟောဘူးလား၊ သုခဝေဒနာ ကိုယ်မှာပေါ်သည်၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ကိုယ်မှာပေါ်သည် လို့မဟောဘူးလား၊ အဲဒီလိုလေ့လာဖို့မကောင်းလား၊ အဲဒါ စဉ်းစားကြ၊

အဲဒါ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်အောင်လို့ ခန္ဓာဖွဲ့၊ သစ္စာဖွဲ့ကို ရအောင်လေ့လာကြ၊ မရရင်လည်းပဲ ... တစ်လုံးတစ်လေရရင်လည်း ပဲ ရတာပဲ၊ သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်၊ အဲဒါ သဘောမပေါက်ရင် ဒါ ဘုန်းကြီးဆီလာ... ၊ ဘုန်းကြီး အချိန်ရရင် ရှင်းပေးမယ်၊ ကြားလား၊ အဲသလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒါကြောင့်မို့ အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူအဆ အမှားတွေ... သညာဝိပလ္လာသ အမှတ်မှားတွေ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ အနေနဲ့ အမှတ်မှားတာ သညာဝိပလ္လာသ ။ ရူပက္ခန္ဓာတရားပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ အနေနဲ့ အသိမှားတာ၊ စိတ္တဝိပလ္လာသ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ အနေနဲ့ အယူအဆမှားတာ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ၊ ဝိပလ္လာသ တရားကြောင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တာဗျ၊

ခန္ဓာကို ပြန်စစ်ဆေးဖို့ မလိုဘူးလား၊ ရူပက္ခန္ဓာ ဖောက်ပြန်တာ ပမာရေမြှုပ်လို့ လို့ မဟောဘူးလား၊ ၊ ရေမြှုပ်ပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု ရမှု မဂ်နဲ့ဖိုလ် လို့ မဟောလား၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ ကဲ ရာဂစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ် ဖြစ်ခွင့်ရပါ့မလား၊ ရူပက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စ လို့သိ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာလို့သိ အနိ

စွလို့သိ၊ သညာက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စလို့သိ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စလို့သိ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စလို့သိ လို့မဟောဘူးလား၊ လေ့လာကြ။

ကဲ တရားထိုင်တဲ့ အခါလည်း အခုပြောသလိုပေါ့၊ စကားအနေနဲ့ကတော့ ငါ့ခယ်လှယ်ရတယ်၊ ငြိမ်ငြိမ် မိမိက ယောက်ျား ဆိုတော့ တင်ပလွင်ထိုင်၊ မိန်းမဆိုတော့ မိန်းမထိုင်၊ အဲ မျက်လွှာချပြီးတော့ ထိုင်ရတာပေါ့၊ အဲဒီအခါ မလှုပ်မလှုပ်ပဲနဲ့ တည်ငြိမ်အောင် ပြုရတယ်၊ မလှုပ်မလှုပ်ပဲနဲ့ နာရီပြည့်အောင် နေနိုင်ပါ့မလား၊ မနေနိုင်ဘူးနော်၊

ဘုရားက အတ္တလို့ ဟောလား၊ အနတ္တလို့ ဟောလား၊ အဲဒီ တရားကို ပိုင်သူ ရှိရဲ့လား၊ အထိုင်ကြာတော့မညောင်းလား၊ ညောင်းအောင်နေမယ်ဆိုရင် စိတ်ချမ်းသာမလား၊ ဆင်းရဲမလား၊ ကဲ ဆင်းရဲတယ် ဆိုတာ ကုသိုလ်လား၊ အကုသိုလ်လား၊ အဲဒီ အကုသိုလ် မဖြစ်အောင် ပြုပြင်ဖက် ဆိုင်ရာ ခန္ဓာငါးပါးထဲမှာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မပါလား၊

မင်း နေရာပြင်တော့၊ နေရာပြင်တော့၊ မပြောငြားသော်လည်း ပြောသည့်သကဲ့သို့ မင်းနေရာပြင်တော့၊ ပြုပြင်တာ ငါလား...၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာလား။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာပါလား၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ လို့သိ ငါပါသေးရဲ့လား၊ မပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် တရားထိုင်နည်း ဣရိယာပထ လေးပါး၊ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်း ဣရိယာပထ လေးပါး လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါ နားလည်ဖို့ လိုတယ်၊

ကဲ ... စိတ်ထဲ၊ ဉာဏ်ထဲက ထိုင်လိုက်ကြစို့၊ ထိုင်တာ ... ကြမ်းနဲ့ တင်ပါးနဲ့ ထိ မသွားဘူးလား၊ ထိတဲ့အခါ ထိသိ သတိလို့ မဟောဘူးလား၊ ထိုင်တာ အဓိကလား၊ တရားသိဖို့ အဓိက လား၊ အင်း ... တရားသိဖို့ လိုတယ်၊ သို့ မို့ တရားဆိုတာမှန်တာနော်၊ ထိလိုက်တဲ့ တစ်ချိန်တည်း သိတဲ့စိတ်လေး မ

ပါဘူးလား၊ ကြမ်းလို့ သိသလား၊ မာတယ်လို့သိတာလား၊ တင်ပါးလို့ သိ
တာလား၊ ကာယအကြည်လို့ သိတာလား၊

အဲ ... ကာယအကြည် ရှိတော့ခါ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ၊ မာဆိုတဲ့ ပထဝီဓာတ် တိုက်
တော့ခါ သိတဲ့စိတ်လေးပေါ်တာပေါ့။ မထိခင်က သိတဲ့စိတ်ရှိသေးရဲ့လား၊
ထိမှပေါ်တာနော်၊ အဲဒါ နဂိုကဖြစ်နှင့်တာလား၊ အဖြစ်တရားလား၊ အဖြစ်
တရားလို့မဟောဘူးလား၊ ရှိနှင့်တာ ဟုတ်ကဲ့လား၊ အဖြစ်တရားသိတော့
ဘာအကျိုးရှိလဲ မေးဖို့ မကောင်းလား၊ အသက်ရှိတယ်၊ လိပ်ပြာရှိတယ် ယူ
ဦးမလား၊ လူရှိတယ်၊ နတ်ရှိတယ် ယူဦးမလား၊ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်လား၊ ဝိစိကိစ္ဆာ
မချုပ်လား၊ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ ချုပ်တယ်ကွဲ့၊ လေ့လာဖို့ မကောင်း
လား၊

ဖြစ်ပြီးရင် မပျက်လား၊ အပျက်ကို သိတော့ ခိုင်တယ်၊ မြဲတယ် ယူဦးမလား၊
သဿတဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူးလား၊ နောက်ခန္ဓာအစားထိုးတာ မလာဘူးလား၊
အစားထိုးတာ သိတော့ ဘဝပြတ်တယ်လို့ ယူဦးမလား၊ ဥစ္ဆေဒ မပြုတ်ဘူး
လား၊ အဲဒါလိုတာပေါ့၊ အဲဒါလိုရင်းအချက်တွေ၊ အဲဒီနေရာ ရောက်ဖို့လိုတ
ယ်နော်၊

အဲဒါကြောင့် ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယာ ဝဟံ ဟောတု လို့ ရှေ့ပိုင်းကပြ
ဟခဲ့တယ် အဲဒီလို သိမှ အာသဝေါကုန်တော့မှာပေါ့ကွဲ့။ အဲလိုစိစစ်ဖို့ မ
ကောင်းလား၊ အဲဒါ အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူအဆမှားတွေ၊ ပျောက်တာပ
ေါ့၊ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာ၊ နှလုံးသွင်းမှန်ရင် မဖြစ်ဘူး မဂ္ဂ နိရောဓပေါ့၊
မှားလို့ သမုဒယ ဒုက္ခလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါလိုတာကွဲ့၊ အများကြီး မလု
ပ်ရပါဘူး၊

ကဲ မာတယ်လို့ သိတော့ကာ ခြေတွေ လက်တွေ တွေ့သေးရဲ့လား၊ အဲဒါကြောင့် ထိုင်ချင်တာ နာမ်တရား၊ ထိုင်တာက ရုပ်တရား၊ နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း အချင်းချင်း ထိုင်ရင်း အလုပ်လုပ်၊ ထိုင်တာ ငါ မဟုတ် သူမဟုတ်၊ ထိုင်တာ နာမ်နဲ့ ရုပ်၊ ကဲ ခြေတွေ လက်တွေ တွေ့သေးရဲ့လား၊ ကိုယ်ကောင်ကြီးကား တွေ့သေးရဲ့လား၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေ့သေးရဲ့လား၊ ဘာဖြစ်လို့မတွေ့တာလဲမရှိလို့၊ အဲဒါ နှလုံးသွင်းမှန်ဖို့လိုတာပေါ့။

အဲဒါ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ခြေ လက် အင်္ဂါ ရှိတယ်ဆိုတာ နှလုံးသွင်းမှားမနေဘူးလား၊ အဲဒါ ပညတ်အာရုံပေါ့၊ ပညတ်အာရုံ၊ ပရမတ်အာရုံ လို့ မဟောဘူးလား၊ ပရမတ်ကို အာရုံပြုတဲ့အခါမှာ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဖြစ်ပါ့မလား၊ ပညတ်ကို အာရုံ ပြုလို့ ဖြစ်တာများ ၊ အဲဒါကြောင့် ပညတ်အာရုံ နှစ်သက်ကြုံဖြစ်မည် ကိလေသာ၊ ပညတ်အာရုံ နှစ်သက်ကြုံဖြစ်မည် ကိလေသာ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဖြစ်တာပေါ့။

ခန္ဓာငါးပါး ... ရူပက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စ လို့သိ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စလို့သိ၊ သညာက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စလို့သိ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စလို့သိ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာလို့သိ အနိစ္စလို့သိ။ ကဲ အနိစ္စမြင်မှ စိတ်ချတယ်မဟောဘူးလား၊ အနိစ္စ မမြဲခြင်းတရားသည် ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားကို သုခလို့ခေါ်မလား၊ ဒုက္ခလို့ခေါ်မလား၊ ဤဒုက္ခတရားကို ပိုင်သူရှိရဲ့လား၊ သတ္တဝါ အလို သို့လိုက်ကဲ့လား၊ အကြိုက်သို့ပါရဲ့လား၊ အနတ္တလို့ မဟောဘူးလား၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပွားလို့သိတာ၊

ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါပညတ် နဲ့ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ ပိုင်းခြားတုန်းက ဉာတပရိညာ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ ပိုင်းခြားတာ တိရဏပရိညာ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ စုလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား၊ ဘာ သစ္စာတဲ့လဲ၊ ကဲ ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးရှာကြည့်၊ သုခဆိုတာ မြူမှု မရှိ၊ အပ်ဖျား တစ်ထော

က်စာတောင် မရှိဘူး၊ ဆံဖျားက ခြေဖျားအရောက် အပ်ဖျားလေးနဲ့ ထော
က်ကြည့် ... သုခတွေ့ပုံမလား၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ၊ မရှိရင် ဒါ ... ဒု
က္ခ အတိလို့ မဟောဘူးလား၊ သိပယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ ပဟာနပရိညာ၊

ဉာတပရိညာ၊ တီရဏပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာ၊ အဲ ပဟာနပရိညာ သိပယ်
ဆိုတော့ အဲဒီ အသိဉာဏ် မဂ္ဂသစ္စာ ဝင်လိုက်တာနဲ့ တချိန်တည်း မင်ကြီး ဝ
င်ရင် ကဲ အဝိဇ္ဇာက မချုပ်ဘူးလား၊ တဏှာလာသေးရဲ့လား၊ ဥပါဒါန်လာ
သေးရဲ့လား၊ ကိလေသဝဋ် မချုပ်ဘူးလား၊ ကိလေသဝဋ် ချုပ်တော့ ကမ္မဝဋ်
လာသေးရဲ့လား၊ နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား၊ နိရောဓ။

ဒါတော့ ခန္ဓာမရှိတော့ မငြိမ်းလား၊ ကိလေသမရှိတော့ မအေးလား၊ အေး
တယ်၊ ဒါကြောင့် ပရမတ် အာရုံ သိခိုက်ကြုံ ပြတ်ပုံ ကိလေသာ လို့ မဟော
ဘူးလား၊ ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားသိတဲ့ အခါ ကြတော့ ရာဂစိတ် ဒေါသစိတ် ဧ
မာဟစိတ်တွေ လာသေးရဲ့လား၊ အဲဒါ ပရမတ်အာရုံကွဲ့၊ ဒါ ပညတ်အာရုံ၊
ပရမတ်အာရုံ လို့ မဟောဘူးလား၊ ဤနေရာရောက်အောင် ကြိုးစား အား
ထုတ်ကြ။

ကဲ ... ထိဆဲ ခန္ဓာက ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ၊ (ဒုက္ခသစ္စာ ပါဘုရား)၊ သိတာ
က (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)၊ သေတာက (သမုဒယသစ္စာ ပါဘုရား)၊ နောက်
ခန္ဓာ မလာတာ (နိရောဓသစ္စာ ပါဘုရား)၊
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ၊ (လေးကွက် ရှိပါတယ် ဘုရား)၊ တ
စ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး၊ (ငါးပါးပါ ဘုရား)၊ ငါးလေးလီ (နှစ်ဆယ်၊) ဤရှစ်
သွယ်ကို (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတ
ည်း။)

မေတ္တာပို့။

အရှေ့အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ခို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ဣန္ဒိတံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

တောင်အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ခို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ
ဣန္ဒိတံ လိုရာပြည့် တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ

အနောက်အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ခို့တောင်းဆုမေတ္တာ ဝေ ။
ဣန္ဒိတံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ။

မြောက် အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ခို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ဣန္ဒိတံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ ။

အထက်အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ။
ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ ခို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ဣန္ဒိတံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ။

အောက်အရပ်မှာနေ များလှ သတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ခို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ဣန္ဒိတံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်းလက်ငင်းရပါစေ။

ရေတံခွန်တောင် အတွင်းမှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ခို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။

ကုစ္ဆိတံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

မုံလယ် ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာနေ များလှသတ္တဝါတွေ ။
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ ဒို့တောင်းဆုမေတ္တာဝေ ။
ကုစ္ဆိတံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

အောင်ပါစေ ။ ချမ်းကြည်အေးမြစေ ။
မဂ်စခန်း တက်လှမ်းနိုင်ပါစေ ။

ဤသို့ပြုရ ကုသလကြောင့် များလှဝေနေ
အမျှ ပေးဝေသည် ...
နတ်လူဗြဟ္မာ သာဓုခေါ်စေသော် ။

ကုသိုလ် ... အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့
သာဓု သာဓု သာဓု။
ကုသိုလ် ... အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့
သာဓု သာဓု သာဓု။
ကုသိုလ် ... အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့
သာဓု သာဓု သာဓု။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
မုံလယ်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ
ရေတံခွန်တောင်၊ မန္တလေး၊ မုံလယ်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲ
တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သော ပထမအကြိမ်မြောက်ဝါတွင်း(၇)ရက် တရားစခ
န်း၌ (၁၃-၈-၂၀၁၀) နံနက်(၄)နာရီ အချိန်တွင်
ဟောကြားတော်မူသော

သီလပေး နှင့် သီလအကြောင်း ရှင်းပြပုံ
ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်

ထိုင်လိုက်တဲ့ တချိန်တည်း၊ အဟမ်း...အဟမ်း... လို့ တရားကတော့ လာတော့တာကွဲ့။ တရားတွေ တရားတွေ...ဆင်းရဲတဲ့ တရားတွေ။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ လို့။ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာဘက်က သီလ အရေးကြီးတယ်၊ သမာဓိန သီလ၊ သမ္မတ္တသီလ ။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ အနေနဲ့ ရှောင်ရတယ်၊ ဆင်ခြင်ရတယ်၊ ပညာမြင် ပရမတ္ထသစ္စာ ဘက်ကတော့ သမုစ္ဆေဒ သီလ၊ ရုပ်တစ်လုံး၊ နာမ်တစ်လုံး ကို သုညတ ဆိုက်ရင် ဒါ သီလ မြဲသွားပြီ၊ ဒါ သမုစ္ဆေဒ သီလ။

သီလ ဟာ တစ်ခါလောက် ခံလိုက်ရင် ဒါပြီးတော့တာကွဲ့။ အဲဒီထဲမှာ ဟိုက ကျိုးပေါက်တာ ရှိရင် ဘယ်နေရာမှာ ကျိုးပေါက်ပါတယ် လို့ သီလ ထပ်ပေးပါလို့ ပြောရတာ၊ ကြားလား၊ သီလ ထပ်ပေးပါလို့၊ ရှေးက ဆရာတော် သမားတော်တွေ ကြားဖူးတယ်၊ သီလထပ်ပေးပါ ဘုရား၊ ဘယ်တုန်း ဘာရက်က ခံတာလဲ။ ဘယ်ရက်က... ဘယ်ဆီမှာကျခဲ့သလဲတဲ့ သီလ။ မေးကြည့်တာ၊ ဘယ်မှမကျ၊ မကျရင် ခံစရာ မလိုဘူးလေကွဲ့။ ကြားလား၊ ထပ်စရာမလိုဘူးတဲ့။ ကျိုးပေါက်လို့သာ ထပ်ရတာ၊

အခုလည်း ငါးပါးသီလ၊ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလ ရှစ်ပါးသီလ၊ နဝင်္ဂ ကိုးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ တစ်လကို လေးသီတင်း၊ ငါးပါးသီလ အမြဲ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလက အမြဲ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ကိုးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလက တစ်လမှာ လေးသီတင်း။ အဲလိုတွေ ကဲ အဲဒါ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့လေးလေးစားစား သီလတန်ဖိုးကို ... ။ သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကို ထောက်ပြီးတော့ လေ့လာရမယ်။

လောကီ၊ သိကြားမင်းက အသင်သုပ္ပဗုဒ္ဓ ငါပြောတဲ့စကားနားထောင်၊
နားထောင်ရင်မင်း ကုဋ္ဌနူနာ ဖြစ်တဲ့အနာတွေ အခု ပျောက်အောင်လုပ်ပေး
မယ်၊ မင်း တစ်သက်စားလို့ မကုန်နိုင်အောင် ရွှေ ငွေ ကျောက်သံ ပတ္တမြား
တွေ ပေးမယ်၊

ပြောတာပြောပါ နားထောင်သင့်ရင် ထောင်မယ်၊ မထောင်သင့်ရင် မထော
င်ဘူး၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဘုရားမဟုတ်ဘူး၊ ဘုရားကိုလည်း ဘုရားမဟုတ်
ဘူး၊ တရားကိုလည်း တရားမဟုတ်ဘူး၊ သံဃာတော်ကိုလည်း သံဃာမဟု
တ်ဘူးလို့ပြော၊

မော့ကြည့်တယ်၊ အသင်ဘယ်သူလဲ ငါ သိကြားမင်း၊ ဪ သိကြားမင်း
ဟာ ... ငါချမ်းသာသလား ယူဆတယ်၊ သိကြားမဲ့ပါတကား၊ သိကြားမဲ့တဲ့။
အသင့်မှာ ဘုရားရတနာမရှိ၊ တရားရတနာမရှိ၊ သံဃာရတနာမရှိဘူးတဲ့၊
အသင့်မှာရှိတဲ့ ရွှေ ငွေ ကျောက်သံ ပတ္တမြားတွေက ရတနာအတုတွေတဲ့၊
အစစ် မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ အပါယ်လေးပါးကို မတတ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ သူ ကြားရဲ့လား၊
အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

အဲ့လိုဆို ခံတဲ့ သီလကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်။ ငါးပါးသီလကို အဓိပ္ပါယ်နား
လည်အောင် သီလပေးနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လိုတယ်၊ ရှစ်ပါးသီလ အဓိပ္ပါယ်ပေါ
က်အောင် ပေးနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လိုတယ်၊ အဓိပ္ပါယ်ပေါက်ကာ လူတွေဟာ ဆ
င်ခြင်တာပေါ့၊ သမ္မုတိသစ္စာဘက်ကလည်း လိုတယ်၊ ပညာမြင် ပရမတ္ထ သ
စ္စာဘက်ကလည်း လိုတယ်။ သိမှ ရှောင်ကြဉ်နိုင်တာ၊ သိမှ ပယ်နိုင်တာ၊

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မဂ်လေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်တို့အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်တို့အား။ နမော - ရည်ညွတ်
သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။

နမော

မာ - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာ
လေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်

ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘ
ဆရာသမား တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်
လျှာ ကန်တော့ကြရသော ပူဇော်ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယ
တို့ကြောင့်

မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်
သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကော
င်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း

မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်
ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

သီလာနုဿတိ သီလာနုဿတိ သံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခတော မောစနတ္တာယ
အဟံ ဘဇ္ဇန္တ တိသရဇ္ဇေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂံ သမန္နာဂတံ ဥပေါသထသီလံ ဓမ္မံ
ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘဇ္ဇန္တ ။

ဒုတိယမ္ပိ အဟံ ဘဇ္ဇန္တ တိသရဇ္ဇေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂံသမန္နာဂတံ ဥပေါသထ
သီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘဇ္ဇန္တ ။

တတိယမ္ပိ အဟံ ဘဇ္ဇန္တ တိသရဇ္ဇေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂံသမန္နာဂတံ ဥပေါသထ
သီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘဇ္ဇန္တ ။

ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေထ။

- (အာမ ဘဇ္ဇန္တ ပါအရှင်ဘုရား ။)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ။
 ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ။
 သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ။

ဒုတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ။
 ဒုတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ။
 ဒုတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ။

တတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ။
 တတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ။
 တတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ။

တိသရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ။
 - (အာမ ဘန္တေ ပါ အရှင်ဘုရား ။)

ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ ။
 အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ ။
 အဗြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ ။
 မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ ။
 သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ ။
 ဂိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ ။
 နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဂိသုက ဒဿန မာလာဂန္ဓ ဂိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဂိဘူ
 သနဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ ။
 ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ ။

ဇီဝိတံ စမောနောပိ သိက္ခာပဒါဟံ န စဇာမိ။

အဟံ ဘုရား တပည့်တော်သည် ဇီဝိတံ မိမိ အသက်ကို စရမာနောပိ စွန့်ရကြ
တားသော်လည်း သိက္ခာပဒံ ဤသိက္ခာပုဒ်တော်မြတ်ကို န စဏမိ မစွန့်တော့
ပါ အရှင်ဘုရား။

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု။

ဣဒံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။

တိသရဏေန သဟ အဋ္ဌင်္ဂသမန္ဓာဂတံ ဥပေါသထပရမတ္ထသီလံ ဓမ္မံ သာဓု
ကံ ကတွာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေဝ။

- (အာမ ဘန္တေ ပါ အရှင်ဘုရား ။)

မူလနှစ်ဖြာ....သုံးခေါက်

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်
များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်
ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွ
တ်ကြောင်းတည်း။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်
များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်
ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွ
တ်ကြောင်းတည်း။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်
များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်
ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွ
တ်ကြောင်းတည်း။ ပါ ဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ... ဝိညာဏ်
မင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသို
လ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောဘူးလား...။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား၊ အကုသိုလ်...။ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိ
တ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ အပါယ်လေးဘုံပေါ့၊ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲ
တဲ့ တရားလား...။ ဒါ အကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်တာနော်၊ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား...၊ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပေါ့၊ ကုသိုလ် ကိုဆောင်
လို့ မဟောဘူးလား၊ လေ့လာဖို့လိုတယ်နော်၊

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် အကုသိုလ်လား...၊ ကုသိုလ်။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟော
လား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ချမ်းသာတဲ့တရား။ ဒါ
ကုသိုလ်ကံ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား၊ ယုံကြည်ရင် ကုသိုလ်ကံကို ဆောင်
ရမှာပေါ့။ အကုသိုလ်ကံ ကိုရှောင်ရမယ်လို့ မဟောဘူးလား၊

သက်ရှိသတ္တဝါတဲ့ ကမ္မုဒ္ဓါနီကအစ ဆင်ကောင်ကြီးထိ သတ်မယ်ဆိုရင် ပါ
ဏာတိပါတကံ မထိုက်ဘူးလား...၊ ထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါ
ယ်က လွတ်ပွဲမလား...၊ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ၊ ငရဲသက်စေ့
လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်ထား လူဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ မွေးမွေးခြင်း သေတဲ့ကလေး

တွ မရှိလား...၊ လသားနဲ့သေတာ မရှိလား...၊ ကျောင်းသားအရွယ်နဲ့ သေ
တာ မရှိလား...၊ အပျို၊ လူပျို ဘဝနဲ့သေတာ မရှိလား...၊ အိမ်ထောင်ရက်
သားကျပြီးတော့သေတာတွေ မရှိဘူးလား...၊ ကဲ စိစစ်ဖို့မကောင်းလား၊ ချ
မ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား၊ ဘယ်လောက်များ ကြောက်စ
ရာကောင်းသလဲနော်၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ အကျိုးအပြစ်ကို
သိရင် ရှောင်ရမှာပေါ့၊ လေ့လာကြ။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ် □
ကားရဲ့လား၊အင်း အသက်တိုတယ်လို့ မပြောဘူးလား၊

အရှေ့အိမ်က အဘိုးကြီး အဘွားကြီးတွေ အသက် ခုနစ်ဆယ်ကျော်၊ ရှစ်
ဆယ်တဲ့ စားနိုင်တယ်၊ သွားနိုင်တယ်၊ လုပ်နိုင်တယ်လို့ မပြောဘူးလား၊
သီလကုသိုလ် ကောင်းတာကိုလို့ အဖြေမပေးရဘူးလား၊ ဘယ်လောက်ထ
င်ရှားသလဲကွဲ့နော်၊ အဲသလို လေ့လာဖို့ လိုတယ်၊

သစ်သီးတစ်လုံး၊ ပန်းတစ်ပွင့်၊ ဟင်းတစ်ညွန့်ကစပြီးတော့ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျော
က်သံ ပတ္တမြားထိ ပိုင်ရှင်အခွင့်မပြုဘဲနဲ့ ယူမယ်ဆို အဒိန္နာကံ မထိုက်
လား...၊ အဒိန္နာကံထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါမ
လား...၊ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ

ငရဲသက်စေ့ လူအဖြစ်ကို ရတယ်ထား၊ လူ ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ ဘယ်လိုပဲလုပ်လု
ပ် စားဝတ်နေရေးပြေရဲ့လား၊ အငတ်ပြဿနာနဲ့ရင်ဆိုင်ရတယ်နော်၊ တိရ
စ္ဆန် ဖြစ်ရင်လည်း စားမိုးမြေစာ ညံဖျင်းတဲ့ တောမှာ သွားဖြစ်ရတယ်၊ လူ □
ဖစ်ခဲ့တုန်းကလည်း မိုးခေါင်ရေရှားတဲ့ အရပ်မှာ ဖြစ်ရတယ်၊ အငတ်ပြဿ
နာနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတာပေါ့၊ အလိုလို ဖြစ်တာလား၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုး
တရားပေါ်တာလား၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားပေါ်တာ။ အဲလို စိစစ်
ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါလိုရင်းအချက်တွေပေါ့ကွယ်နော်၊ အဲဒါ သိတဲ့အခါ□
ကတော့ ရှောင်ကြဉ်ရတာပေါ့၊ သိတဲ့အခါကြတော့ ပယ်ရတာပေါ့။

လင်ရှိမယား၊ မယားရှိလင် ကျူးလွန်စော်ကားရင် ကာမေသု မိစ္ဆာစာရကံ မ
 ထိုက်ဘူးလား...၊ ထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါမ
 လား...၊ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ၊ ငရဲသက်စေ့ လူ့အဖြစ်ကို ရ
 တယ်ထား လူဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ လူခြင်းတူရဲ့လား...၊ ဣတ္ထိလိင် ပုလ္လိင်ပေါ့။
 လူဖြစ်ကျိုး မရှုံးဘူးလား၊

စားဝတ်နေရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ မုသားကို အမျိုးမျိုး မသုံးကြဘူးလား...၊
 သုံးရင် မုသာဝါဒကံ မထိုက်လား...၊ သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွ
 တ်ပါမလား...အပါယ်က လွတ်... လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်ထား သူပြောတဲ့
 စကား အယုံအကြည်ရှိရဲ့လား၊ ဘယ်သူမှ မယုံကြည်ဘူးပေါ့၊ မယုံကြည်ရ
 င် စားဝတ်နေရေး ပြေပါမလား၊ မပြေဘူး။

ဘိန်း၊ ဘင်း၊ ကစော်၊ လှော်စာ၊ အရက် သေရည် သေရက်ကို သောက်စား
 ကျတော့ သုရာမေရယကံ မထိုက်လား၊ သုရာမေရယကံ ထိုက်ရင် အပါယ်
 က လွတ်ပါမလား...၊ သုရာမေရယကံ ...အပါယ်လွတ်လို့ လူ့အဖြစ်ကိုရတ
 ယ်ထား၊ လူဖြစ်တဲ့ ဘဝမှာ ရူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မြင်ဘူးရဲ့လား၊ လူဖြစ်တော့
 လူရူး၊ ခွေးဖြစ်တော့ ခွေးရူး၊ ဝက်ဖြစ်တော့ ဝက်ရူးပေါ့။ အဲဒီလို လေ့လာဖို့
 မကောင်းလား၊ အဲဒါအရေးကြီးတယ်ကွဲ့ နော်၊ အဲသလို စိစစ်ဖို့ မကောင်း
 လား၊ အဲဒါ ငါးပါးသီလကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်၊ ရှစ်ပါးသီလကို တစ်လ ဇ
 လးသီတင်း ဆောက်တည်ဖို့လိုတယ်၊ မလိုဘူးလား...။ တစ်ချို့ပုဂ္ဂိုလ် ကိုး
 ပါးသီလ၊ တစ်ချို့ပုဂ္ဂိုလ် ဆယ်ပါးသီလပေါ့။ အဲဒါ စိစစ်ဖို့ လိုတယ် ကွဲ့ နော်၊

အဲဒါ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာမှာ အဲဒီ သီလနဲ့ ပြည်စုံဖို့လိုတယ်၊ သမာ
 ဒါန သီလ၊ သမ္ပတ္တသီလ။ ရှေးအထက်ကျော်က ဥပါသကာ တစ်ယောက်
 ရွာကျောင်းဆရာတော်... ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ဆီမှာ ငါးပါးသီလ

အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာ ယူပါရစေ သစ္စာယူတယ်။ ခုနစ်ရက်အတွင်းမှာ မိမိ ခန္ဓာ ကိုယ်ကို သာ အသေခံမယ် သတ္တဝါ အသီးသီးကို မသတ်ဘူးပေါ့။ အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာယူတယ်၊ နွားပျောက်တာက နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ရှိပြီ။ အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာယူ လို့ နွားရှာ ထွက်သွားတာ၊

တောစပ်ကြတော့ ခြေရာတွေ့တယ်၊ ခြေရာ အတိုင်း လိုက်ကြည့်တော့ အဲဒီ တောထဲမှာ စပါးကြီးမြွေကပတ်ထားတော့တာ။ ကြာခါ အစာပြတ် ရေငတ်ပြီ ပီးတော့ လဲကာ အရိုးတွေ လိမ်ချိုးလို့ မြို့တော့မှာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ သူမှာပါတဲ့ ရှား...ရှားစဉ်းတဲ့ ဓါးမကြီးနဲ့ ခုတ်မယ်လုပ်တာ၊ ဟင်...ငါဒီနေ့ အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာယူလာခဲ့တာ၊ ကဲ ခုတ်မလို့ လုပ်တော့ ခုတ်သေးရဲ့လား၊ မခုတ်ဘူးနော်၊

အဲဒါ မခုတ်တာ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ သီလခံ၊ သီလခံ လို့မပြောလား၊ အဲ တာ သီလခံတာ၊ သီလရှိတော့ ခုတ်ကဲ့လား၊ သီလခံတယ်ဆိုတာ ဒါတာ ပြေ ဟတာ ကွဲ့၊ ကဲ သတ်သေးရဲ့လား၊ ခုတ်သေးရဲ့လား၊ အဲဒါ သီလနဲ့ ပြည့်စုံ သွားပြီ၊ ဒါ သီလ ခံတာမဟုတ်လား၊ သီလ မရှိရင်ခုတ်တော့မှာပေါ့၊ ကဲ အဲ လိုနဲ့ အတန်ငယ်ကြာတော့ စပါးကြီးမြွေက အပတ် ဖြည်သွားတယ်၊ မြွေ ကား ချမ်းသာမရဘူးလား၊ နွားကား ချမ်းသာ မရဘူးလား၊ သမာဒါန သီလ၊

သမ္မတ္တသီလ။ အတွေ့အကြုံ လက်တွေ့ မျက်တွေ့။ ရှေးက အဘွားကြီး တစ်ယောက်၊ နာတာရှည်...အစားအသောက်ကပျက်၊ ဟိုဟာစားလည်း မ တည့်၊ ဒီဟာစားလည်းမတည့် နေရတာလည်း တရိပ်ရိပ်နဲ့ ခံ...တော်တော်လေးအဆင်းရဲခံနေရတာ၊ အဲဒါနဲ့ ဆေးဆရာ အမျိုးမျိုးနဲ့ကု မပျောက်၊ မပျောက်တော့ နောက်ဆေးဆရာနဲ့သွားတွေ့တယ်၊ တွေ့တဲ့အခါကြတော့ ဆရာရယ်၊ အဲဒါ စမ်းသပ်ပေးစမ်းပါဆိုတော့ စမ်းသပ်ပေးလို့ အဲဒါ ကျုပ်မှာ ဆေးမပါဘူး၊ အဲဒါ...နည်းပေးခဲ့မယ်၊ ယုန်တစ်ကောင်သား ယုန်ကြီးကြီး ဧ

လးပေါင် လေးလက် ဖျက်ပြီးတော့မှ လေးကြိမ် ဆန်ပြုတ် ပြုတ်စား၊ ဆန်ပြုတ် ပြုတ်ပြီးတော့စားရင် မိခင်ရဲ့ရောဂါပျောက်မယ်တဲ့၊ နည်းပေးခဲ့တယ်၊

သားက တောသွား တောင်သူယောက်ျား၊ တောက ပြန်လာတော့ အမေ မနက်က ဆေးဆရာလာတာ တွေ့ရဲ့လား တွေ့တယ်၊ ဆေးပေးခဲ့လား၊ နေဆေးမပါဘူး၊ နည်း ပေးခဲ့တယ်၊ ပြောစမ်းပါဦး၊ အဲဒါ ငါ့သားသာ တာဝန်ယူပေတော့၊ ယုန်တစ်ကောင် ကြီးကြီး အဲဒါရလို့ ရှိရင် လေးပေါင်၊ လေးလက် ဖြတ်ပြီးတော့ လေးနပ် ဆန်ပြုတ် ပြုတ်ပြီးတော့ စားပါလို့ ပေးခဲ့တယ်၊

အဲဒါနဲ့ နေဝင်မိုးချုပ်မှာ ပျိုးခင်းက ကြွထားတာက လက်နှစ်သစ်လောက် ရှိပြီ။ အဲဒီဆီမှာ ပိုက်ကွန်ချထားတယ်၊ ညွတ်တွေ ထောင်ထားတယ်၊ မနက်စောစော သွားတဲ့အခါ ယုန်လေးက ပိုက်ကွန်ငြိနေတော့တာဗျာ၊ လူကိုမြင်တဲ့အခါကျတော့ ချေးတွေ သေးတွေ ပါတော့ ကြောက်လွန်းလို့၊ ချေး သေး ပါတယ်ဆိုတာ ကြောက်လို့ပေါ့၊ ဒါတော့ စဉ်းစားတယ် ပိုက်ကွန်ထောင်တဲ့သူက ... အင်း ငါလည်းသိတဲ့အချိန်ကစ ဘယ်သူကိုမှ ငါမသတ်ခဲ့ဘူး၊ အဲဒီယုန်လေး သတ်ပြီးတော့ ကျွေးရင် ရောဂါပျောက်တယ်ထား ယုန်သေပြီးခါမှ ရောဂါပျောက်တာတော့ မတရားဘူးတဲ့၊ တရားပါ့မလား...၊ မင်း ဘယ်လိုပဲနေနေ ငါကျန်းမာတော်ပြီ ဆိုရင်တော့ ပြေပါ့မလားကွဲ့၊ ပြေပါ့မလား၊ မပြေတော့ဘူး။ ငါလည်းသိတဲ့အချိန်ကစပြီး မသတ်ခဲ့ဘူးတဲ့၊ ရောဂါမပျောက်ဖူးဆိုတော့ ပိုလို့ မဆိုးဘူးလား၊ အင်း...အဲဒါ သမ္မတ္တသီလ၊

အတွေ့ကိုဆင်ခြင်တာ၊ အဓိဋ္ဌာန်သီလခံယူတာ မဟုတ်ဘူး၊ အတွေ့ကို ဆင်ခြင်တာ၊ သမ္မတ္တသီလ။ အဲဒါနဲ့ အဲဒီယုန်လေးကို ခေါင်းတွေကို ပွတ်လို့ တုန်ပြီးတော့ နေတာ၊ အကုန်လုံး ပွတ်သပ်တာ၊ မကြောက်နဲ့ မင်းကို ငါ မသတ်ဘူး၊ မင်းကို ငါ မသတ်ဘူးတဲ့၊ အဲဒါနဲ့ ပွတ်သပ်ပြီးတော့ငြိမ်လို့သွားတာ၊ ကဲ ဒီနေ့ကစ မင်းကို ငါ ဘေးမဲ့ပေးလိုက်တယ်၊ ဘေးမဲ့ပေးလိုက်တဲ့အ

ချိန်ကစ ငါ့မိခင်သည် စားသုံးတဲ့ ထမင်းဟင်းလျာသည် ဆေးဖြစ်ပါစေ သား...၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး လွှတ်လိုက်တာပဲ၊

ပြန်လာတဲ့အခါ ရလား၊ ရတယ် ဘယ်မှာလဲ ငါ့သား။ အကျိုး အပြစ်တွေ မပြောရဘူးလား၊ အကျိုးအပြစ်တွေပြောတာ အမေ...တဲ့ သေရမှာ မကြောက်လားလို့၊ ကြောက်တာပဲ... ငါ့သားရဲ့၊ ကြောက်တယ်တဲ့ သေရမှာ၊ အမေ ကြောက်တာ ချေး သေး မပါဘူးတဲ့၊ ယုန်လေးကြောက်တာလေ ချေး သေးတွေ ပါတယ်တဲ့၊ ကြားလား...။ အမေ ကြောက်တာ ယုန်လောက် မကြောက်ဘူးတဲ့၊ ယုန်က ချေး သေး တွေ ပါတယ်တဲ့၊

အဲဒါနဲ့ အမေ သိတဲ့အတိုင်း ကျုပ်ကလည်း သိတဲ့အချိန်က စပြီးတော့ သတ္တဝါတွေ မသတ်ခဲ့ဘူးတဲ့၊ အဲဒါ ယုန်လေးကို ပွတ်သပ်တော့ တုန်ပြီးတော့ မှကြောက်နေတာ အတုန်တွေပျောက်လို့ မင်းကိုငါ ဘေးမဲ့ပေးမယ်၊ အဲဒါနဲ့ မင်း စိတ်ချမ်းသာအောင် နေ ဆိုပြီးတော့ လွှတ်လိုက်ရတယ်တဲ့၊ အဲဒါ မင်း ကို လွှတ်တဲ့အချိန်ကစ ငါ့မိခင်သည် စားသုံးတဲ့ ထမင်းဟင်းလျာသည် ဆေးဖြစ်ပါစေလို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး လွှတ်လိုက်တာ၊ အဓိဋ္ဌာန်သီလကြောင့် မိခင်ကြီး အဲဒီနေ့ကစ စားတဲ့အခါ အော့ခြင်း အန်ခြင်း မရှိတော့ဘူး၊ တည့်တော့တာပေါ့၊ အဆင်ပြေလို့ ကျန်းမာတယ်တဲ့ကွဲ့နော်။ ဒါ သီလ တန်ခိုးတွေမဟုတ်ဘူးလား၊ အဲဒါ သီလ တန်ခိုးတွေ ပေါ့ပေါ့တန်တန် မနေနဲ့၊ အင်မတန် အဖိုးတန်တယ်။ ရွှေ ငွေ ကျောက်သံ ပတ္တမြားထက် အဖိုးတန်တယ်၊

တန် မတန်ကို ရှေးဆရာတော်တွေ ဒါနတရားထက် သီလတရားက အဖိုးတန်တယ်ဟောတာကြားဖူးရဲ့လား၊ ဒါနထက် သီလက အဖိုးတန်တာ၊ ကဲ ဒါနက ပိုက်ဆံကုန်မှ ဒါန ဖြစ်တာ၊ သီလက ပိုက်ဆံမကုန်ပဲနဲ့ ရတဲ့ ကုသိုလ် တူရဲ့လား၊ အဲဒီ သီလထက် သမထက ပိုအကျိုးများတာပေါ့၊ အဲလိုလ

ည်း စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါလိုတယ်ကွဲ့၊ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ မ
လိုဘူးလား၊

သမုဇ္ဈဒ သီလဆိုတာ ရုပ်တစ်လုံး နာမ်တစ်လုံးသိတဲ့အခါ ရုပ်နာမ် သုည
တလို့ မဟောဘူးလား၊ ရုပ်ထဲမှာ ရှာချင်တာရှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ
တွေ့ရဲ့လား၊ နာမ်ထဲမှာ ရှာချင်တာရှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ တွေ့ရဲ့လား၊ မ
တွေ့ဘူး၊ မတွေ့ရင်... ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမရှိရင် သတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရောဂီပျံမ
လား၊ အသတ်ခံမည့် ဟာကော ရှိပျံမလား၊ အဲဒီလို အကျိုးအပြစ်ကို သိ
ပြီးတော့မှ ဆင်ခြင်လို့ သိ ပယ် လို့ ခေါ်တာဗျာ။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊
အဲဒါ အသိဉာဏ်လေးကိုရဖို့ လိုတာ၊

အဲဒါကြောင့် ဒါနတရားထက် သီလတရားက သာတယ်၊ သီလထက်
သမထ၊ သမထထက် ဝိပဿနာဉာဏ်။ ဝိပဿနာဉာဏ် ဆိုတာ ဘုရားပွင့်
မှ ကြားရတာ၊ ဘုရား မပွင့် ကြားဖို့ လွယ်ပျံ့မလား...၊ မလွယ်ဘူး...။ အဲဒါ
လိုရင်းအချက်တွေ၊ အဲဒါ ခန္ဓာသိဖို့ သစ္စာသိဖို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသိဖို့ အဲဒီ
တရားသာ သိလို့ရှိရင်...ဟော...ချမ်းသာအစစ်ကိုရပြီ...၊မယားဆိုးတဲ့
လင်၊မယားဆိုးကို နိုင်တယ်၊လင်ဆိုးနဲ့နေရင် လင်ကိုနိုင်တယ်၊

စရိုက်ခြောက်ခန်း မစုံစမ်း ပရမ်းပတာ ဖြစ်တတ်တယ်တဲ့။ သူ့စရိုက်ကို
သိတော့ အဆင်ပြေနေတာပေါ့၊ အလိုက်သင့်စွာသိတော့၊ စရိုက်ကိုကြည့်
တာ ပြုံးလို့နေတာပေါ့၊ အခုတော့ စရိုက်ကို မသိတော့ လင်မယားက ဘု
ကျကျ နေတာပေါ့၊ ပါးကိုက် နားကိုက်နဲ့ ရန်တွေ့ တကျက်ကျက်နဲ့ နေရ
တာ၊ စရိုက်သိတော့ခါ ပြေမသွားဘူးလား၊ အဲသလို လိုတာကွဲ့၊ တရားသိရ
င် အကုန်ပြေတာ၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒါကြောင့် ကုသိုလ်ထဲမှာ အကြီးဆုံးကုသိုလ်ဟာ ဓမ္မဒါနကုသိုလ်အကြီးဆုံး၊ သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနံတိ ဓမ္မဒါန ကုသိုလ်ဟာ အမြတ်ဆုံးလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါ အရေးကြီးတယ်၊ အဲလိုစိစစ်ဖို့ လိုတယ်။ ခု သိရီဓမ္မာသောကမင်းကြီးက ဒါနအရာမှာ ရှားရင်ရှား သိရီဓမ္မာသောကမင်းကဲ့သို့ လှူနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ တစ်ဦးတစ်ယောက်ရှိရဲ့လား၊ ရှိကိုမရှိဘူး၊ ကဲ စရဏ ဘက်က အင်မတန်သန်တယ်၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကမပါတဲ့အတွက် သေတဲ့အခါမှာ မောဟစိတ်ဦးစီးလို့ စပါးကြီးမြွေဖြစ်တာပေါ့။

စပါးကြီးမြွေ ဖြစ်ငြားသော်လည်း သူ့ကိုယ်သူ စပါးကြီးမြွေဖြစ်တယ်လို့ သိရဲ့လား၊ သူ့ကိုယ်သူ လူလို့ထင်တာပေါ့၊ သားတော် မဟိန္ဒ သမီးတော် သံဃမိတ္တာ က အနားသွား အဲဒါ ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တ ရဟန္တာတွေ...၊ ဖခမည်းတော်တဲ့...အဲဒါသတိထားတဲ့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘာတွေဖြစ်သလဲလို့ ငဲ့ ပြီးတော့ကြည့်လိုက်စမ်းပါဦးတဲ့၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ်...၊ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲကြည့်တော့ မြွေကြီးဖြစ်နေတော့တာ၊ သူ့ကိုယ်သူ လူလို့ထင်တာ၊ ကဲမြွေဖြစ်မှန်းသိတော့ တုန်ပြီးတော့မှ မကြောက်သွားတော့လား၊

သတ္တဝါတွေသာ သတ်မယ် ဖမ်းမယ် မြို့မယ် စားမယ်ဆို ငရဲသွားတော့မှာ ငါတို့မတတ်နိုင်တော့ဘူး၊ အဲလိုပြောတော့ခါ အစာပြတ် ရေငတ်ခံပြီးတော့နေတာ ခုနစ်ရက်၊ ရှစ်ရက်လောက်ခံရတယ်၊ အဲဒါပြီးရင် အစာပြတ် ရေငတ်လို့ သေတော့ နတ်ပြည်မှာ နတ်သား သွားဖြစ်တယ်တဲ့၊ သားတွေ သမီးတွေက သတိပေးတဲ့အတွက် ကဲ နတ်ပြည်မှာသွားရှာတယ်၊ဒါ ဒါနတရား အဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကမပါတော့ ခက်တာပေါ့၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နောလို့ မဟောဘူးလား။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်လိုတယ်။ ရုပ်နာမ်ကိုမြင်မှ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်က ဖြစ်မှာနော်၊ အဲလိုစိစစ်တော့ ရုပ်နာမ် သိဖို့မလိုဘူးလား၊ အဲဒါလိုရင်းအချက်တွေကွဲ့၊

အဲဒါကြောင့်မို့ ရုပ်ထဲမှာ ရှာချင်သလိုရှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမရှိ၊ နာမ်ထဲမှာ ရှာ
ချင်တာရှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမရှိ၊ အဲလိုလေ့လာဖို့မကောင်းလား၊ ဒါကြောင့် ရ
ုပ်နာမ် သုညတလိုဟောတာပေါ့၊ ကိုယ်က ထင်ခဲ့တာတွေ...။ လူဆိုတာ သ
မုတ်တာ၊ နတ်ဆိုတာ သမုတ်တာ၊ ဗြဟ္မာဆိုတာ သမုတ်တာ၊ မြို့ရွာတိုင်းပြ
ည်ဆိုတာ သမုတ်တာ၊ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိ၊ တကယ်ရှိတာက ရုပ်နာမ်၊

ဘယ်ပုံရှိတာလဲ အနိစ္စ၊ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ ဒုက္ခ၊ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ အနတ္တ။ အ
နိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအနေနဲ့ ရှိတဲ့တရားတွေ၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊
စဉ်းစား ...စဉ်းစားတာ အလုပ်လုပ်တယ်လို့ ခေါ်တယ်၊ ဒါကြောင့် စေ့စေ့ စ
ဉ်းစားတဲ့၊ ငုတ်တုတ်ကြီးထိုင်ပြီးတော့ လေ့လာနေတာက ခြေတွေ လက်တွေ
အကဲခတ်တာက ကံအလုပ်တွေ၊ သွားတာ လာတာတွေက ကံအလုပ်တွေ၊
သွားရင်းနဲ့ ရုပ်နာမ်ကို မြင်ဖို့၊ ထိုင်ရင်းနဲ့ ရုပ်နာမ်မြင်ဖို့ လိုတယ်၊ မလို
ဘူးလား၊

ဣရိယာပထ လေးပါးလို့ မဟောဘူးလား၊ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ ဧ
လျောင်းခြင်းတဲ့၊ လေ့လာဖို့မကောင်းလား၊ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေ၊ ဒါကြော
င့်မို့ တရားထိုင်တာ အဓိကမဟုတ်၊ တရားသိဖို့ အဓိက၊ သိမှ ရှောင်နိုင်တာ၊
သိမှပယ်နိုင်တာ၊ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား၊

ဒါမို့... စိတ်ထဲ ဉာဏ်ထဲက ထိုင်လိုက်ကြ၊ ထိုင်လိုက်ကြစို့၊ ထိုင်လိုက်တဲ့
အခါ တင်ပါးနဲ့ ကြမ်းနဲ့ ထိမသွားဘူးလား၊ ထိတဲ့အခါ သတိပြုလို့မဟောဘူး
လား၊ သတိပြုတော့ခါ ကြမ်းတွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ တင်ပါးတွေ့
မလား၊ ကာယအကြည်တွေ့မလား၊ ကာယအကြည်မရှိရင် ထုံသမားတွေဟာ
ကဲ သူတို့ ထိလို့တောင်၊ ခြင်ကိုက်လို့ ကိုက်မှန်းမသိ၊ ယင်နားလို့
နားမှန်းမသိ၊ အကြည်ဓာတ်ရှိလို့လား...၊ မရှိလို့လား၊ မရှိလို့...။

မျက်လုံးပါငြားသော်လည်းပဲ တိမ်သလ္လာတွေ ဖုံးနေရင်မြင်ရပါ့မလား၊ အကြည်ဓာတ်ရှိမှ ဖြစ်တာ၊ အဲဒါ မျက်လုံးက အဓိကလား၊ အကြည်ဓာတ်က အဓိကလား၊ အေး..အဲသလိုလိုတာ၊

ကာယအကြည်နဲ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ ... မာဆိုတဲ့ ပထဝီဓာတ်ထိတဲ့အခါ သိတဲ့စိတ်လေးပေါ်တာ၊ အဲဒီသိတဲ့စိတ်လေးက ပင်ကိုရှိနှင့်တာ ဟုတ်ကဲ့လား၊ နှစ်ခုတိုက်မှ ပေါ်တာနော်၊ အဲဒါကြောင့်မို့ အရှိတရားလား...၊ အဖြစ်တရားလား...၊ ဒါ အဖြစ်တရား၊ ကဲ မြင်တဲ့စိတ် ကြားတဲ့စိတ် နံတဲ့စိတ် စားသိစိတ် ထိသိစိတ် ကြံသိစိတ်တွေ ဖြစ်တာ၊ အဲဒါ ထိမှ ဖြစ်တာ၊ အာရုံနဲ့ ဒွါရ ရုပ်နှစ်ခုတိုက်မှပေါ်တာ၊ ဒါ ပင်ကိုရှိနှင့်တာ ဟုတ်ကဲ့လား၊

အဲလို သိတဲ့အခါကြတော့ ကိုယ်က ဘာများအကျိုးရှိသလဲ...၊ အဖြစ်တရားကို သိတဲ့အတွက်၊ အဖြစ်တရားကို မသိခင်က သဏ္ဌာန်နိမိတ်နဲ့ အတုံးအတစ် အကောင် အထည်နဲ့ လူရှိတယ်၊ နတ်ရှိတယ် ဗြဟ္မာရှိတယ် အသက်ရှိတယ် လိပ်ပြာရှိတယ် လို့ မယူဘူးလား၊ ကဲ အဲဒီအဖြစ်တရားကို သိတဲ့အခါကြတော့ ပင်ကိုရှိတာမဟုတ် သဘောအနေနဲ့ ထင်ရှားနေတာ၊ ပစ္စုပ္ပန္နဉ္စယော ဓမ္မံ အနိမိတ္တဉ္စ ဘာဝေဟိ တဲ့၊ တည့်တည့်လေးပစ္စုပ္ပန် မြင်ဆဲကိုကြည့် ထိဆဲကိုကြည့်ပါ။

ကဲ အကောင်အထည်ဟုတ်ကဲ့လား၊ သဘောအနေနဲ့ မထင်ရှားဘူးလား၊ မပြောမနေလို့သာပြောရတာ ဒါကြောင့်မို့ သဘောပရမတ်ကဲ့၊ ပြောတာ ပညတ်။ အဲသလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါကြောင့်ထိတဲ့ခါ၊ ထိတာက ကာယဝိညာဏ် နာမ်တရား၊ ကာယအကြည်နဲ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗက ရုပ်တရား၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒါကြောင့်... ထိုင်ချင်တာက နာမ်တရား၊ ထိုင်တာက ရုပ်တရား နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း အချင်းချင်း ထိုင်ရင်းအလုပ်လုပ်၊ ထိုင်တာငါမဟုတ်သူမဟုတ် ထိုင်တာ နာမ်နဲ့ရုပ် တဲ့။ ဒီလိုဆိုတော့ ထိုင်တာ အဓိကလား နာမ်ရုပ်သိဖို့ အဓိကလား၊ နာမ်ရုပ်သိဖို့ အဓိကကွဲ့။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ မထိုင်နဲ့လို့ မပါဘူးနော်၊ ထိုင်ရင်းနဲ့ နာမ်ရုပ်သိဖို့လိုတာ၊

ထိုင်တာမမြဲ ထိုင်ဆင်းရဲ ထိုင်တာထဲ ငါမပါ အဲဒါ ဝိပဿနာ၊ ထိုင်တာမမြဲ ဘူးဆိုတာ အနိစ္စ၊ ထိုင်ဆင်းရဲဆိုတာ ဒုက္ခ၊ ထိုင်တာထဲငါမပါဆိုတာ အနတ္တ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ၊ ပွားလို့ သိတာ တိရဏပရိညာ၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါနဲ့ နာမ်ရုပ်နဲ့ ပိုင်းခြားတာ ညာတပရိညာ၊ နာမ်ရုပ်တွေတော့ လူ နတ် ဗြဟ္မာတွေ၊ သေးရဲ့လား၊ မတွေ့တော့ဘူး၊ ထင်တော့ လူ နတ် ဗြဟ္မာလို့ မထင်လား...၊ ရှိတယ်လို့ မယူလား၊ တွေ့တာက လူ နတ် ဗြဟ္မာလား၊ နာမ်နဲ့ရုပ်။ ဘယ်လောက်များ ထင်ရှားသလဲ။

ရုပ်ထဲမှာရှာချင်သလိုရှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေ၊ သေးရဲ့လား၊ နာမ်ထဲမှာ ရှာချင်သလိုရှာပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေ၊ ရဲ့လား၊ ရုပ်နာမ် သုညတလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲသလို လေ့လာဖို့ လိုတာကွဲ့၊ စဉ်းစားဖို့မကောင်းလား၊ ဒါထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတာပေါ့၊

ရပ်ချင်တာက နာမ်တရား၊ ရပ်တာက ရုပ်တရား၊ နာမ်ရုပ် နှစ်သင်းအချင်းချင်း ရပ်ရင်းအလုပ်လုပ်၊ ရပ်တာ ငါမဟုတ် သူမဟုတ် ရပ်တာ နာမ်နဲ့ရုပ်၊ သူတွေ ငါတွေလား နာမ်နဲ့ရုပ်လား၊ နာမ်နဲ့ရုပ်ပဲတွေ့တယ်၊ စိစစ်ဖို့မကောင်းလား၊

ကဲ... သွားချင်တာက နာမ်တရား သွားတာက ရုပ်တရား၊ နာမ်ရုပ် နှစ်သင်း အချင်းချင်း သွားရင်းအလုပ်လုပ်၊ သွားတာ ငါမဟုတ် သူမဟုတ် သွားတာ နာမ်နဲ့ရုပ်၊

လျောင်းချင်တာက နာမ်တရား လျောင်းတာက ရုပ်တရား၊ နာမ်ရုပ် နှစ်သင်းအချင်းချင်း လျောင်းရင်းအလုပ်လုပ်၊ လျောင်းတာ ငါမဟုတ် သူမဟုတ် လျောင်းတာ နာမ်နဲ့ရုပ်၊ နာမ်နဲ့ရုပ်ပဲ တွေ့တယ်၊ သွားတာမမြဲ သွားဆင်းရဲ သွားတာထဲငါမပါ လို့မဟောဘူးလား၊ ကဲဒါ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ တွေ့ပြီ၊

အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ တွေ့တဲ့ခါ နာမ်ရုပ်တွေ့သေးရဲ့လား၊ နာမ်ရုပ်တွေ့တဲ့ အခါ လူ နတ် ဗြဟ္မာတွေ့သေးရဲ့လား၊ ဉာတပရိညာ။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ တွေ့တဲ့ခါ နာမ်ရုပ်တွေ့သေးရဲ့လား၊ တီရဏပရိညာ၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ စုလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား၊ ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်တာ ဘာသစ္စာလဲ...၊နဒီသောတော ဝိယ။ မြစ်ရေကဲ့သို့ ...မြစ်ရေများ တသွင်သွင်စီးဆင်းပြီးတော့ မနေဘူးလား၊ ရပ်တယ်လို့ရှိသေးရဲ့လား၊ အခုလည်း ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက် ဒါကြောင့်မို့လို့ သစ္စာဆိုက် ကြတော့၊ အဲဒါ သစ္စာဆိုက်မှ ဒုက္ခသစ္စာလို့ဟောတာ၊ သစ္စာမဆိုက်ရင် ဒုက္ခဝေဒနာသာ ဟုတ်တယ်၊ သစ္စာမထိုက်ဘူး၊ ကဲ စိစစ်ဖို့မကောင်းဘူးလား၊

အဲဒါ ဒုက္ခဝေဒနာ နဲ့ ဒုက္ခသစ္စာပိုင်းခြားသိဖို့လိုတယ်၊ အဲဒီလိုလေ့လာဖို့လိုတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ ငါပျောက်ဖို့ လိုတာကွဲ့၊ အဲဒါကြောင့် ပထဝီဓာတ်တစ်လုံးထဲကိုသာ တကယ်ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ရင် မာသဘော မာဓာတ် မာပရမတ် ။ မာပေါက်တော့ ငါပျောက်တယ်...လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါ လိုဒါဗျာ၊ အဲဒီနေရာရောက်အောင် နှလုံးသွင်း၊ စဉ်းစား၊

အဲဒါကြောင့် ကိုယ်ထင်တာတွေဟာ တစ်ခုမှမဟုတ်၊
ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးကို ရှာကြည့်၊ လူထင်လို့ ရှာကြည့် သုံးဆယ့်နှစ်ကောဋ္ဌာသ တွေ့မယ်၊ လူတွေ့မလား...၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဋ္ဌာသ တွေ့မလား...၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဋ္ဌာသပဲ တွေ့တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ လူမတွေ့တာလဲ...၊ မရှိလို့...။ ကဲ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဋ္ဌာသကို ဘုရားပွင့်မှ ကြား

သိရတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်လက်နဲ့ ဦးခေါင်းထင်လို့ ထောက်ကြည့်၊ ကိုင်ကြည့် ဦးခေါင်းတွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ နဖူးထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ နဖူးတွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ ဗိုက်ထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့် ဗိုက်တွေ့မလား၊ ပျော့တာတွေ့မလား၊ အဲဒါ ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးကြည့်တော့ မာတာ နဲ့ ပျော့တာ ပဲတွေ့တယ်၊ မာတာ ပထဝီ၊ ပျော့တာ ပထဝီ မဟောဘူးလား၊ ကဲ ကိုယ်ထင်တာက သုံးဆယ့်နှစ်ကောဌာသ၊ တွေ့တာက မာသဘော မာဓာတ် မာပရမတ်၊ တွေ့တာကို အမှန်မယူရဘူးလား၊

ကဲ အဲဒီ မာဆိုတဲ့ သဘောတရားလေးကလည်း၊ မာတယ်လို့သိပြီးတော့ မပျက်လား၊ ကဲ မာတယ်လို့ သိတဲ့အချိန်လေးမှာပဲ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဌာသ တွေ့သေးရဲ့လား၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဌာသမတွေ့ရင် လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ တွေ့သေးရဲ့လား၊ ကဲ မတွေ့တာ ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား၊ မရှိရင် လူစွဲ နတ်စွဲ စွဲစရာလိုသေးရဲ့လား၊ ကဲ အဲဒီ (နာမ်ရ...) တွေ့တဲ့ ကိစ္စက နာမ်ရပ် ပဲတွေ့တယ်၊ နာမ်ရပ်လို့သိ လူလိုခေါ် နတ်လိုခေါ် ဗြဟ္မာလို့ ခေါ် ခေါ်တာ ဘုရား ပယ်ရဲ့လား၊ သားလို့ခေါ် သမီးလို့ခေါ် ဘုရားပယ်ရဲ့လား၊ လင် လို့ခေါ် မယားလို့ခေါ် ဘုရားပယ်ရဲ့လား၊ မြို့ရွာတိုင်းပြည်လို့ ခေါ်

ဘုရားပယ်ရဲ့လား၊ ညီတော် အာနန္ဒာလို့ မခေါ်ဘူးလား၊ သားတော် ရာဟုလာလို့ မခေါ်လား၊ ချစ်သမီး ချစ်သားတို့လို့ မခေါ်လား၊ သမ္မုတိသစ္စာ ဘုရားပယ်ရဲ့လား၊ ဘာတွေပယ်တာလဲလို့ မေးဖို့ မကောင်းလား၊ လူလို့ မထင်လား၊ နတ်လို့ မထင်လား၊ ဗြဟ္မာလို့ မထင်လား၊ ရှိတယ်လို့ မယူလား၊ ကဲတွေ့တာ လူလား၊ နာမ်နဲ့ ရပ်လား၊ ကဲ ဘာဖြစ်လို့လူမတွေ့တာလဲ...၊ မရှိရင် ... ရှိမှ မရှိတာ ဘယ်လို စွဲမလဲ...၊ ရှိတဲ့တရားကလည်း အနိစ္စ၊ ရှိတဲ့တရားကလည်း ဒုက္ခ၊ ရှိတဲ့တရားကလည်း အနတ္တ မဟောဘူးလား၊

အနိစ္စ မမြဲခြင်းသဘောသည် ချမ်းသာတဲ့ တရားလား ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားကို သုခ လို့ ခေါ်မလား...၊ ဒုက္ခလို့ ခေါ်မလား...၊ အဲဒီ ဒုက္ခတရားကို ပိုင်သူရှိရဲ့လား၊ သတ္တဝါ အလိုသို့ လိုက်ကွဲလား၊ အကြိုက်သို့ ပါရဲ့လား၊ အနတ္တလို့ မဟောဘူးလား၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကို တစ်ခါ ပြန်စဉ်းစားကြည့်၊ စုလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက် ပဲမရလား၊ ငါ့ဖစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခလို့ မဟောဘူးလား၊

ကဲ ဒါတော့ ပြန်ပြီးတော့ ခြေဖျားကနေ ဆံဖျားအရောက်ကို ရှာကြည့် သုခဆိုတာ အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာမျှ တွေ့ပါ့မလား၊ ဆံဖျားကနေ ခြေဖျားအရောက် ခြေဖျားနေ ဆံဖျားအရောက် အနုလုံ ပဋိလုံရှာကြည့် သုခဆိုတာ မြူမျှမရှိ ဒုက္ခအတိလို့ မပိုင်းခြားလား၊ နို့မို့ အခု နေ့ရှိသမျှ ရက်ရှိသမျှ ချမ်းသာတဲ့တရားနဲ့နေရတာလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားနဲ့ နေရတာလား၊ ဆင်းရဲတယ်လို့ အမှန်သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နောင်ခန္ဓာရတဲ့ အလုပ်ကို လုပ် ဦးမလား၊

မလုပ်ရင် သိတော့ ပယ်တယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ သိဆိုတဲ့ အလုံးထွက်လာတာ ဝိဇ္ဇာကွဲ့၊ နှလုံးသွင်းမှားတာ အဝိဇ္ဇာ၊ သိတဲ့အလုံးက ဝိဇ္ဇာဆိုတာ အလင်းရောင်နဲ့ မတူလား၊ ကဲ အမှန်မြင်သွားပြီ၊ ဒုက္ခသစ္စာ အမှန်မြင်တော့ ကာ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ ဗြဟ္မာချမ်းသာ နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အဝိဇ္ဇာ ချုပ် မချုပ်၊ အဝိဇ္ဇာချုပ် တဏှာလာဦးမလား၊ တဏှာမလာ ဥပါဒါန်လာဦးမလား၊ ကိလေသဝဋ်မချုပ်ဘူးလား၊ ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယာ ဝဟံ ဧဟာတု လို့မဟောဘူးလား၊ ကိလေသာချုပ်ဖို့ အဓိက၊

ကိလေသာချုပ်တာ နိဗ္ဗာန်။ သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန် ခန္ဓာရှိလျက်ကနဲ့ ရတဲ့ နိဗ္ဗာန်၊

မလ္လာမင်းတို့ အင်ကြင်းတော ကျတော့ အခါ ခန္ဓာ... မြတ်စွာဘုရား ဝမ်းဇောက်လားလို့ ပရိနိဗ္ဗာန် မပြုဘူးလား၊ ကဲ အဲဒါ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်။ သစ္စာ

သိတော့ ကိလေသာချုပ်သွားတဲ့ အခါကြတော့ လေးဆယ့်ငါးဝါ တရားမဟောဘူးလား၊ ဒါ ကိလေသာချုပ်တာနော်၊ သဉ္ဇပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်လို့ မဟောဘူးလား၊ ခန္ဓာရှိလျက်ကနဲ့ ရတဲ့ နိဗ္ဗာန်၊ သဉ္ဇပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန် ခန္ဓာအကြွင်းမရှိပဲရတာ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန် လိုရင်းကတော့ခါ အဝိဇ္ဇာချုပ်ဖို့ တဏှာသေဖို့ မလိုဘူးလား၊

ဒါ ကိလေသဝဋ်ချုပ်ပြီ၊ ကိလေသဝဋ်ချုပ် ကမ္မဝဋ်လာဦးမလား၊ နောက်ခန္ဓာပေါ်ဦးမလား၊ နိရောဓလို့ မဟောဘူးလား၊ နိရောဓဆိုတာ ခန္ဓာ မရှိတော့ဘူး၊ ခန္ဓာမရှိတော့ မငြိမ်းလား၊ ကိလေသာ မရှိတော့ မအေးလား၊ ငြိမ်းတဲ့သဘောနဲ့ အေးတဲ့ သဘောကို ဘယ်လိုခေါ်မလဲ...၊အင်း...ဒါ နိဗ္ဗာန်လို့ ခေါ်တာ၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒါကြောင့်မို့ ရှိရင်ပူသေး၊ ဖြူမှအေးတယ်၊ ရှိရင်ပူတယ်တဲ့ လောဘရှိရင်ပူပြီ၊ ဒေါသရှိရင် ပူပြီ၊ မောဟရှိရင်ပူပြီ၊ လောဘမီး၊ ဒေါသမီး၊ မောဟမီး လို့ မဟောဘူးလား၊ ကဲ ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားတော့ခါ လိုချင်တဲ့ လောဘ လာသေးရဲ့လား၊ လောဘ တဏှာမလာရင် ဥပါဒါန် လာပါ့မလား၊ ကိလေသဝဋ် မချုပ်လား၊ ကိလေသဝဋ်ချုပ်ရင် ကမ္မဝဋ်လာပါဦးမလား၊ နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား၊ အဲဒါ နိရောဓ။

ကဲ ထိဆဲခန္ဓာက ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) သိတာက၊ (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား) သေတာက (သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား) နောက်ခန္ဓာမလာတာ (နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ၊(လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး၊(ငါးပါးပါဘုရား)၊ငါးလေးလီ (နှစ်ဆယ်) ဤရှစ်သွယ်ကို (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။)

သာဓု...သာဓု...သာဓု...

တရားထိုင်တဲ့ အခါ ဣန္ဒြေရရ မျက်လွှာချ၊ သွားတဲ့ လာတဲ့အခါ မျက်လွှာချ၊ အဲသလိုနေကြ၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စကားမပြောနဲ့၊

အဲဒါ အင်မတန်ထိုင်တာကြာတော့ ညောင်းတယ်၊ ညောင်းတဲ့အခါ ပေတေ နေမယ် ဆိုရင် မဆင်းရဲဘူးလား၊ အင်း အဲဒါ စိတ်မဆင်းရဲရအောင် နေရာလေးမပြင်ရဘူးလား၊ ဒါနေရာလေးပြင်ပြီးတော့ ရွှေ့ပြောင်းတာ အဲဒါ ဘယ်သူလဲ သင်္ခါရက္ခန္ဓာလို့ မဟောဘူးလား၊ ခန္ဓာငါးပါးထဲမှာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မပါလား၊ အဲဒါ ပြုပြင်ဘက်ဆိုင်ရာ...ငါလား...၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ခန္ဓာကိုယ်ပြောင်းလဲနေတာ ထတာကြွတာ ငါလား သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ အဲလို သိဖို့ မကောင်းဘူးလား၊ အဲဒါ လိုရင်းအချက်ပေါ့ကွဲ့၊ အဲဒါ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ မလိုဘူးလား၊

မလှုပ်နဲ့၊ မလှုပ်နဲ့။ ဟိုက ပြင်ပြီ မလှုပ်နဲ့ ဆိုတော့ ကိုယ်က ဒီခန္ဓာကို ပိုင်လား၊ မပိုင်ဘူးလား၊ ခန္ဓာကို ပိုင်ရဲ့လား၊ အနတ္တလို့ မဟောဘူးလား၊ ဘယ်သူ့ အလိုမှမလိုက် တရားသဘောအတိုင်းဖြစ် ဖြစ်နေတာ၊ အဲဒါကို သိဖို့လိုတယ်ဗျာ၊ အဲလိုဆင်ခြင်ဖို့ မကောင်းဘူးလား၊ အခုတော့ မလှုပ်ပဲ ကုပ်ပြီးတော့ နေရတာ ညောင်းလို့ စိတ်တွေ ဆင်းရဲပြီး နေတော့တာ၊အေးစေလို့ တရားနာ ပူဇာ စ နဲ့ ညားနေပြီ ကြားရဲ့လား၊အင်း အေးအောင်လုပ်ကြ။ အမှန်သိတော့ အမှားပျောက်တယ်၊

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ မုံလယ်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ။

မန္တလေးမြို့၊ ရေတံခွန်တောင်၊ မုံလယ်တောရေမွှေရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲ ဓမ္မာရုံကြီးပေါ်တွင်
 ဝါတွင်း ပထမပတ် (၇) ရက် တရားစခန်း၌
 (၁၃-၈-၂၀၁၀) ခုနှစ် ည(၇)နာရီ အချိန်
 ဟောကြားတော်မူသော အရှင်စူဠပန် အကြောင်းဥပမာပြ
 ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ် တရားတော်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါဦးစို့ ဗျား...

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
 နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
 အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မင်္ဂလေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
 တရားတော်မြတ်တို့အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
 လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မင်္ဂ၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
 ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်တို့အား။ နမော - ရည်ညွတ်
 သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။

နဂ

မာ - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရင်ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာလေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်
ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ မိဘ ဆရာသမား တို့အားရှိစေသဖြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်လျော့ ကန်တော့ကြရသော ပူဇော်ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယတို့ကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

မူလနှစ်ဖြာ....သုံးခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်

ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား။ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား၊ အကုသိုလ်လား။ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ အပါယ်လေးဘုံ လို့ မဟောဘူးလား။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား။ ကြောက်စရာ မကောင်းဘူးလား။ ဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်၊ အကုသိုလ်ကံ ဆင်းရဲတဲ့ တရားပေါ့။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လှူပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောဘူးလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဒါ ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်၊ ဒါ ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား၊

ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပေါ့၊ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပေါ့။ သွားလေရာ အရပ် မြင်ရာ၊ ကြားရာ၊ နံရာ၊ စားရာ၊ ထိရာ၊ တွေးရာမှာ ကုသိုလ် ကိုဆောင် ဖို့ လိုတယ်နော်။ အဲ့ဒါ ကံကို ယုံကြည်ဖို့ပေါ့။ အားကိုးရမှာက ဉာဏ်၊ ယုံကြည်ရမှာ ကံ၊ ကြားရဲ့လား၊ အဲ့တော့ အားကိုးရမှာ ဉာဏ် ဆိုတာ ဘာတွေလဲ၊ ခန္ဓာ သိဖို့၊ အာယတန ကို သိဖို့၊ ဓာတ် ကိုသိဖို့၊ သစ္စာသိဖို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကို သိဖို့ မလို ဘူးလား။ အဲ့ဒါ လိုတယ်ကွဲ့ နော်၊

အဲ့ဒါ လိုရင်း အချက်တော့၊ ဒါ လိုရင်းအချက်တွေမှာ တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာ ကိုယ်မှာရှာတော့ တရားတွေ့တယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲ ဒီ ခန္ဓာ သိဖို့ လိုတာပေါ့။ ခန္ဓာ သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ သစ္စာ သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ ခန္ဓာငါးပါးကို သက္ကာယ လို့ မဟောဘူးလား။ ပိဋကတ်သုံးပုံ ချို့ကြည့် ခန္ဓာငါးပါး၊ ခန္ဓာငါးပါး ဖယ်ထား ပိဋကတ်သုံးပုံ တခြားရှိပါ့မလား၊ အင်း အဲ့ဒီလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ခန္ဓာ သိဖို့ လိုတယ်၊

ထပ်ခါ၊ ထပ်ခါ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် လိုရင်း ကိစ္စပြီးအောင် မျက်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

ခန္ဓာဖွဲ့နည်း။

"မျက်စိ..."

စက္ခု အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မကြာ
 ဖန်နိုင်ပါ။

စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခု အကြည်နှင့် အဆင်း ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 အဆင်း ကို မြင်သိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 အဆင်း ကို မြင်သိတာ က နာမ်တရား ၊

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နား"

သောတ အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါ
 သလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က နာမ်တရား ၊

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နာ"

ယာန အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယာန အကြည်နှင့် အနံ့ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

န, ၁ အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

န, ၁ အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က နာမ်တရား ၊

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"လျှာ"

ဇိဝှိ အကြည်ကို ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မပြ ဖစ်နိုင်ပါ။

ဇိဝှိဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဇိဝှိအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

လျှာ အကြည်ကို ရသာ ငါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ငါး ကို စားသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။
 လျှာအကြည်နှင့် ရသာ ငါး က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာ ငါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ငါး ကို စားသိတာ က နာမ်တရား ၊
 လျှာ အကြည်နှင့် ရသာ ငါး က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

ကိုယ်

ကာယ အကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆို
 တဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
 မဖြစ်နိုင်ပါ။
 ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ်
 င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှု ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ် ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

ကိုယ် အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ပူမှု အေးမှု ကို ထိသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။
 ကိုယ် အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှု က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

ကိုယ် အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိ
 သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ကို ထိသိတာ က နာမ်တရား ၊
 ကိုယ် အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

စိတ်

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ဖ
 ပါပါသည်။
 မနော ဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
 မဖြစ်နိုင်ပါ။
 မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် သညာ
 က္ခန္ဓာ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ
 လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။
 မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က နာမ်တရား
 ၊

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့၊ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ
 အစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ အသူရကယ်အစားစား၊ ငရဲအစားစား၊
 တွေ့သလား၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ မတွေ့တာ၊
 ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား။ မရှိရင် လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာ လိုသေးသလား၊
 တွေ့တဲ့ တရားက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား၊ ခန္ဓာငါးပါးလား၊ ခန္ဓာငါးပါးကို သ
 က္ကာယလို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒီ ခန္ဓာပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 ဖြစ်တာပေါ့၊ ဒါတော့ ခန္ဓာရအောင် လေ့လာရမှာ ပေါ့၊ အဲ့လို စိစစ်ဖို့မကောင်း
 လား။

ငါးပါးထဲမှာ ရူပက္ခန္ဓာ မပါဘူးလား၊ ရူပက္ခန္ဓာ အသေးစိတ်ကြည့်တော့
 ပထဝီဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်၊ တေဇောဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ် တွေပေါ့။ ပထဝီက
 မာတဲ့သဘော၊ ပျော့တဲ့သဘော။ အာပေါက ဖွဲ့စည်းတဲ့သဘော၊ ယိုစီးတဲ့
 သဘော။ တေဇောက ပူတဲ့သဘော၊ အေးတဲ့သဘော။ ဝါယောက ထောက်

ခံတွဲသဘော၊ လှုပ်ရှားတဲ့ သဘောပေါ့။ ဓာတ်ကြီးလေးပါး။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

အဲ့ဒါကြောင့် ဓာတ်ကြီးလေးပါးရှိရင်၊ ဓာတ်ငယ်လေးပါး ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဩ သဏပေါ့။ ပေါင်းလိုက်တော့ ဓာတ်ရှစ်ပါး မရဘူးလား၊ ဓာတ်ရှစ်ပါး အချင်းချင်းထိတဲ့အခါ အသံမပေါ်လား။ နဝကလာပ် ကိုးခုသော ရုပ်တရားပေါ့။ အဲ့ဒါ ခြေအစ၊ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ရှာချင်သလိုရှာ ဓာတ်လေးပါးပဲတွေ့မယ်၊ ဓာတ်ရှစ်ပါး တွေ့မယ်၊ ဓာတ်ကိုးပါးပဲ တွေ့မယ်၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား၊ ခြေလက်အင်္ဂါ သုံးဆယ့်နှစ်စကောဋ္ဌာသ တွေ့သေးရဲ့လား၊ တွေ့တာက ဓာတ်လေးပါး၊ ဓာတ်ရှစ်ပါး၊ ဓာတ်ကိုးပါးပဲ တွေ့မှာပေါ့။ အဲ့ဒါ နားလည်အောင်လို့ပြောရတာ၊ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား။ စဉ်းစားတာ အလုပ် လုပ်တာကွဲ့၊ ဉာဏ်အလုပ် ဉာဏ်အလုပ်၊ စေ့စေ့ စဉ်းစား၊ ဉာဏ်အား ဆင်ခြင်ကြည့်၊ ပျောက်သုဉ်းခါမြင်၊ ဒါပင် နိဗ္ဗာန်သိလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲ့ဒါ လိုရင်းဆိုတာ စဉ်းစားဖို့လိုတယ်နော်၊

ဒါတော့ နံပါတ်တစ် ပညတ် ပရမတ် ပိုင်းခြားဖို့ လိုတယ်၊ မလိုပေဘူးလား၊ ဉာတပရိညာ၊ ပညတ်ပရမတ် ပိုင်းခြားဖို့လိုတယ်၊ တီရဏပရိညာ၊ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တနဲ့၊ ပိုင်းခြားဖို့လိုတယ်၊ မလိုပေဘူးလား။ အဲ့ဒါခန္ဓာမှာ တွေ့သမျှတရားတွေ၊ ပေါ်သမျှတရားတွေဟာ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ အဲ့ဒါ ဆင်းရဲတဲ့တရားလို့ အမှန်သိရင်၊ သိပယ် ဆိုက်၊ ပွား လေးပါးကိစ္စ မင်္ဂတစ်ခဏ လို့ မဟောဘူးလား။

တကယ်သိတဲ့အခါကျတော့ ကဲ အဲဒီခန္ဓာကို ရချင်သေးရဲ့လား။ မရချင်ဘူးဆိုတော့ ခန္ဓာ ရတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်မလား၊ ခန္ဓာက လွတ်မြောက်တဲ့အလုပ်

ကို လုပ်မလား၊အင်း ဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့နော်၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အရေးအကြီးဆုံးအချက်က သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ မကြီးဘူးလား။ စဉ်းစား စဉ်းစား။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ တဲ့၊ ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်းခြားဖို့ လိုတာပေါ့။ မြေကြီးကို၊ တစ်ပိဿာလောက်ရှိတဲ့ မြေကြီး သမအောင် နယ်၊ နယ်ပြီးပြီဆိုတဲ့ အခါ၊ ဆင်ရုပ်ကြီး လုပ်ကြည့်လိုက်တာပေါ့၊ ဆင်တစ်ကောင် ပုံသွင်းလိုက်၊ ပုံသွင်းလို့ ပီပီသသ ဖြစ်လာခဲ့တော့ကာ စားပွဲပေါ်တင်ထား၊ တရားနာပရိသတ်တွေ ဘာတွေ မြင်သလဲလို့ မေးတဲ့အခါ ဘယ်လိုပြောမလဲ၊ ဆင်ကိုမြင်တယ်၊ ဆင်ကိုမြင်တယ်နော်၊

အဲဒီ ဆင်ကို တစ်ခါပြန်ပြီးတော့မှ လက်နဲ့နယ်ကြည့်၊ ခြေထောက်နဲ့ နင်းကြည့်၊ သမအောင် နင်းလိုက်၊ နင်းတဲ့အခါ ဆင် တွေ့မလား၊ မြေကြီးတွေ့မလား၊ မြေကြီးတွေ့မယ်၊ အဲဒီမှာရှိတဲ့ မြေကြီးတစ်ပိဿာလောက်ကို၊ တစ်ပိဿာဆိုတာ ကျပ်ချိန်တစ်ရာပေါ့။ တစ်ကျပ်သားစီ၊ တစ်ကျပ်သားစီ၊ အရုပ်ပေါင်းများစွာ လုပ်လိုက် အရုပ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ပြီးတော့ စားပွဲပေါ်မှာတင်ထား၊

အရုပ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ပြီးတော့ စားပွဲပေါ်မှာတင်ထားတဲ့ အခါ ဘာတွေမြင်သလဲလို့ မေးတဲ့အခါ ဘယ်လို အဖြေပေးမလဲ၊ အရုပ်ပေါင်းများစွာ မြင်ရတယ်နော်။ မြင်တာကို သညာဖုံးတယ်၊ သညာကို သင်္ကာရှင်း မှ သင်္ကာကင်းမယ် လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲလို လေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်၊ အရုပ်ပေါင်းများစွာပေါ့၊ အဲဒီ အရုပ်ပေါင်းများစွာ ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်းခြားရမယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ ဒါ ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်းခြားရမှာနော်၊

အမြင်ခံတရားက ပြန်စိစစ်ကြည့်တော့ကာ အဆင်းဓာတ်ပေါ့၊ ကာယနဲ့ ထိ
တဲ့အခါကျတာ မာတာ၊ ပျော့တာ တွေ့မှာပေါ့။မတွေ့ပေဘူးလား၊ စဉ်း
စားဖို့ ကောင်းတယ်နော်။ ကဲ အရုပ်ပေါင်းများစွာ မြင်နေတာပေါ့၊ အရုပ်ပေါ
င်းများစွာက ပညတ်၊ လေ့လာဖို့မကောင်းလား၊ မာတာ၊ ပျော့တာ က ပရမ
တ်။

အဲဒီ မာတာ၊ ပျော့တာ ပရမတ် ကို၊ ...

ပရမတ်ကို ပညတ်ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ ပညတ်ဖုံးတယ်၊ အရုပ်ပေါ
င်းများစွာက ပညတ်ပေါ့၊ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိ
ရစ္ဆာန်အစားစား၊ အသူရကယ်အစားစားပေါ့ နော်၊ ဒါ ပညတ်တွေ၊ ဒါ ပရမ
တ်ကို ပညတ်ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ ကဲ အဲဒီအဖုံးတွေ ရှိသမျှ ကာလ
ပတ်လုံး ပရမတ်ကိုတွေ့ပါ့မလား၊ မတွေ့တော့ဘူးကွဲ့။ အဲလို လေ့လာဖို့
မကောင်းလား၊ အဲလို စဉ်းစားကြည့်၊

စဉ်းစားလို့ အဲဒါ အဖုံးကို ဖွင့်ဖို့မလိုဘူးလား၊ အရုပ်ပေါင်းများစွာကို တခါ စု
ပုံပြီးတော့မှ နင်းပြီးတော့ နယ်ကြည့်လိုက်ပေါ့၊ ခြေထောက်နဲ့ နင်းပြီးတော့
နယ်လိုက်ရတာပေါ့၊ အဲသလို နယ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့၊ အရုပ်ပေါင်းများ
စွာ တွေ့မလား၊ မြေကြီးတွေ့မလား၊ မြေကြီးပဲ တွေ့မယ်နော်။ အရုပ်ပေါင်း
များစွာ မလုပ်ခင် က လည်း မြေကြီးပေါ့၊ အခုလို လုပ်ပြီးတော့ ပြီးပြန်တော့
အခါလည်း၊ နယ်ကြည့်တော့အခါ မြေကြီးပေါ့၊ အရုပ်ပေါင်းများစွာက ပည
တ်၊ မြေကြီးက ပရမတ်၊ အရုပ်ပေါင်းများစွာ ဘယ်လိုပဲခေါ်ခေါ် မြေကြီးက
ပြောင်းရဲ့လား၊ ဘယ်လိုပဲ သမုတ်သမုတ် ပြောင်းရဲ့လား၊ အဲဒါ ပရမတ်
ကွဲ့။

ကဲ တစ်ခါတစ်နည်းကတော့ အတူတူပဲ အပြောသာ အခေါ်သာလွဲတာ၊ ခွ
က်အမျိုးမျိုး၊ အိုးအမျိုးမျိုး လုပ်လိုက်တာပေါ့၊ အဲဒီလို လုပ်လိုက်တဲ့အခါ ခွ

က်အမျိုးမျိုး အိုးအမျိုးမျိုး လုပ်လိုက်တဲ့အခါ စားပွဲပေါ်မှာတင်ထား ဘာ
တွဲမြင်သလဲလို့ မေးတဲ့အခါ ဘယ်လိုပြောမလဲ၊ အိုးတွေ မြင်ရတာပေါ့၊ အိုး
အစားစား၊ ခွက်အစားစား မြင်ရတာပေါ့၊ ဒါ တကယ့် အမြင်ခံ အရှုခံကတော့
လေ့လာကြည့်တော့ မြေကြီးပေါ့။

မြေကြီးက တကယ်လေ့လာကြည့်ရင် အိုးက အရှိတရားလား၊ မြေကြီးက
အရှိတရားလား၊ ခွက်ပေါင်းများစွာက အရှိတရားလား၊ မြေကြီးက အရှိ
တရားလား၊ အဲဒီ မြေကြီးကို ဖုံးနေတာ ခွက်ဆိုတဲ့ ပညတ်က ဖုံးတာ၊ အိုးဆို
တဲ့ ပညတ်က ဖုံးတာ။ ပရမတ်ကို ပညတ် ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အ
ကုန်လုံး နယ်ပြီးတော့၊ နင်းပြီးတော့မှ၊ ပေါက်ပေါက်ဆုပ် ဆုပ်သလို ဆုပ်
ကည့်လိုက်တဲ့အခါ၊ အိုးအစားစား တွေ့မလား၊ မြေကြီးတွေ့မလား၊ ခွက်
အစားစား တွေ့မလား၊ မြေကြီးတွေ့မလား၊ ကဲ ဘယ်လိုပဲ သမုတ်သမုတ်
မြေကြီးက ပြောင်းရဲ့လား၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ စဉ်းစား
ပါ။

ဒါ တကယ်တွေ့တာ တကယ် ရှိတာက မြေကြီးပေါ့၊ အဲဒါ ပါဠိ လိုတော့
ပထဝီဓာတ်ပေါ့ နော်၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား။ အဲဒါကြောင့် မာ
သဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်ပေါ့၊ အဲဒါ အရေးကြီးတယ်ကွဲ့။ ဒါ ပညတ်၊ ပ
ရမတ် ပိုင်းခြားတာ ဉာတပရိညာလို့ မဟောဘူးလား၊

ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး လေ့လာကြည့်၊ ခြေ၊ လက်၊ အင်္ဂါ သုံး
ဆယ့်နှစ်ကောဠာသ တွေ့မယ်၊ လူ တွေ့မလား၊ နတ်ကား တွေ့မလား၊ ဗြ
ဟ္မာကား တွေ့မလား၊ တွေ့တာ ခြေ၊ လက်၊ အင်္ဂါ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ
ပေါ့။ အဲဒီ ခြေ၊ လက်၊ အင်္ဂါ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသကို ဘုရားပွင့်မှ ကြားသိရ
တဲ့ ဂိပဿနာဉာဏ်

ဉာဏ်လက်နဲ့ သေချာလေ့လာကိုင်စမ်းကြည့်၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသ
တွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ မာတာ ပထဝီပေါ့၊

မာတယ်လို့ သိတဲ့အချိန်လေးမှာ ခြေလက်၊အင်္ဂါတွေ တွေ့ရဲ့လား၊ ဘာဖြစ်
လို့ မတွေ့တာလဲ၊ မရှိရင် ဘယ်လိုစွဲမှာလဲ၊ ခြေလက်၊အင်္ဂါမှ မတွေ့ရင် လူ
ကား တွေ့ရဲ့လား၊ နတ်ကား တွေ့ရဲ့လား၊ ဗြဟ္မာကား တွေ့ရဲ့လား၊ ဘာဖြစ်
လို့ မတွေ့တာလဲ၊ မရှိလို့။ တွေ့တာက မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်
နော်၊ ကဲ မာတာက သက်သေမခံလား၊ မာတာက ပရမတ်၊ မာပေါက်ဖို့ မ
လိုဘူးလား၊

ကဲ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ် လို့၊ အဲဒါ မာပေါက်ရင် ငါလို့ ယူဦးမ
လား၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလို့ ယူဦးမလား၊ ကဲ အမှန်သိတော့ အမှားမပျောက်
လား၊ အဲဒါ လိုတာကွဲ့။ ဒါကြောင့် မရှိပညတ်၊ မရှိပညတ်၊ မရှိပညတ်၊
လူမရှိ၊ နတ်မရှိ၊ ဗြဟ္မာမရှိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမရှိ၊ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါစဉ်း
စား၊

သို့ပေမယ့် လို့ ကိုယ့်စိတ်ထဲက ရှိတယ်လို့ ထင်မနေဘူးလား၊ ထင်တယ်၊
အဲအထင်က မပျောက်ဘူး။ အဲဒါပျောက်အောင် ခဏခဏ လေ့လာရမှာပ
ေါ့၊ လေ့လာဖို့ မလိုဘူးလား၊ လေ့လာကြည့်၊ လေ့လာကြည့်။ အဲဒါ ထိထိမိမိ
သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်၊

အဲဒါကြောင့်မို့ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား၊ ငါးပါးမ
မှောက်မည်သာ၊ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား၊ ငါးပါးမှောက်မည်သာ၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ကျွဲ၊
နွား မှောက်လျက်သွား၊ ငါးပါးမှောက်ကြရာလို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒီ ခန္ဓာ
အပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊

တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယံအစားစားပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား၊

ကဲ ခန္ဓာတွေတဲ့အခါ ကိုယ်ထင်တဲ့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တွေသေးရဲ့လား၊ မြို့၊ရွာ၊တိုင်းပြည်ကား တွေသေးရဲ့လား၊ တိရစ္ဆာန်တွေကား တွေသေးရဲ့လား၊ တွေတာက ခန္ဓာပဲတွေတယ်နော်။ အဲဒီလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါသိမယ်ဆိုရင် ကဲ ငါသူ ကိုယ်ထင်တာတွေဟာ ကိုယ်ထင်တာတွေဟာ တစ်ခုမှ မတွေ့ဘူးပေါ့၊ ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား၊ မရှိရင် ဒါ စွဲစရာလိုပေးသေးရဲ့လား။ ရှိမှ မရှိပဲကိုး၊ ဘယ်လိုစွဲမလဲ၊ စွဲစရာကို မရှိဘူး။

တွေတဲ့တရားကလည်း အနိစ္စမျိုး၊ ဒုက္ခမျိုး၊ အနတ္တမျိုး၊ ရူပက္ခန္ဓာ အနိစ္စ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အနိစ္စ၊သညာဏက္ခန္ဓာ အနိစ္စ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ အနိစ္စ၊ ဂိညာဏက္ခန္ဓာ အနိစ္စ လို့မဟောဘူးလား၊ ကဲ အနိစ္စမမြဲခြင်းတရားသည် ချမ်းသာတဲ့တရားလား ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ အဲဒါ ဆက်ပြီးတော့ အနိစ္စကို ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာပါ၊ လေ့လာဖန်များတော့ ဆင်းရဲတဲ့တရားလို့တွေ့မယ်။

ဆင်းရဲတဲ့တရားကို ပြန်ဆက်ပြီးတော့ လေ့လာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာခါ ဆင်းရဲတဲ့တရားဟာ သုခလို့ ခေါ်မလား၊ ဒုက္ခလို့ ခေါ်မလား၊ ဤ ဒုက္ခတရားကို ပိုင်သူရှိရဲ့လား၊ သတ္တဝါအလိုသို့ လိုက်ရဲ့လား၊ အကြိုက်သို့ ပါရဲ့လား၊ အနတ္တလို့ မဟောဘူးလား၊ အနိစ္စပဲတွေတယ်၊ ဒုက္ခတွေတယ်၊ အနတ္တတွေတယ်၊ ခန္ဓာတွေသေးရဲ့လား၊ ဒါခန္ဓာငါးပါးနဲ့ အနိစ္စနဲ့ ပိုင်းခြားတာပေါ့၊ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ ဒုက္ခနဲ့ ပိုင်းခြားတာပေါ့၊ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ အနတ္တနဲ့ ပိုင်းခြားတာ တီရဏပရိညာ။

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာနဲ့ ခန္ဓာနဲ့ ပိုင်းခြားတာ ဉာတပရိညာ၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာက ပညတ်၊ ခန္ဓာငါးပါးက ပရမတ်၊ ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်း

ဆားဖို့မလိုလား။ အဲဒီခန္ဓာကို ရှိပါ တွေ့ပါလျက်ကယ်နဲ့၊ လူဆိုတဲ့ ပညတ်က ဖုံး၊ နတ် ဆိုတဲ့ ပညတ်ကဖုံး၊ ဗြဟ္မာဆိုတဲ့ ပညတ်ကဖုံးတာပေါ့။

ကဲ လူထင်လိုသေချာကိုင်စမ်းကြည့် ပူနွေးနွေး မတွေ့လား၊ လူတွေ့တာ လား၊ တေဇောဓာတ်လား၊ ပူတာ ဥဏှတေဇောပေါ့၊ တနည်းအားဖြင့် အေး တာမတွေ့လား၊ အေးတာ လူလား တေဇောဓာတ်၊ သီတတေဇောပေါ့။ ပူ တာ အေးတာက သက်သေမခံလား၊ ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ၊ အင်း ပူတာအေးတာက ပရမတ်

အဲဒီ ပူတယ်အေးတယ်ဆိုတဲ့ ပရမတ်အပေါ်မှာ အမျိုးမျိုး လူလိုသမုတ် တာပေါ့။ နတ်လိုသမုတ်တာ၊ ဗြဟ္မာလိုသမုတ်၊ ဘယ်လိုပဲ သမုတ်သမုတ်၊ ပူတာအေးတာက ပြောင်းရဲ့လား၊ ဒါကြောင့် ပရမတ်ပေါ့။ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ က ပညတ်ပေါ့၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ ဒါကြောင့် မရှိပညတ်ပေါ့၊ ရှိ ပရမတ်ပေါ့။ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပေါ့။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို သေချာပြန်လေ့လာကြည့်တော့ ဖြစ်ပျက် လို့ မဟောဘူးလား၊ ဘာ သစ္စာ လဲ။ ခြေ အစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး ရှာချင် သလိုရှာ၊ သုခဆိုတာ အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာမျှ တွေ့ရဲ့လား၊ အပ်ဖျားတ ခ်ထောက်စာ မတွေ့တာ သုခ ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား။ မရှိရင် ဒုက္ခအတိလို မဟောဘူးလား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ သစ္စာဆိုက်မှ ... သိ၊ ပယ်၊ ဆို က်၊ ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏ လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲလို ဆိုတော့ သစ္စာဖွဲ့၊ သစ္စာဖွဲ့။

သစ္စာဖွဲ့နည်း

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

*ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ

*သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

*သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

*ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ

*ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

* ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

* ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

*သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား၊ သောတာပန် မဖြစ်ရင် ဘုရား၊ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ့မလား၊ အင်း ဒါ သောတာပန် က စရတယ်နော်၊

သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ၊ခန္ဓာငါးပါး ကို မသိတာ၊ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို မသိတာ၊ ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကို မသိတာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်ကို မသိတာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါသိသင့် သိထိုက်တဲ့ တရားကို မသိလို့ အဝိဇ္ဇာ လို့ခေါ်တာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

ဒါ ဘယ်အပေါ်မှာ မှားတာလဲ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲ့ဒီ ခန္ဓာအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်၊သတ္တဝါ လို့ နှလုံးသွင်းမှားတာ၊ မမှားပေဘူးလား၊ နှလုံးသွင်းမှားတော့ သမုဒယ ဖြစ်တာပေါ့။ ဒါ သမုဒယ ဆိုတော့ကာ အကျိုး ဒုက္ခ မရဘူးလား၊ အကြောင်း သမုဒယ၊ အကျိုး ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ အလိုလို ဖြစ်တာလား၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တာလား၊ အကြောင်းကိုရှာကြည့်တော့ သမုဒယပေါ့။

သမုဒယ ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်ပေါ့။ ဝဋ် အနေနဲ့ ကိလေသဝဋ်၊ သစ္စာဖွဲ့တော့ သမုဒယလို့မဟောဘူးလား၊ အဲဒါကို သိဖို့လို တာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် အဲဒီဟာသိမှ အလိမ္မာ စာမှာရှိတယ်လို့ မဟောဘူး လား၊

မကြားစဖူး၊ ကြားဖူးထင်မံ၊ ရှေ့အထက်ကျော်ကာရီက နေပြီးတော့မှ စူဠပ န် နဲ့ မဟာပန်တဲ့ရှိတယ်နော်၊ အဲဒါ တစ်ဂါတွင်းလုံး စာသင်တာပေါ့၊ သီတ တ်းဂါလတာ ကျွတ်သွားတယ် စာတစ်လုံးမှ မရဘူး၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ရာဇဂြိုဟ် ပည်ကလည်း ဇီဝက ဆေးဆရာကြီးက သီတင်းဂါလ ကျွတ်ပြီးသည့်နော က် ဘယ်နေ့၊ ဘယ်ရက်မှာ ကျောင်းတိုက်မှာရှိတဲ့ ဘုရားကို အမှူးထားပြီး တော့ သံဃာအကုန်လုံး ဆွမ်းစားပင့်တာပေါ့။ မပင့်ဘူးလား၊

အဲဒီခါ သီတင်းဂါလ ကျွတ်တဲ့အခါ နောင်တော်ဖြစ်တဲ့ မဟာပန်က မင်းတ ျ်ဂါတွင်းလုံး စာသင်လို့မှ မတတ်တာ၊ အိမ်ကိုပြန်၊ အိမ်မှာ မိဘနှစ်ပါးကို တောင်သူလုပ်ပြီးတော့ ကျွေးပြီးတော့၊ အပြန်မခိုင်းလား၊ အဲဒါ တောင်သူလု ပ်ပြီးတော့ ကျွေးမယ်ဆိုရင် အဲဒီ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ စာသင်လို့ တတ်လွယ်မှာပေါ့။ တရားအားထုတ်တော့ ပေါက်လွယ်မှာပေါ့၊ အိမ်ကိုပြန်လို့ မနှင်ဘူးလား၊ အားလုံး သံဃာတွေ ဆွမ်းစားကြွသွားကြတ ယ်၊

ကျန်တာက ဘုရားကျန်တယ်၊ စူဠပန်ကျန်တယ်၊ စူဠပန်က ဒါ မုခ်ပေါက်မှာ အိမ်ကိုပြန်ရမလား၊ မပြန်ရဘူးလား၊ ငိုပြီးတော့မှ တွေးနေတာပေါ့။ မြတ်စွာ ဘုရား ကြွလာခဲ့တော့ စူဠပန်နဲ့တွေ့၊ ဟင်...စူဠပန်ပါလားဟ၊ နေကောင်း ရဲ့လား၊ နေကောင်းပါတယ် ဘုရား၊ နေကောင်းတာသာပြောတာ မျက်နှာကြ ကည့်တော့ မျက်ရည်နဲ့ မျက်ခွက်၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲလို့ မမေးရဘူးလား။

တစ်ဝါတွင်းလုံးစာသင်တာ တစ်လုံးမှ မတတ်ဘူးပေါ့။ မတတ်တဲ့ အတွက် နောင်တော်ဖြစ်တဲ့ မဟာပန်က အိမ်ကိုပြန်၊ မိဘနှစ်ပါးကို တောင်သူလုပ် ကျွေး အဲဒီ ကုသိုလ် ကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ၊ လူဖြစ်ခဲ့ရင် ဒါ စာသင် လို့ တတ်လွယ်တယ်၊ တရားအားထုတ်ရင် ပေါက်လွယ်မယ်လို့ အပြန်ခိုင်း တယ်၊ တပည့်တော်ကလည်း မပြန်ချင်ဘူး။ ကျောင်းမှာနေရမှာလည်း စာမ တတ်ဘူးပေါ့။

ကဲ ငါခိုင်းတာလုပ်၊ အတိတ်ဘဝတုန်းက ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ကြား ရဲ့လား၊ ငါးဘဝခြားတုန်းက တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်တဲ့ မင်း ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်၊ စဉ်း စားဖို့ မကောင်းလား၊ စဉ်းစားဖို့ ကောင်းတယ်။ အဲဒီ အခါကျတော့ ပြီးတော့၊ အတိတ်က သူပြုတဲ့အခါကျတော့၊ အင်း...တောလည်ခစားသွား၊ တောလည်ခစားသွားတဲ့ အခါကျတော့ နေက အလွန်ပူပြင်းပြီးတော့မှ သစ်ပ င် အရိပ်အာဝါသ ကောင်းတဲ့အောက်မှာ၊ နားပြီးတော့မှ ချွေးတွေကို လက် ကိုင်ပုဝါနဲ့ ဒီလို သုတ်တာ၊

လက်ကိုင်ပုဝါလေးက ဖွေးဖွေးလေးပေါ့ ချွေးတွေသုတ်တော့ ညစ်မသွား ဘူးလား၊ အဲဒါကို အတိတ်ဆောင်ပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားက ကဲ မင်းနော င်တော်ဘုရားရဲ့ သာသနာမဟုတ်၊ ငါဘုရားရဲ့သာသနာ၊ အဲဒီ လက်ကိုင် ပုဝါလေးကို ပွတ်နေပါလို့ မပေးဘူးလား။ ရဇောဟရဏံ ပေါ့၊ စာလို စာလို၊

လက်ကိုင်ပုဝါလေးက ဖွေးဖွေးလေးဟာ ပွတ်ဖန်များတော့ မညစ်ဘူးလား၊ ဖွေးဖွေးလေးလို့ မြင်တဲ့ခန္ဓာ ရှိသေးရဲ့လား၊ အနိစ္စ ရောက်သွားပြီ။ ညစ်တဲ့ ခန္ဓာနဲ့ အသက်ရှင်နေတယ်နော်၊ အဲဒီ ညစ်တဲ့ခန္ဓာနဲ့ အသက်ရှင်နေတော့ တစ်ခါ ပွတ်ဖန် များတော့ စုတ်ပြတ် မသွားဘူးလား၊ စုတ်ပြတ်သွားတယ်နော်၊ ညစ်တဲ့ခန္ဓာ ရှိသေးရဲ့လား၊ အနိစ္စ ရောက်သွားပြီ။

အဲလို မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ခြောက်ဒွါရမှာ ခန္ဓာဖက်ကို လှည့်
လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ငါ့ခန္ဓာ ဒီအတိုင်း ပျက်စီးပါပြီကားလို့ စိစစ်ဖို့ မ
ကောင်းလား၊ ခန္ဓာရဲ့အကျိုးအပြစ်တွေကို မသိရပေဘူးလား၊ အကျိုးအပြစ်
တွေကို သိတာပေါ့။ သိတဲ့အခါတော့ တစ်မင်၊တစ်ဖိုလ် မရဘူးလား၊ ရတယ်။
ဆက်ပြီးတော့ ကြိုးစားတော့ နှစ်မင်၊နှစ်ဖိုလ်၊ သုံးမင်၊သုံးဖိုလ်၊ လေးမင်၊
လေးဖိုလ်၊ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးမသွားလားဟေ့။

အဲဒီအခါ မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားတော့တာပေါ့၊ ကြွတဲ့အခါမှာ ဘုရား မ
ရာက်သေးလို့ ဆွမ်းကွမ်းက မပြင်ရသေး၊ ကဲ မြတ်စွာဘုရားကြွလာပြီ၊ ဆွ
မ်းကွမ်းပြင်ကြ၊ ဆွမ်းကွမ်းပြင်ကြ။ မြတ်စွာဘုရားက နေဦး နေဦး၊ မပြင်
နဲ့ဦး၊ သံဃာတွေ ပြည့်စုံပြီလားလို့ မမေးရဘူးလား၊ ပြည့်စုံပါပြီ ဘုရားလို့
မလျှောက်ဘူးလား၊ စူဠပန် ပါသလားလို့ မမေးဘူးလား၊ သေချာကြည့်
တာ စူဠပန်ပါရဲ့လား၊ သွား ကျောင်းမှာ စူဠပန်ပင့်ချေလို့ မခိုင်းဘူးလား၊
အဲတော့ ဥပါသကာ တစ်ယောက်က အပင့်သွားတော့တာပေါ့၊

တိုင်ပေါင်း၊ ကျောင်းတိုင်ပေါင်း တစ်ထောင်ရှိတယ်၊ အဲ့ဒါ တစ်ပါးကို တစ်
တိုင်ကျတိုင်လို့ စာပြန်နေတယ်တဲ့၊ အပင့်သွားတော့ ဘယ်ကိုယ်တော်လို့
မသိပြီ၊ ရုပ် ကလည်း အတူတူ ဖြစ်နေတာ၊ ကြားရဲ့လား။ တောင်ကြည့် ြ
မာက်ကြည့်နဲ့ ကြည့်ပြီးတော့ ပြန်လာခဲ့တော့တာ၊ ပြန်လာခဲ့တော့
အဝေးက လှမ်းကြည့် မဟာပန်က၊ အင်း ငါ့ညီက အိမ်ကိုရောက်တော့တာ၊
သူက မပါခဲ့ဘဲဟာကိုး။ ဘာဖြစ်လို့ မပင့်ခဲ့တာလဲလို့ ဘုရားက မမေးဘူး
လား၊ စူဠပန်တာ၊ မပန်တာ မသိဘူးတဲ့၊ တိုင်ပေါင်းတစ်ထောင် တိုင်တစ်တို
င်ကို တစ်ပါးကျ၊ စာပြန်နေကြတယ်တဲ့၊ ဘယ်ကိုယ်တော်လို့မသိတဲ့။

ကဲ သွားပြန်ပင့်၊ သံဃာအလယ်ကိုရောက်အောင်သွား၊ အလယ်ရောက်တဲ့
အခါ အရှင်စူဠပန်ဘုရား၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး အလှူခံ ကြွရောက်တော်မူပါ

ဘုရားလို့၊ အဲလိုလျှောက်၊ လျှောက်တဲ့အခါ ထူးလိမ့်မယ်၊ ထူးတဲ့လက်ကို ဖမ်းပါလို့ မပြောရဘူးလား။ အဲဒါ ကိုးရာကိုးဆယ့်ကိုးပါး အကုန်လုံး သုညတ ဖြစ်သွားတာ။ အစစ်ကိုတွေ့တော့ အတု မပျောက်ဘူးလား၊ အဲဒီလို လိုတာ ကွဲ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီ အခါကျမှ ဆွမ်းကပ်ကြတော့တာ။

ဆွမ်းကပ်လို့ ပြီးတဲ့အခါ စူဠပန်ကို တရားဟော ချလိုက်တော့တာများ၊ မြတ်စွာဘုရားက၊ တရားနာ ပရိသတ်တွေကို ပြန်ပြီးတော့ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီအခါ ဓာတ်လေးပါး၊ ဓာတ်ရှစ်ပါးကို စူဠပန်က ဟောတာပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးကို လျှောက်ပြီးတော့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ ဆံဖျားကနေ ခြေဖျား၊ ခြေဖျားကနေ ဆံဖျား၊ မာတာနဲ့ ပျော့တာ မတွေ့ဘူးလား၊ တနည်းအားဖြင့် ပူတာ အေးတာ မတွေ့လား၊ တနည်းအားဖြင့် ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတာ မတွေ့ဘူးလား၊ တနည်းအားဖြင့် ဖွဲ့စည်းမှု၊ ယိုစီးမှု တွေ့မှာပေါ့၊ အဲလိုတွေ မြတ်စွာဘုရား တရားဟောချလိုက်တော့၊ ဓာတ်လေးပါးကို အခြေခံထား၊ စူဠပန်က ဟောလိုက်တာ ကြားရဲ့လား။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

ဦးခေါင်းထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ ဦးခေါင်းတွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ ဗိုက်ထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ ဗိုက်တွေ့မလား၊ ပျော့တာတွေ့မလား၊ ဪ၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ပျော့တာက ပရမတ်၊ ဗိုက်က ပညတ်၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ ဦးခေါင်းက ပညတ်၊ မာတာက ပရမတ်ပေါ့၊ ဒီလို လေ့လာဖို့ မကောင်းဘူးလား၊ အဲဒါ ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်းခြားဖို့လိုတာ။ ဉာတပရိညာလို့ မဟောဘူးလား၊ ကဲ ဦးခေါင်းလည်း မတွေ့ဘူး၊ ဗိုက်လည်းမတွေ့ဘူး၊

ဦးခေါင်းလည်း မတွေ့၊ ဗိုက်လည်းမတွေ့ရင် လူကား တွေ့ပါ့မလား၊ နတ်
 ကား တွေ့ပါ့မလား၊ ဗြဟ္မာကား တွေ့ပါ့မလား၊ တွေ့တာက မာတာ၊ ပျော့
 တာ။ မာတာ၊ ပျော့တာ သိတာ သူငါလား၊ ကာယဝိညာဏ်၊ ကာယဝိညာ
 ဏ်က နာမ်တရား မရလား၊ မာတာနဲ့ပျော့တာက ရုပ်တရား မရလား၊ နာမ်
 ရုပ် နှစ်ပါးပေါ့။

ဖြန့်လိုက်ရင် ခန္ဓာငါးပါး၊ ချုံ့လိုက်ရင် နာမ်နဲ့ရုပ် လို့ မဟောဘူးလား၊ ရုပ်ထဲ
 မှာ ရှာချင်တာရှာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ တွေ့ရဲ့လား၊ နာမ်ထဲမှာ ရှာချင်တာရှာ ပု
 ဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ တွေ့ရဲ့လား၊ ရုပ်နာမ် သုညတလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲလို စိစ
 စ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီ အမြင်ခံ အရှုခံထဲမှာ ချစ်စရာ ပါရဲ့လား၊ မုန်းစရာ
 ပါရဲ့လား၊ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းဟာ မိမိစိတ်မှာဖြစ်တာ၊ သောမနဿဝေဒနာ
 စိတ်မှာပေါ်သည်၊ ဒေါမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာပေါ်သည် မဟောဘူးလား၊
 ဥပေက္ခာဝေဒနာ မျက်စိမှာပေါ်သည် မဟောဘူးလား၊ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း မ
 လွတ်ဘူးလား၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။

ဘယ်လိုတွေ စိစစ်ရမှာလဲလို့၊ စဉ်းစား၊ ဝေဖန်၊ မလိုဘူးလား၊ စေ့စေ့စဉ်း
 စား၊ စေ့စေ့ ဆိုရင် မဟာစေနဲ့၊ ဟာရင် ကိလေသာ ဝင်တော့မှာ၊ နှလုံးသွင်း
 မှားရင် ဒါ ဟာတော့တာပေါ့ကွဲ့၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ ဒါ စဉ်းစားတာ၊
 ဝေဖန်တာ၊ စိစစ်တာ၊ ခန္ဓာဟုတ်- မဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခန္ဓာဟုတ်- မဟုတ်၊ စိစစ်
 ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲလိုသိတော့ ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား၊
 ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ၊ တွေ့တာက ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါလား ခန္ဓာငါးပါး၊
 တွေ့တာက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား ရူပက္ခန္ဓာ၊ ရူပက္ခန္ဓာပဲ တွေ့မယ်၊ ကြား
 ရဲ့လား။ အဲလို လေ့လာဖို့မကောင်းလား၊

ရုပ်ရှုတော့ နာမ်ပါတယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ နာမ်ရှုတော့ ရုပ်ပါတယ်လို့ မ
 ဟောဘူးလား၊ ဒါကြောင့် ရုပ်၊ နာမ် သုညတပေါ့။ အဲလို ရှုရင် ရာဂ၊ ဒေါသ၊

မာဟာ ဖြစ်ခွင့်ရပါမလား၊ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့၊ အဲဒီနေရာရောက်စေ
အောင် နှလုံးသွင်းရမယ် လေ့လာရမယ်နော်၊ စဉ်းစားတာ အလုပ်လုပ်တာ၊
ဉာဏ်အလုပ်ပေါ့၊ ဉာဏ်အလုပ် လို့မဟောဘူးလား၊

စဉ်းစားတာ၊ ဝေဖန်တာ၊ စိစစ်တာ ဉာဏ်အလုပ်၊
အဲဒါ ကာယကံ နဲ့လုပ်တာ၊ ဝစီကံနဲ့ လုပ်တာတွေက ကံအလုပ်၊ မနောကံနဲ့
လုပ်တာလည်း ဈာန်အလုပ်တွေ၊ ကံလမ်းဆိုတာ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံက ထွက်
ရဲ့လား၊ မြေလျှိုး၊ မိုးပျံ့ တာ ဈာန်လမ်း၊ ဒါလည်း သုံးဆယ့်တစ်ဘုံက ထွက်
ရဲ့လား၊ ထွက်ဘူးကွဲ့၊ ဉာဏ်လမ်းမှ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံက ထွက်တာ၊ အဲ
လို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါကြောင့် အဲဒီ ဉာဏ်ကို လိုရင်းအချက်စေ
တွ၊ ဒါ ဉာဏ်ဦးစီးဖို့ မလိုဘူးလား၊ ဒါ လိုတယ်။ ထင်တာနဲ့တွေ့တာ ပိုင်းခြား
စားပေါ့၊

ဉာတပရိညာ ပိုင်းခြားလို့သိပါ၊ တီရဏပရိညာ ပိုင်းခြားလို့သိပါ၊ ပဟာနပရိ
ညာ သိ ပယ်၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ တိုတို ကျဉ်းကျဉ်း ပြောမယ်
ဆိုရင် ခြေအစခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး ရှာချင်သလိုရှာ သုခဆိုတဲ့
တရား၊ အပ်ဖျား တစ်ထောက်စာမျှ တွေ့ရဲ့လား၊ အပ်ဖျား တစ်ထောက်စာ
သုခ မတွေ့တာ၊ ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား၊ မရှိရင် ဒုက္ခအတိလို့ မပိုင်းခြားဘူး
လား၊

ပိုင်းခြားလိုက်တဲ့ တချိန်တည်း အဝိဇ္ဇာ ချုပ်၊ မချုပ်၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ရင် တဏှာ
လာသေးရဲ့လား၊ ဥပါဒါန် လာသေးရဲ့လား၊ ကိလေသဝဋ် မချုပ်လား၊ ကိလေသဝဋ်
ချုပ်ရင် ကမ္မဝဋ် လာဦးမလား၊ နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား၊ နိဓ
ရာဓလို့ မဟောဘူးလား။ ခန္ဓာ မရှိတော့ မငြိမ်းဘူးလား၊ ကိလေသာ မရှိတော့
မအေးလား၊ ငြိမ်းတဲ့သဘောနဲ့ အေးတဲ့သဘောကို ဘယ်လိုခေါ်မလဲ၊
အေး ဤနေရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြ။

အဲဒါ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် နော်၊ ထင်တာနဲ့တွေ့တာ ပိုင်းခြား
ဖို့ လိုတယ်၊ တွေ့တာကို အမှန်မယူရဘူးလား၊ အမှန်ယူပါ၊ ဒါတော့ ပေါ်လွ
င်အောင် ထပ်ခါထပ်ခါ၊ ဘာဝေတဗ္ဗအနေနဲ့ ပွားယူတဲ့အခါ ရတယ်နော်၊
သံပရာသီးတစ်လုံး အရည်ပေါပေါ ရင့်ရင့်၊ ခွဲပြီးတော့ စားကြည့်၊ သံပရာ
သီး တွေ့မလား၊ ချဉ်တာတွေ့မလား၊ စားတုန်းက ချဉ်တာ စားတာလား၊
သံပရာသီး စားတာလား၊ အခုတွေ့တာက သံပရာသီးလား၊ ချဉ်တဲ့သေ
ဘာ။

အဲဒီ ချဉ်တဲ့ သဘောကို မျက်စိနဲ့ ကြည့် မြင်ရပါ့မလား၊ မမြင်ရငြားသော်လ
ည်း ချဉ်တာ မရှိဘူးလား၊ ရှိတယ်နော်။ နားထောင်ကြည့်ရင် တွေ့ပါ့မလား၊
နမ်းကြည့်ရင် တွေ့ပါ့မလား၊ လက်နဲ့ကိုင်စမ်းကြည့်ရင် တွေ့ပါ့မလား၊ လျှာ
နဲ့ကျတော့ မသိနိုင်ဘူးလား၊ အဲလိုဆိုရင် ပုံပန်းသဏ္ဌာန် အကောင်အထည်
ဟုတ်ရဲ့လား၊ သဘောအနေနဲ့ မထင်ရှားဘူးလား၊ မပြောမဖြစ်လို့ ပြောရ
တာ ။ သဘောပရမတ်။ စိစစ်ဖို့မကောင်းလား၊

သံပရာသီးက သမ္မုတိပညတ်၊ ချဉ်အရသာက သဘာဝပညတ်၊ ပညတ်က
မလွတ်သေးဘူးကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ ပညတ်က လွတ်ဖို့ လိုတ
ယ်နော်၊

ကဲ အမျိုးသားလေး အခါလည်ကျော် နှစ်ခါလည်လေး....ကိုင်း၊ ဒီကနေပြ
ပီးတော့ သကြားရည်လေး တိုက်တာ၊ အမြည်းဖွန်းလေးနဲ့ ပါးစပ် ဟဟပြီးတ
ော့ ဖွန်းနဲ့ တိုက်တာ၊ နောက်သံပရာရည်ကို ဖွန်းနဲ့ ထည့်ပြီးတော့မှ ဟ တ
ော့ တိုက်တာ၊ မျိုလိုက်တာ အခါတိုင်းကနဲ့ တူရဲ့လား၊ မျက်နှာကြီးတွေ
ရှုံ့မသွားဘူးလား ။ စဉ်းစားကွဲ့။

နောက်တခါ တိုက်မယ်ဆိုတော့ ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားတော့တာ၊ ကဲ မသိဘူးလား၊ သိသလား။ ဘယ်လိုနေသလဲ လို့ မေးနော်၊ ဘယ်လိုနေတယ်လို့ ပြောနိုင်ရဲ့လား၊ ပြောစရာမရှိဘူးလို့ ဘုရားက မဟောလား၊ ပစ္စုပ္ပန္န ယောဓမ္မံ၊ အနိမိတ္တံ ဘာဂေဟိလို့ မဟောဘူးလား၊ ကဲ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်တွေ ရှိရဲ့လား၊ ချဉ်တာက တွေ့သေးရဲ့လား၊ ဪ ဒါ ချဉ်တာ သဘာဝပညတ်၊ သံပရာသီးက သမ္မုတိပညတ်။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား၊

ကဲ မပြောရင်မဖြစ်လို့ နီးစပ်တာ ဂိပဿနာဉာဏ် နီးစပ်အောင်လို့ ချဉ်တယ်လို့ ပြောရတာ။ စင်စစ်ကတော့ ချဉ်တာလား၊ ဖောက်ပြန်တာလား၊ ကိုက်တာလား၊ ဖောက်ပြန်တာလား၊ အောင့်တာလား၊ ဖောက်ပြန်တာလား၊ မူးတာလား၊ ဖောက်ပြန်တာလား၊ ရုပ္ပတီတိ ရှုပ် လို့မဟောဘူးလား၊ ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား၊ သိပြီးတော့ မပျက်လား၊ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောလား၊

ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ၊ (ဒုက္ခသစ္စာ ပါဘုရား၊) သိတာက (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား)၊ သေတာက ... (သမုဒယသစ္စာ ပါဘုရား)၊ နောက်ခန္ဓာ မလာတာ ... (နိရောဓသစ္စာ ပါဘုရား၊) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ၊ (လေးကွက် ရှိပါတယ် ဘုရား၊) တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး၊ (ငါးပါးပါဘုရား၊) ငါးလေးလီ (နှစ်ဆယ်၊) ဤရှစ်သွယ်ကို ... (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။)

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧလျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ သိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ
လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဓမ္မ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ
သိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ
လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် သံဃံ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကို ပူဇော်မိဒု
က္ခသစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ်
အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ် ပါရမီကုသိုလ် ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုး
အားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏
အရှင်ဘုရား။

ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား၎င်း အနမတ
ဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဘူးသော မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်း
တို့အား၎င်း အာစရိယာနန္တ ခရာသမားတို့အား၎င်း ဣမာသံ ပရိသာနန္တ
တရားနာအစည်းဝေး သို့ကြွရောက် လာကြကုန်သော တရားနာပရိသတ်
တို့အား၎င်း ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း တို့အား၎င်း ငရဲသနင်း ယမမင်း
တို့အား၎င်း ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် ဓမ္မာရုံစ
ောင့်နတ် ဘုမ္မစိုးနတ် ရုက္ခစိုးနတ် အာကာသစိုးနတ် တောစောင့်နတ် ဧ
တာင်စောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ် မြို့စောင့်နတ် သာသနာတော်စောင့်နတ် စ
တုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှစ၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်
သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဘာဇေယျာမ အ
မျှ အမျှ အမျှ အမျှပေးဝေပါကုန်၏ အမျှကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင်ဆန္ဒ တလုံးတဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင် သူ
တော်ကောင်းတရား ကြိုးစား ပွားများ အားထုတ် နိုင်လွယ် ကြသည်ဖြစ်စေ...

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...

သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...

သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...

သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ မုံလယ်တော
ရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ။

မန္တလေးမြို့၊ ရေတံခွန်တောင်၊ မုံလယ်တောရမ္မရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တို
က်ခွဲ မေဃာရုံကြီးပေါ်တွင်

ဝါတွင်း ပထမပတ် (၇) ရက် တရားစခန်း၌ (၁၄-၈-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အ
ချိန်တွင်

ဟောကြားတော်မူသော

ခန္ဓာငါးပါး သုသတ်ယောက်ျား

ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မင်္ဂလေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်တို့အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မင်္ဂ၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်တို့အား။ နမော - ရည်ညွတ်
သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။

နမော

မာ - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာစ
လေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်
ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘ
ဆရာသမား တို့အားရှိသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်မ
လျှော့ ကန်တော့ကြရသော ပူဇော်စွာ ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယ
တို့ကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲမ
နသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်

သို့လည်းကောင်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်း
ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော
ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျ
က်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

မူလနှစ်ဖြာ....တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်
များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်
ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွ
တ်ကြောင်းတည်း။ ပါ ဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ... ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အကုသို
လ်ကံ၊ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောဘူးလား။ ပါ
ဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အ
ဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား၊အကုသိုလ်လား။ အကုသိုလ်ကံ အကြ
ောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိ
တ္တာ၊ အသူရကာယ် လို့ မဟောလား။ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့
တရားလား၊ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းဘူးလား။ ဒါ အင်မတန် ဆင်းရဲတဲ့တ
ရားနော်၊ အကုသိုလ်က ဆင်းရဲတဲ့ တရားပေါ့၊

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြည်ရင် အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောဘူးလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့ မလိုဘူးလား။ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ရမှာပေါ့၊ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပါ၊ ကြားလား၊

အဲဒါကြောင့် ငါးပါးသီလ ... ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို မကြောင်မကျား မကျိုးမပေါက်အောင် ထိန်းသိမ်းကြပေါ့။ အဲဒါ သက်ရှိသတ္တဝါ အသီးသီးတွေကို ကိုယ်ချင်းစာဖို့ မကောင်းဘူးလား။ ကိုယ်ချင်းစာရင် မေတ္တာ သဒ္ဓေါ အနန္တောပါ။ အဲဒါ ကံကိုယုံကြည်ရမယ်နော်၊ ဉာဏ်ကို အားကိုးရမယ်လို့ မဟောဘူးလား၊

ဉာဏ်ဆိုတာ စဉ်းစားတာ၊ ဝေဖန်တာ၊ စိစစ်တာပေါ့။ လူတစ်ယောက်က ပြောတဲ့ကိစ္စ မှန်၊မမှန်၊ ဟုတ်၊မဟုတ် စဉ်းစားရတယ်၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား၊ စဉ်းစားတာ ဒါ ဉာဏ်အလုပ်တွေ၊ ဒါတော့ အဲဒီ ဉာဏ်ဟာ ခန္ဓာသိဖို့လိုတယ်နော်၊ အာယတနကို သိဖို့လိုတယ်နော်၊ ဓာတ်ကို သိဖို့လိုတယ်နော်၊ သစ္စာသိဖို့ လိုတယ်နော်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား သိဖို့လိုတယ်၊ ဒီလိုဆိုရင် မျက်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

ခန္ဓာဖွဲ့နည်း။

"မျက်စိ..."

စက္ခု အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခု အကြည်နှင့် အဆင်း ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်း ကို မြင်သိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊ စိတ် စေတသိက်။

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။ စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်း ကို မြင်သိတာ က နာမ်တရား ၊

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား၊ နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နား"

သောတ အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က နာမ်တရား ၊

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နာ"

ယာန အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယာန အကြည်နှင့် အနံ့ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

န, ၁ အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

န, ၁ အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က နာမ်တရား ၊

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"လျှာ"

ဇိဝှိ အကြည်ကို ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မပြ ဖစ်နိုင်ပါ။

ဇိဝှိဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဇိဝှိအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

လျှာ အကြည်ကို ရသာ ငါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ငါး ကို စားသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။
 လျှာအကြည်နှင့် ရသာ ငါး က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာ ငါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ငါး ကို စားသိတာ က နာမ်တရား ၊
 လျှာ အကြည်နှင့် ရသာ ငါး က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

ကိုယ်

ကာယ အကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆို
 တဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
 မဖြစ်နိုင်ပါ။
 ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ်
 င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှု ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ် ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

ကိုယ် အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ပူမှု အေးမှု ကို ထိသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။
 ကိုယ် အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှု က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

ကိုယ် အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိ
 သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ကို ထိသိတာ က နာမ်တရား ၊
 ကိုယ် အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

စိတ်

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 မနော ဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
 မဖြစ်နိုင်ပါ။
 မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် သညာ
 က္ခန္ဓာ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ
 လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။
 မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က နာမ်တရား
 ၊

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့... လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ
 အစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ အသူရကယ် အစားစား တွေ့သလား
 ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ မတွေ့တာ၊ ရှိလို့လား၊ မရှိ
 လို့လား။ မရှိရင် လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား၊ ရှိတယ်ဆိုတဲ့
 ခန္ဓာငါးပါးက၊ အနိစ္စမျိုး၊ ဒုက္ခမျိုး၊ အနတ္တမျိုး ဆိုတော့ အစွဲခံပါမလား၊ အဲလို
 စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီခန္ဓာငါးပါး ပရိညာနဲ့ ... ဉာတပရိညာ၊ တီရဏပ
 ရိညာ၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပရိညာသုံးပါးနဲ့ ပိုင်းခြားပြီးတော့ လေ့လာမယ် ဆိုရ
 င်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပြီ ကြားရဲ့လား၊ အခု ခန္ဓာဖွဲ့တဲ့ အထဲမှာတောင် ပြ
 ည့်စုံသွားပြီ၊ အဲဒါ သိဖို့လိုတယ်၊ သိအောင်ဟာ အဓိပ္ပာယ်ပြန် ပြီးတော့ ရှ
 င်းပေးဖို့၊

မကြားစဖူး၊ ကြားဖူးထင်မံ၊ အိုး မြေကြီး ... အိုးလုပ်တဲ့ မြေကြီး စေးတာပေါ့၊
 အဲဒါကို တစ်ပိဿာလောက်ယူ ရေနဲ့စပ်ပြီးတော့နယ်၊ အစေးပေါက်အောင်
 နင်း၊ နင်းလို့ အစေးပေါက်လောက်ပြီ ဆိုတဲ့အခါ၊ အကုန်လုံး ပြန် စုပုံပြီး

တော့ထားတော့ လုံးလုံးကြီးပေါ့၊ ဆင်... ဆင်ရုပ်ကြီး ပုံသွင်းလိုက်တာပေါ့၊
ဆင်ရုပ်ကြီး ပုံသွင်းလိုက်တော့ ငါးမိနစ်အတွင်းမှာ၊ ဆင်ကောင်ကြီး မြင်
လာတယ်၊ စားပွဲပေါ် တင်ထား၊

တရားနာပရိသတ်တွေ ဘာတွေမြင်သလဲလို့မေးရင် ဘယ်လို အဖြေပေးမ
လဲ၊ ဆင်ရုပ်လို့ မြင်တယ်၊ စဉ်းစားနော်။ ဆင်လို့ကား မထင်ဘူးလား၊ ရှိတ
ယ်လို့ကော မယူလား၊ အဲတော့ အဲဒီဆင်ရုပ်ကို အစို ကိုး၊ မီးမဖုတ်ရသေး
ဘူး၊ နေမလှန်းရသေးဘူး၊ အစိုဆိုတော့ခါ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်များ ဆုပ်သလို
ဘယ်ပြန်၊ ညာပြန် ဆုပ်ပြီးတော့မှ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ၊ ဆင်ရုပ်တွေ့မလား၊
မြေကြီးတွေ့မလား၊ တကယ်ရှိတာက ဆင်လား၊ မြေကြီးလား၊ မြေကြီးက
ပရမတ်ပေါ့၊ ဆင်က ပညတ်ပေါ့၊ ကဲ ... ဆင်ပုံစံအသွင်သဏ္ဌာန်တူအောင်
ပုံသွင်းထားတာ၊

ပုံသွင်းငြားသော်လည်း ဝိဇ္ဇာမျက်မှန်နဲ့တပ်ကြည့်တဲ့ အခါ၊ ဆင်ကိုမြင်မ
လား၊ အဆင်းကို မြင်မလား၊ အဆင်းပဲမြင်မယ်၊ စဉ်းစားဖို့မကောင်းလား။
အခုလည်း အဲဒီအဆင်း တစ်ခါပြန်ပြီးတော့ အရပ်သုံးနဲ့ ပြောမယ်ဆိုတော့
မြေကြီးပေါ့၊ အဲဒီ မြေကြီးကို အရုပ်ပေါင်းများစွာ လုပ်လိုက်၊ အရုပ်ပေါင်း
များစွာလို့ အဖြေ မပေးပေဘူးလား၊ ပေးငြားသော်လည်းပဲ တကယ်ရှိတာ
က အရုပ်ပေါင်းများစွာလား ဆင်လား၊ အဲဒါကြောင့် ဆင်က ပညတ်၊ မြေ
ကြီးက ပရမတ်၊ မြေကြီး... အဲဒီ မြေကြီးပေါ်မှာ ဆင်လို့သမုတ်၊ အရုပ်ပေါ
င်းများစွာ သမုတ်၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ လို့ သမုတ်တာ၊ ဘယ်လိုပဲ သ
မုတ်သမုတ်၊ ဘယ်လိုပဲခေါ်ခေါ်၊ မြေကြီးက ပြောင်းရဲ့လား၊ အဲဒါကြောင့် မြေ
ကြီးကမပြောင်းဘူးနော်၊

အဲဒါကြောင့် ဤပမာဏကဲ့သို့ ... ဒါကြောင့်မို့ သူကို ပရမတ်၊ လက်နဲ့ ကိုင်
စမ်းကြည့်တဲ့အခါ ဆင်တွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ မာတာ ပထဝီ၊ မာ

တယ်လို့ ထိသိတာက ကာယဝိညာဏ် နာမ်တရား၊ ကာယအကြည်နဲ့ မာ
ဆိုတဲ့ပထဝီက ရုပ်တရား၊ နာမ်၊ရုပ်နှစ်ပါး။ ဆင်လား နာမ်နဲ့ရုပ်၊ နာမ်နဲ့ရုပ်
က ပရမတ်၊ ဆင်က ပညတ်၊ ပရမတ်ကို ပညတ်ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူး
လား၊ အဲလို စိစစ်ဖို့လိုတယ်၊ ထိထိမိမိလေ့လာ၊

အဲဒီ ဟင်းတစ်ခု ချက်ထားလိုက်၊ အဖုံးအုပ်ထား အထဲမှာ ဘာရှိတယ်လို့
သိပါ့မလား၊ အဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်ရင် မသိနိုင်ဘူးလား၊ ဤပမာဏကဲ့သို့ ဆင်
ထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ ဆင်တွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ လူထင်လို့
ကိုင်စမ်းကြည့်၊ လူတွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ ဆံဖျားကခြေဖျား၊ ခြေ
ဖျားကဆံဖျား အနုလုံ ပဋိလုံ ကိုင်စမ်းကြည့်တော့ မာတာနဲ့ ပျော့တာ
တွေ့မယ်၊ မာတာ ပထဝီ၊ ပျော့တာ ပထဝီပေါ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒီ မာတာနဲ့ ပျော့တာ ရုပ်တရားလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒီ ရုပ်တရားပေါ်
မှာ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း အပ်ကျမပ်ကျ တွေ့တဲ့
တရားကို ထင်တာက လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား မထင်
ဘူးလား၊ ရှိတယ်လို့ မယူဘူးလား၊ တွေ့တာက လူတွေ့တာလား၊ မာတာတွေ့
လား၊ နတ်တွေ့တာလား၊ မာတာတွေ့လား၊ ဗြဟ္မာတွေ့တာလား၊ မာ
တာတွေ့လား၊ ကဲ တွေ့တာကို အမှန် မယူရဘူးလား၊ အမှန်သိရင် အ
မှားပျောက်တယ်လို့ မဟောလား၊

ဒီလိုဆိုရင် လူလို့စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား၊ နတ်လို့စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား၊ ဗြ
ဟ္မာလို့စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား၊ စွဲစရာမ လိုတော့ဘူး။ အစွဲ မပြုတ်ဘူးလား၊
စွဲရအောင် လူက အစကတည်းလို့မှ မရှိဘဲ၊ ဘယ်လိုလုပ် စွဲမှာလဲ၊
ရှိတဲ့တရားကလည်း အနိစ္စမျိုး၊ ဒုက္ခမျိုး၊ အနတ္တမျိုးပေါ့၊ အဲလို ဘုရားမ
ဟာဘူးလား၊ အဲလိုဆိုရင် အစွဲခံပါ့မလား။ အဲဒါလေး သိရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြ
ပုတ်ပါတယ်ဗျာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ လေ့လာကြ။

လူတွေ ထင်တာဟာ ပြန်စဉ်းစား၊ ဘယ်လိုတွေလဲတဲ့၊ အိပ်မက် မက်တဲ့အခါမှာ၊ ရွှေအိုး၊ငွေအိုး တွေရလို့ မက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မရှိဘူးလား၊ ရွှေအိုး၊ငွေအိုးက ပိဿာတစ်ထောင်လောက် ရထားတာ၊ ပိဿာတစ်ထောင်လောက် ရထားတော့ခါ၊ အဲဒီရွှေတွေကို ရောင်းချပြီးတော့မှ ငါးထပ်၊ ငါးထပ်တိုက်ချည်းပဲ ငါးလုံးတည်တာ၊ အဲဒါ အရောင်းစာရေးတွေ ဘာတွေဟာ တိုက်တစ်လုံးမှာ လူပေါင်းနှစ်ဆယ်၊ တိုက်တစ်လုံးမှာ လူပေါင်းနှစ်ဆယ်၊ လူတစ်ရာလောက် ခန့်ထားတာ၊

အဲဒီမှာ ပရဆေးက အမျိုးမျိုး၊ သံစုံ၊ သံနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ပစ္စည်းက အမျိုးမျိုး၊ အထည်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပစ္စည်းက အမျိုးမျိုး၊ ချက်စရာ ပြုတ်စရာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပစ္စည်းက အမျိုးမျိုး၊ ဝတ်စရာ၊ ကပ်စရာနဲ့ ပစ္စည်းက အမျိုးမျိုးပေါ့၊ ရောင်းတဲ့အခါမှာ ညနေစာရင်းချုပ်တဲ့အခါ၊ အမြတ်ငွေက သိန်းတစ်ရာလောက် မြတ်တယ်၊ အဲဒါ ခိုင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က လူတွေကို ဒါ ဘယ်လောက်၊ဘယ်လောက် ပေးပြီး၊ကမ်းပြီး သိန်းတစ်ရာလောက်ကျန်တယ်။

စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်ပေါ် ... ထိုင်၊ ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်၊ ကျွဲမြီးတံဆိပ်၊ အဲဒီထောပတ်ပေါ်မှာတစ်ခါ အသားကို ပါးပါးလေးလှီး ကြက်သားဖြစ်စေ၊ ဝက်သားဖြစ်စေ၊ လှီးပြီးခါမှထည့်၊ အပေါ်က ပေါင်မုန့်တစ်ခါ ပြန်အုပ်၊ ထောင့်တန်းဖြတ်၊ နှစ်ခုဆိုတော့ လေးခုရတယ်၊ အဲဒါကိုစား၊ ကော်ဖီအကောင်းစားသောက်၊ သောက်လို့ပြီးတဲ့အခါမှာ၊ အဖန်ရည် နှစ်ခွက်၊သုံးခွက်သောက်၊ သောက်ပြီးရင် စီးကရက်ကိုသောက်လိုက်၊ ပလေးယား မှိန်းလို့ ဖိမ်ကျကျမနေဘူးလား။ စိတ်ကူးမယဉ်ဘူးလား၊ သူဌေးဖြစ်နေတာကွဲ့၊

အဲဒီလူက သူ့အလုပ်က ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ အကြော်သမား၊ မနက်လင်းရင် စောစောစီးစီး ထ ကြော်ရတာ၊ သူ့ဖိုကနာမည်ကြီး ... အကြော် ကော

င်းတယ်၊ ကောင်းတယ်နဲ့၊ အဲဒီနေ့ကျတော့ နီးလာတဲ့အခါ သူ့စိတ်ကူးအတိုင်း ဖြစ်ကဲ့လား၊ အကြော်ဖို ဆင်းရဲတော့တာဟေ့၊ ဆင်းပြီးတော့ မီးမွှေး၊ ထင်းကလည်း မစိုမခြောက်၊ လောင်စာကလည်း ညံ့တော့ မီးမွှေးလို့က မရနိုင်၊ ဝယ်သူတွေက အနားမှာပြည့်နေပြီ၊ ပြည့်နေတော့ အခါမှာ မီးမွှေးလို့ မရတော့၊ ဟိုဖိုက ကျက်ကုန်ပြီ၊ တခြားဖိုဝယ်ပြီးတော့ ပြန်ကြတော့တာ၊ □ ကားရဲ့လား။

ကဲ မနီးခင်ကျတော့ စိတ်ကူးမယဉ်ဘူးလား၊ နီးတဲ့အခါ ကိုယ့်စိတ်ကူးအတိုင်းဖြစ်ရဲ့လား၊ အခုလည်း လူဆိုတာ အိပ်မက်ပမာဏ၊ မျက်လှည့်ပမာဏ မဟောဘူးလား၊ မျက်လှည့်ပြတဲ့ ဆန်တွေဟာ ချက်လို့ပြုတ်လို့ရရဲ့လား၊ မျက်လှည့်ပြတဲ့ ရွှေတွေဟာ သုံးလို့ပြုလို့ရရဲ့လား၊ တကယ့်ရွှေတော့ ရွှေနဲ့ မတူဘူးလား၊ တကယ့်ဆန်နဲ့ မတူဘူးလား၊ သုံးလို့ ဖြစ်ရဲ့လား၊ အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်၊

အဲဒီ မြေကြီး ဥပမာကဲ့သို့ လေ့လာပြီးတော့ အရုပ်ပေါင်းများစွာလုပ်၊ ကဲ ပုံပန်းသဏ္ဌာန် ပေါ်လာတဲ့အခါ၊ တကယ်ရှိတာက အရုပ်ပေါင်းများစွာလား၊ မြေကြီးလား၊ မြင်နေတာက... မြေကြီးကို မြင်တာလား၊ အရုပ်ပေါင်းများစွာ မြင်တာလား၊ ဤပမာဏကဲ့သို့ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်တွေ၊ ဘယ်အပေါ်မှာ ဖြစ်တာလဲ၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား၊ လောဘ ကိလေသာ၊ ဒေါသ ကိလေသာ၊ မောဟ ကိလေသာပေါ့၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား၊

ဒါကြောင့် ရုပ်၊ နာမ် သုညတလို့ မဟောဘူးလား၊ ရုပ်ထဲမှာ ရှာချင်တာရှာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ တွေ့ပုံမလား၊ နာမ်ထဲမှာ ရှာချင်တာရှာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ တွေ့ပုံမလား၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ၊ မရှိလို့။ စဉ်းစား ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ လောဘ ဖြစ်တာ၊ ဒေါသ ဖြစ်တာ၊ မောဟ ဖြစ်တာ၊ ရုပ်၊

နာမ် အပေါ်မှာ ဖြစ်တာလား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမှာ ဖြစ်တာလား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမှ မရှိဘူးဆိုရင် ဖြစ်စရာလိုသေးရဲ့လား၊ ရှိတဲ့တရားအပေါ်ကလည်း အနိစ္စမျိုး၊ ဒုက္ခမျိုး၊ အနတ္တမျိုးဆိုတော့ခါ ကဲ ကိုယ်ထင်တာတွေ ဖြစ်ခွင့်ရပါမလား၊ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါလေးကို ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာပါ။ ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာရင်၊ တစ်နာရီနဲ့ ရနိုင်တယ်။

တစ်နာရီနဲ့ ရနိုင်တယ်။ ဘယ်သူ့ကို ထောက်ရမှာလဲလို့ ရှင်အဿဇိ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂ ငါးဦးမှာ အငယ်ဆုံး၊ အရှင်ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ ရှင် အဿဇိ ။ ရှင်အဿဇိ ရဲ့ဆွမ်းခံ အလှည့်၊ အဲဒီ အခါကျတော့ အခုပြောတဲ့ ဥပသိဿတို့၊ ကောလိတတို့က သိဉ္ဇည်းဆရာတော်ဘုရားဆီမှာ နေကြတာ၊ နေလို့ ခြောက်နှစ်ကြာတော့ခါ အသိဉာဏ်က မတိုးလာဘူး၊ မတိုးလာတော့ ဟိုမှာနေတဲ့ယောဂီတွေမှာ သွားဆွေးနွေးတယ်၊ ဆွေးနွေးကြည့်တော့ သူတို့သိတာထက် မပို၊ ရဟန်းတော်တွေ ဆွေးနွေးကြည့်တော့လည်း၊ သူတို့သိတာ ထက် မပို၊ ငါတို့ဆရာကိုယ်တိုင်က တရားသိပုံမကြဘူးတဲ့၊ ကြားရဲ့လား၊ ဝေဖန်ပြီ၊ ဝေဖန်ပြီ၊ ကြားရဲ့လား၊ ဝေဖန်ပြီ။ စဉ်းစားပြီ၊ ကဲ ခွင့်တောင်းပြန်တာ။

၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်လောက်ကျတော့ လူလမ်းလေးပေါ့၊ ရှေ့က လှည်းတွေ မပေါ်ခင်က၊ အင်ဂျင်စက်တွေ ဘာတွေ၊ လုပ်တဲ့လူတွေ မမွေးသေးဘူး၊ အဲ့ဒီခေတ်က၊ အဲ့ဒီခေတ်က... ၊ ကဲ မင်းနဲ့ငါနဲ့ ပူးတွဲပူးတွဲ နဲ့ အချိန်ကုန်တယ်၊ မင်းက ဘယ်လမ်းကိုလိုက်၊ ငါက ညာလမ်းလိုက်မယ်၊ မင်းတရားထူးတွေ ရင်ငဲ့ကို ဟောရမယ်၊ ငါတွေ ရင် မင်းကိုဟောမယ်၊ ကတိကဝတ် မပြုဘူးလား၊ ပြုပြီးတော့မှ ထွက်သွားကြတာ။

ဥပတိဿ ... ရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်း၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့နား ရောက်တဲ့အခါ ရှင်အဿဇိ ဆွမ်းခံ ထွက်လာခဲ့တယ်၊ သူ့ ကုဇ္ဈသိက္ခာ ကြည့်တာနဲ့ ဒီကို

ယံတော်ဟာ ဝမ်းထဲမှာ တရားရှိတယ်။ ငါတရားမေးမယ်။ အင်း ငါမေးရင် ဆွမ်းခံတာ နောက်ကျလို့ ငါ့အပြစ်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ မမေးစကြောင့်ဘူး။ သူ့နောက်က မလှမ်းမကမ်းလိုက်။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ထဲကို အထိလိုက်။ မြို့တစ်ဝက် မရောက်ခင် ဆွမ်းက ပြည့်စုံပြီ။ ပြန်ပြီးတော့ ထွက်လာခဲ့။

မြို့ထွက်ပြီးတော့ ရှေ့ကဆီး ... တစ်ဖာလုံလောက် အကွာမှာ၊ ရပ်ပါဦး ဘုရား၊ ရပ်ပါဦး၊ ရပ်ပါဦး၊ မြို့မဝင်ကနေလို့ အရှင်ဘုရားရဲ့ ဣန္ဒြေသိက္ခာ မြင်တာနဲ့၊ အရှင်ဘုရားဝမ်းထဲမှာ တရားရှိတယ်လို့ ယူဆတယ်။ မေးရအောင် လို့ ဆွမ်းခံနောက်ကျမှာစိုးလို့ မမေးစကြောင့်ဘူး။ အခုတော့ အရှင်ဘုရား ဆွမ်းကိစ္စလည်း ပြည့်ပြီ။ အရှင်ဘုရား ဘယ်တရားတွေ အားထုတ်သလဲ၊ ခန္ဓာငါးပါး၊ အာယတန ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ဓာတ်အားဖြင့် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး၊ သစ္စာ အားဖြင့် လေးပါး၊ အဲဒါ ပရိညာသုံးပါးနဲ့ အားထုတ်တယ်။

ပညတ် ပရမတ် ပိုင်းခြားတာ ဉာတပရိညာ၊
ခန္ဓာနဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ပိုင်းခြားတာ တိရဏပရိညာ၊
အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ စုလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက် ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာလို့ အဲဒီမှာ
ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားတဲ့အခါ ... ပဟာနပရိညာ၊
ပရိညာသုံးပါးနဲ့ အားထုတ်လို့ အဲဒါ ငါ ရဟန်းကိစ္စပြီးသွားတယ်။ ရဟန်းကိစ္စပြီးတာ ဒီနေ့ပါ ခုနစ်ရက်မြောက်၊ အကျယ်တဝင့် ငါ မဟောတတ်ဘူး။
အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား၊ သုတ်တွေ၊ ပျဉ်းတွေ၊ သဒ္ဓါတွေ အလိုမရှိဘူး။
အနက်တစ်လုံး ထင်မယ် ဆိုရင် ... ပါဠိတစ်ချက် အနက်ဆယ်ထွေ ... အနက်တစ်လုံးထင်ရင် တပည့်တော် ကျေနပ်တယ်။

အဲဒီအခါကျမှ...

“ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊ တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော အာဟ၊

တေသ္မိယ ယော နိရောဓော၊ ဧဝံဝါဒီ မဟာသမဏော”

ယေ ဓမ္မာ - အကြင် အကြင် ဖြစ်ပျက်သမျှ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရား တို့သည်၊ ဟေတုပ္ပဘဝါ - အကြောင်းရင်း ရှိကုန်၏ ထိုအကြောင်းတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာ နိရောဓကို အဖ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား တရားဟောတယ်။

ဒါ ဆရာက ဘုရားဖြစ်နေတာပေါ့၊ အဲဒီမှာ သောတာပန်တည်သွားတာဗျာ၊ သုံးမိနစ်ကြာတယ်၊ သုံးမိနစ်။ သိဉ္ဇည်းဆရာတော်ဆီမှာ ခြောက်နှစ်ကြာတယ်၊ ကြားရဲ့လား၊ တရားပေါက်ကဲ့လား၊ တရားစစ်စစ်ကို ဟောမယ်ဆိုရင် ငါးမိနစ်ဆိုရင် ဆုံးသွားပြီ။

တော်တုန်းက အိုးတစ်ခုတည်းနဲ့ပါ ဆုံးတယ်၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီအိုးအပေါ်မှာ သာယာတာ လောဘတဏှာ သမုဒယသစ္စာ ... ပထဝီဓာတ်လို့သိ၊ အနိစ္စလို့သိ၊ ပထဝီဓာတ်လို့သိ၊ ဒုက္ခလို့သိ၊ ပထဝီဓာတ်လို့သိ၊ အနတ္တလို့သိ၊ အဲဒီဟာတွေကို သစ္စာသာ ဆိုက်သွားမယ်ဆိုရင်၊ မဂ္ဂ နိရောဓ။ နှလုံးသွင်းမှားတော့ခါ သမုဒယ ဒုက္ခ ဖြစ်တာပေါ့၊ အဲဒီလို လေ့လာဖို့မကောင်းလား၊

အဲဒီမှာ သောတာပန်တည်သွားတော့ မြတ်စွာဘုရား ဝက်တူးတဲ့ လိုဏ်ဂူကို ခေါ်သွားတော့တာ၊ ဟိုရောက်တော့ ဟိုမှာ မုဆိုးက ပုဆိုးခင်းထားတယ်၊ သူတော်ကောင်းတွေလာရင် သီတင်းသုံးလို့ နေကြပါစေလို့ ။ အဲဒီကျတော့ ဘုရားက ... အခုပြောတဲ့ ဥပတိဿက သူ့တူနဲ့သွားတွေ့တယ်၊ တူကလည်း ငါတို့ ဝရီးနဲ့ မတွေ့တာကြာပြီ၊ နှုတ်ဆက်မယ်ဆိုပြီးတော့ လာတာ၊ လာတဲ့အခါ မင်း မြတ်စွာဘုရား တရားကို နာရမယ် ဆိုပြီးတော့မှ၊ တရားနာခိုင်းတာ၊ အန္ဓပုထုဇဉ် ဘဝက တရားနာတာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာက သောတာပန်ဖြစ်ပြီးခါမှ တရားနာတာ၊

နောက်က အိုက်တာကို နွေခါနဲ့တူတယ်၊ ယပ်ခပ်ပေးတာ၊ ယပ်ခတ်ပေးရတယ်၊ တရားပွဲ ဆုံးသွားတဲ့အခါ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဟောလိုက်တာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်လို့ အန္ဓပုထုဇဉ်ဘဝကနာတာ၊ ဧသာတာပန်ဖြစ်တယ်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာက နာတာရဟန်းကိစ္စပြီးသွားတယ်၊ ကြားရဲ့လား၊ အဲဒီလို လေ့လာဖို့မကောင်းလား၊ အဲဒါစဉ်းစား၊ ဘယ်လောက်များ ထင်ရှားသလဲနော်၊ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါနားလည်ဖို့လိုတယ်၊ ကဲ...သစ္စာဖွဲ့။

သစ္စာဖွဲ့နည်း

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

- *ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ

- *သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

- *သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

- *ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ

- *ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ ... အဝိဇ္ဇာ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ ... အဝိဇ္ဇာ၊ အာယတန တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးကို ... မသိတာ အဝိဇ္ဇာ၊ ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကို ...မသိတာ အဝိဇ္ဇာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်ကို မသိတာ ... အဝိဇ္ဇာ လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါ သိသင့်သိထိုက်တဲ့ တရားကို မသိလို့ အဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်တာပေါ့၊ သိရင် ဝိဇ္ဇာပေါ့၊ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒါကြောင့် အဝိဇ္ဇာ မသိတဲ့ တရားလို့ချည်းပဲ ပြောကြတာနော်၊ အဝိဇ္ဇာ သိတဲ့တရားဗျာ၊ အဝိဇ္ဇာ နာမ်တရား၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ မသိတာက ခန္ဓာကိုသာ မသိ၊ အာယတနကို မသိ၊ ဓာတ်ကိုမသိ၊ သစ္စာမသိ၊ ပဋိစ္စသမု ပျိဒ်ကို မသိ၊ အဲဒီခန္ဓာအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအနေနဲ့ နှလုံးသွင်း မှားပြီး တော့ မသိဘူးလား၊ နှလုံးသွင်းမှားတာ အဝိဇ္ဇာ၊ အဲဒါကြောင့် သုံးဆယ့်တစ် ဘုံမှာ လည်နေတာပေါ့။

ခန္ဓာလို့ သိမယ်၊ အနိစ္စလို့သိမယ်၊ ခန္ဓာငါးပါးလို့သိ၊ ဒုက္ခလို့သိ၊ အနတ္တ လို့သိရင်၊ မဂ္ဂ နိရောဓ မဖြစ်ဘူးလား၊ ဒါ မှန်တာနဲ့မှားတာပေါ့။ မသိ လုံးလုံး ချလို့ရပါ့မလား၊

ဒါကြောင့် ရှေးကဆရာတော် သမားတော်တွေ ဟောတာ သုတကြားဖူးတယ်၊ မသိတာဆိုရင် ရုပ်တရားသာ ဟုတ်တယ်၊ "မသိတာရုပ်၊ သိတာနာမ် " လို့ မဟောဘူးလား၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး အကျဉ်းထား ပိုင်းခြားခွဲဝေပြု၊ ထင်တိုင်း မပြီး အချည်းနှီး၊ ပြီးစီးရုပ်နာမ် သုညမှန်၊ ဤဉာဏ်ရောက်အောင်ရှု လို့မဟောဘူးလား၊ ရုပ်ကသိတတ်တဲ့ တရား ဟုတ်ရဲ့လား၊ ဒါကြောင့် မသိတာ ရုပ်ဗျာ။ အဝိဇ္ဇာလို့ တပ်လို့ရပါ့မလား၊ အဲဒီ မသိတဲ့ရုပ်က ကုသိုလ်ရော လုပ်တတ်ပါ့မလား၊ အကုသိုလ်ရော လုပ်တတ်ပါ့မလား၊ အဲဒါကို နားလည်ဖို့မ လိုဘူးလား၊

အိမ်တစ်အိမ်၊ ဥပမာအားဖြင့် သိန်းငါးရာလောက် ကုန်တယ်၊ ဆောက်ထားတာ၊ အဲတော့ သူကလည်း ဒီအိမ်မှာ မနေချင်တော့ဘူး၊ ကြိုးဆွဲချလို့သေတော့ မင်္ဂလာမရှိဘူးပေါ့၊ ပြောင်းချင်တယ်၊ သိန်းတစ်ရာနဲ့ရောင်းတာ ဝယ်သူ မရှိဘူး၊ ခိုက်တယ် ဒီလို မယူဘူးလား၊ အဲဒါ အမြင်ခံက ဒါ အိမ်လို့ပြောရတာ သစ်သားတွေပေါ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

စင်စစ်တော့ လေ့လာကြည့်တော့ အမြင်ခံဟာ အဆင်းရုပ်ပေါ့။ ကိုင်လိုက် တဲ့အခါ မာတာတွေ့မှာပေါ့။ ဒါ ရုပ်တရားတွေပေါ့။ အဲဒီ ရုပ်က ကုသိုလ်၊ အ ကုသိုလ် မလုပ်တတ်ဘူးဆိုရင်၊ ဝယ်သာ ဝယ်လိုက်ပါ။ မိမိစိတ်ထဲမှာ ဖြစ် တာမဟုတ်လား၊ အာ.... မင်္ဂလာမရှိဘူးဆိုတာ ကိုယ့်စိတ်မှာဖြစ်တာ၊ အဲ လိုဖြစ်တာတွေဟာ ခန္ဓာရဲ့ရုပ်တရားကို ပီပီပြင်ပြင် သိတာ ဟုတ်ကဲ့လား၊ မသိဘူး နှလုံးသွင်းမှားနေတာ၊ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီလို လေ့လာ ဖို့လိုတယ်၊ နှလုံးသွင်းမှားတာ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်၊

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ၊ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက သားအမိ၊သားအဖ သုံးယောက်၊ သားလေးကလည်း လိမ်လိမ်မာမာနဲ့ လေးတန်းအောင်ပြီး နုတ်ထားတော့တာ၊ နုတ်ထားငြားသော်လည်း ရှေးကဆိုတော့ ဆယ့်ငါးနှစ်၊ ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ပေါ့၊ အတန်ငယ်ကြာတော့ ဆယ်ရှစ်နှစ်လောက်၊ မိဘရဲ့တာဝန် အကုန်လုံးကျေပွန်အောင် လုပ်ပေးတယ်၊ ဒီတော့ မိဘနှစ် ပါးက မချစ်ဘူးလား၊ အလွန်ချစ်တယ်၊ ချစ်တော့ သားအတွက်နဲ့ ပြန်စဉ်း စားကြည့်တဲ့အခါ၊ ချွေးမ ကောင်းကောင်း ရချင်တာပေါ့ကွဲ့၊ မရချင်ဘူး လား၊

သားကလည်း တစ်ခါ မြင်ထားတာက လမ်းသာခြားတယ် အနောက်က အိမ်ကို ခဏခဏ အလည် သွားတယ်၊ အဲဒီအိမ်က အမျိုးသမီးက ဘွဲ့ရပြီး သား၊ ရုပ်အဆင်းကလည်း အလတ်စားလောက် လှတယ်၊ ပစ္စည်းကလည်း စားဝတ်နေရေးက ပြေတယ်၊ ဖူလုံတယ်၊ လုံလောက်တာပေါ့၊ အဲဒါ မိဘနှစ် ပါးက မလို၊ သူ့အိမ်သွားတာ မလိုဘူး၊ ဘာကြောင့် မလိုတာလဲတဲ့ အမျိုး သမီးက လောကီပညာ၊ အောက်လမ်းပညာတတ်တယ်၊ ပြုစားနည်းတွေ တတ်တာပေါ့၊ ကြာခါ သူ့သားကို သူ့လက်ချက်နဲ့ သေလိမ့်မယ်၊

စုန်းတတ်တယ်လို့ ပြောရင်လည်း မေးတော့မှာ၊ စုန်းဟာ ပြနိုင်ပါ့မလား၊ မပြနိုင်ဘူးကွဲ့၊ သူလည်းပဲ ဉာဏ်၊ စိတ်အလုပ်။ အောက်ဉာဏ်၊ အောက်ဉာဏ်၊ အင်း အဲလိုတွေလည်း ခွဲရသေးတယ်၊ ဉာဏ်ဆိုတာလည်း အထက်ဉာဏ်၊ အောက်ဉာဏ် တဲ့ ကြားရဲ့လား၊ လိမ်တယ်ဆိုတာ ဉာဏ်မရှိဘဲနဲ့လိမ်လို့ ရပါ့မလား၊ အေး ဒါ လိမ်လို့ရတာ ဉာဏ်ဗျာ။ ဘယ်ဉာဏ်လဲ အောက်ဉာဏ်၊ အပါယ် သွားတဲ့ဉာဏ်၊ အဲလို စိစစ်ဖို့မကောင်းလား၊

အဲဒါနဲ့ တနေ့သ၌ကြတော့ အမျိုးသမီးက သူ့ပညာ အတတ်က ပေါ်လာတော့တာ၊ စုန်းတောက်ချင်တဲ့ စိတ်တွေက ပေါ်လာတာ၊ သွားတော့တာ၊ အမောင်ရယ် ခေါင်းကိုက်တာက တစ်မျိုး လည်နာတာကတစ်မျိုး၊ ဒီနေ့တော့ခါ ပြန်စမ်းပါဦးလို့ ပြောရတာ၊ ဒါတော့ ဟိုကလည်း ယုံကြည်ပြီးတော့ ပြနိုင်လာခဲ့၊ အိပ်ယာထဲ ဝင်အိပ်။ ဝင်အိပ်တော့ မိဘက ဘယ်နှယ် အခါတိုင်းက အကြာကြီးလည်တယ်၊ ဒီနေ့က စောစောပြန်ခဲ့တာ၊ နဖူးကို ကိုင်စမ်းကြည့်၊ ရင်ဘတ်တွေ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ အမျိုးမျိုး၊ နေကောင်းရဲ့လား၊ ကောင်းပါတယ်။ ခြေတွေ၊ လက်တွေ ကိုင်စမ်းကြည့်၊ ဘာဖြစ်လို့ စောစောပြန်ခဲ့ရသလဲ၊ သူ့အမျိုးသမီးက နေမကောင်းဘူး တဲ့၊ ခေါင်းကိုက်တာ၊ လည်နာတာ၊

မိဘကစဉ်းစားတယ်၊ အင်း သူ့အတတ်ပေါ်တော့တာ၊ မိဘက၊ အဲဒါ နောက် လကွယ် ကျန်သေးတယ်၊ လကွယ်ကျတော့ ထမင်း လက်ဆုံစား၊ မနက်စာ စားတဲ့အခါလည်းပြော၊ ညစာ စားတဲ့အခါလည်းပြော၊ သမီး ရည်းစားဆိုတာ အချစ်စမ်းတာ၊ အပြန်ခိုင်းတိုင်းသာ ပြန်မယ်ဆိုရင် မင်း ကြားလူ ဝင်ရင် လက်လွှတ်တော့မှာ၊ ကြားလူဝင်ရင် မင်း လက်လွှတ်တော့မှာ၊ ပေတပြီးတော့ နေမှ ချစ်တာကွဲ့၊ မပြန်ရဘူး။

နောက်လကွယ်နေ့ကျတော့ သွားတော့တာ၊ အစ်ကို အခုတစ်ပတ်က ပိုဆိုးတယ်၊ ခေါင်းကိုက်တာ၊ လည်နာတာ၊ ဗိုက်နာတာ၊ သုံးပါးလေးထွေ နေ

လို့ကိုမဖြစ်ဘူး၊ အေးပါ အဲဒါ ...မင်း နေမကောင်းရင် အသာတာ အိပ်နေ၊
ငါ လည်တဲ့အချိန် လည်ပြီးတော့၊ ပြန်ချိန်ကျမှ ပြန်ပါရစေ၊ ပြန်သာပြန်စမ်း
ပါဦး၊ မပြန်ပါရစေနဲ့၊ ပြန်သာပြန်စမ်းပါဦး၊ မပြန်ပါရစေနဲ့၊ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့
ရင်ခွင်ထဲမှာ စုန်းက တောက်တော့တာများ၊ ဖွားကနဲ ဖွားကနဲ မီးတောက်ကြ
ကီးက၊ မင်းသားက မျက်လုံးတွေ ပြူးနေပြီ၊ မျက်လုံးတွေ ပြူးနေပြီ၊ ချစ်တဲ့
စိတ်ရှိသေးရဲ့လား၊ ချစ်တဲ့စိတ်တွေ နည်းနည်းလေးမှ မကျန်ကွယ်၊

ထမင်းစားတဲ့အခါ ဟင်းခွက်ကိုကြည့် ဘယ်ဟင်းပဲဖြစ်ဖြစ် ဆေးဦးတော့
ဟင်းဖတ်သာ စင်တာ၊ အနံ့ က ကျန်တယ်ကွဲ့၊ မကျန်ဘူးလား၊ ကဲ အခုက
နည်းနည်းမှ မကျန်တာ၊ ချစ်တဲ့စိတ်ကို နည်းနည်းမှ မကျန်ဘူး၊ ကြောက်တဲ့
စိတ်တွေ မဖြစ်ဘူးလား၊ စုန်းတောက်ပြေတဲ့အခါ အလွှာပ၊ သလွှာပပြော
သူ့အတတ်ကို ဘယ်သူ့မှ မပြောရဘူးပေါ့၊ ဒါ နှုတ်ပိတ်တော့တာ၊ စဉ်း
စားဖို့မကောင်းလား၊ ကဲ အပြစ်ကိုသိတဲ့အခါ ချစ်တဲ့စိတ်တွေ ရှိသေး
ရဲ့လား၊

အခုလည်း ကိုယ့်ခန္ဓာအပြစ်ကို သိဖို့လို့ တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာလို့
မဟောဘူးလား၊ ကိုယ်မှာရှာတော့ ကိုယ့်အပြစ် မတွေ့ဘူးလား၊ အပြစ်
တွေပုံ တွေ့နည်းလေး ဟာ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက မဟာဂန္ဓာရုံဆ
ရာတော်ဘုရားကြီး ပခုက္ကူ အလယ်တိုက်၊ စာသင်တိုက်မှာ စာသင်တုန်းက
ဆွမ်းခံတာ ဟင်းကမရ၊ ဆွမ်းကတော့ စားလောက်ရုံပဲရတယ်၊ ပိုပိုလျှံလျှံမ
ရ၊ အဲတော့ ဟင်းကမရတော့၊ ငါ့ရဲ့ကုသိုလ်ကံ ငါ့ဒါန နည်းခဲ့တာ၊ ကိုယ့်ဒါန
နည်းခဲ့တာလို့ ကိုယ့်အပြစ် မတွေ့ဘူးလား၊ ကိုယ့်အပြစ် တွေ့တယ်ကွဲ့၊

ဘုန်းကြီးက စဉ်းစားတယ်၊ အင်း

ဒီရပ်ကွက်က ဟင်းတောင်လောင်းဖော် မရဘူးဟေ့၊ အတော် သဒ္ဓါတရား
နည်းတဲ့ဟာ၊ ဘုန်းကြီးက ကိုယ့်အပြစ်ကို ဖုံးထားတာ၊ သူတို့အပြစ်ကို လ

က်ညှိုးထိုးတာ၊ ဟင်းတောင်လောင်းဖော် မရဘူး၊ မဟာဂန္ဓာရုံက ကိုယ့်ဒါန နည်းခဲ့တာလို့ အပြစ်ကို မတွေ့လား၊ အခုလည်း ကိုယ့်အပြစ်ကို တွေ့ရမှာ၊

အခုနေမကောင်းတာတွေ၊ ကိုက်တာ၊ ခဲတာ၊ နာတာတွေဟာ၊ အလိုလိုဖြစ် တာလား၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရား ပေါ်တာလား၊ ကမ္မံ ဝိပါကဿ၊ အတိတ်က ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေ မီလာခါ လွတ်ပါ့မလား၊ အဲဒီ လိုလည်း စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ လေ့လာဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။ အဲဒီလို စဉ်း စားတဲ့အခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်ကိုတွေ့တော့ခါ၊ ကဲ ခန္ဓာ အကျိုးအပြစ် ကို နားလည်တော့ နောက်တစ်ဖန် ဒီခန္ဓာမျိုးကို ရချင်သေးရဲ့လား၊ မရချ င်တော့ဘူးပေါ့။

အဲဒါနဲ့ အလ္လာပ၊ သလ္လာပ ပြောလို့ပြီးလို့၊ နှုတ်ပိတ်လို့ ပြန်လာခဲ့၊ နောက် နေ့ကျတော့ မသွားတော့ဘူး မင်းသားက၊ ထမင်းစားပြီး ခေါင်းမြီးခြုံ အိပ် တော့တာ။ သွား... ခြေလက်တွေစမ်းကြည့်၊ ဘယ်လိုလဲ နေမကောင်းဘူး လား၊ ကောင်းပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ မသွားတာလဲ၊ ဖအေဆိုတော့ခါ မေးဖန် များတော့ခါ သူ့ရည်းစား စုန်းတတ်တယ်လို့ ပြောတော့တာပေါ့။ မင်း အဲဒီ လို မလုပ်နဲ့၊ ငြိုးလိမ့်မယ်၊ သွားဦး သွားဦး၊ သွားရသေးတယ် ... ကိုယ်ပေါင်း စိတ်ခွါ၊ ကိုယ်ပေါင်းစိတ်ခွာတဲ့၊

သွားဦးဆိုတော့အခါ၊ မိဘပြောတော့၊ ယုံကြည်တော့ သွားတော့တာ၊ ဟို က စားစရာကျွေးတဲ့အခါ မစားနဲ့။ ဆေး... စားထားတယ်လို့ ပြော၊ ဟိုရော က်တော့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ စားစရာကျွေးတာပေါ့၊ ဆေးစားတယ်တဲ့ မစားရဲ ဘူး၊ စားရဲရဲ့လား၊ မစားရဲတော့ဘူးဗျ ကြားရဲ့လား၊ အဲလို အကျိုးအပြစ်ကို သိဖို့ မလိုလား၊ သိတဲ့အခါ ပယ်တော့တာပါဗျာ၊

အဲဒီလို တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာ၊ ကိုယ်မှာ ရှာတော့တရားတွေ့တယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒီလို လိုတယ်ကွဲ့။ အဲဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက ခန္ဓာငါးပါးထဲမှာ ရူပက္ခန္ဓာက ရေမြုပ်ကြီးနဲ့ တူတယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အနစ်သာရရှိရဲ့လား၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာက ရေပွက်ပမာဏလို့ မဟောဘူးလား၊ အနစ်သာရရှိရဲ့လား၊ သညာက္ခန္ဓာက တံလျှပ် ပမာဏလို့ မဟောဘူးလား၊ အနစ်သာရရှိရဲ့လား၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာက ငှက်ပျောပမာဏလို့ မဟောဘူးလား၊ အနစ်သာရရှိရဲ့လား၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာက မျက်လှည့်ပမာဏ၊ အိပ်မက်ပမာဏလို့ မဟောဘူးလား၊ အနစ်သာရရှိလား၊

ငါးပါးစလုံး တစ်ခုမှ အနစ်သာရ မရှိ။ နေ့စဉ်နှင့်တကွ ဒီခန္ဓာနဲ့ နေရတာ၊ ခန္ဓာရသမျှ အို၊ နာ၊ သေ လွတ်ပျံ့မလား၊ အဲဒီလို ခန္ဓာအကျိုးအပြစ်ကို သိတဲ့တနေ့၊ သိပယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒီအခါကျတော့ ပယ်လိုက်တော့တာပဲ၊ ကွဲ့။ အဲဒီလို စိစစ်ဖို့မကောင်းလား၊

အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ...

*ရူပက္ခန္ဓာ ဖောက်ပြန်တာ ပမာရေမြုပ် လို၊
ရေမြုပ် ပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမှုမင်နှင့်ဖိုလ်၊

*ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ခံစားတာ ပမာရေပွက်လို၊
ရေပွက်ပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမှုမင်နှင့်ဖိုလ်။

*သညာက္ခန္ဓာ မှတ်သားတာ ပမာတံလျှပ်လို၊
တံလျှပ်ပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမှုမင်နှင့်ဖိုလ်။

*သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ပြုပြင်တာ ပမာငှက်ပျောလို၊
ငှက်ပျောပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမှုမင်နှင့်ဖိုလ်။

*ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ထွေထွေလာလာကြံသိတာ ပမာမျက်လှည့်လို၊ ထွေထွေလာလာကြံသိတာ ပမာအိပ်မက်လို၊

အိပ်မက်ပုံပြု ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ရမှုမင်နှင့်ဖိုလ်

လို့ မဟောဘူးလား၊

ကဲ ဒီလိုဆိုရင် ခန္ဓာပေါ်မှာ တွယ်တာတဲ့ သမုဒယရှိသေးရဲ့လား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ဝိုင်းလှည့်တဲ့အခါ၊ အကွက်အနေနဲ့နှစ်အကွက်မှာ၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ ဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား၊ ဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်ကို သိဖို့လိုတာနော်။ ဖြစ်ပျက်ကို သိတယ် ဆိုတော့ မဂ္ဂမဝင်ဘူးလား၊ တဏှာလာသေးရဲ့လား၊ ဥပါဒါန်လာသေးရဲ့လား၊ ကံလာသေးရဲ့လား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သုံးမျိုးမပြတ်လား၊ သိ-ပယ်လို့ မဟောလား၊

အဲဒါ ဝေဒနာလို့သိ - အနိစ္စလို့သိ၊ ဝေဒနာလို့သိတော့ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်လား၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ဗြဟ္မာကြီးလေးဦး ဖန်ဆင်းတယ်၊ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတယ်၊ ဗိဿနိုးနတ် ဖန်ဆင်းတယ် ယူဦးမလား၊ မယူတော့ ဝိစိကိစ္ဆ မချုပ်လား၊ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့အဝိဇ္ဇာသဝ ချုပ်တယ်။ ဆက်ပြီးတော့ ကြည့်တဲ့အခါ ငါးခုစလုံး အနိစ္စတရားပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ ဒါ ဝေဒနာ အနိစ္စလို့သိ၊

သိတဲ့အခါ ဝေဒနာတွေ့မလား၊ မရှိတာတွေ့မလား၊ အင်း မရှိတာသိတယ်။ မရှိဘူးဆိုတာ ပြန်စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အနိစ္စ မမြဲခြင်းတရားသည် ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ အဲဒါကို ထပ်ခါ၊ ထပ်ခါ၊ ထပ်ခါလေ့လာပါ၊ လေ့လာပါများတော့ ဆင်းရဲတဲ့တရားဟာ သုခလို့ ခေါ်မလား၊ ဒုက္ခလို့ခေါ်မလား၊ ဤ ဒုက္ခတရားကို ပိုင်သူရှိရဲ့လား၊ သတ္တဝါအလိုသို့ လိုက်ကွဲလား၊ အကြိုက်သို့ပါရဲ့လား၊ အနတ္တလို့ မဟောဘူးလား။ ကဲ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား၊ ဪ နေ့စဉ်နှင့်တကွ ဆင်းရဲတဲ့တရားနဲ့ နေရတာပေါ့။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ စုလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား၊

ဒါ ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ၊(ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ သိတာက၊(မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)။ သေတာက၊(သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား)။ နောက်ခန္ဓာမလာတာ... ၊ (နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက်ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ၊(လေးကွက်ပါ ဘုရား)။တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး၊(ငါးပါးပါ ဘုရား)။ ငါးလေးလီ(နှစ်ဆယ်)။ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ (အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း)။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧလျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ သိတဲဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧလျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဓမ္မံ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ သိတဲဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧလျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် သံဃံ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကို ပူဇော်မိဒုက္ခသစ္စာသိတဲဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ် အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ် ပါရမီကုသိုလ် ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးအားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား၎င်း အနုမတဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဘူးသော မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်းတို့အား၎င်း အာစရိယာနဉ္စ ဆရာသမားတို့အား၎င်း ဣမာသံ ပရိသာနဉ္စ တရားနာအစည်းဝေး သို့ကြွရောက် လာကြကုန်သော တရားနာပရိသတ်

တို့အား၎င်း ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း တို့အား၎င်း ငရဲသနင်း ယမမင်း
 တို့အား၎င်း ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် ဓမ္မာရုံစောင့်နတ်
 ဘုမ္မစိုးနတ် ရုက္ခစိုးနတ် အာကာသစိုးနတ် တောစောင့်နတ် ဧတောင်စောင့်နတ်
 ရွာစောင့်နတ် မြို့စောင့်နတ် သာသနာတော်စောင့်နတ် စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှစ၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်စေ
 သာ ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဘာဇေယျာမ အမျှ
 အမျှ အမျှ အမျှပေးဝေပါကုန်၏ အမျှရကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
 ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင်ဆန္ဒ တလုံးတဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင် သူတော်ကောင်းတရား
 ကြိုးစား ပွားများ အားထုတ် နိုင်လွယ် ကြသည်ဖြစ်စေ...

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
 သာဓု...သာဓု...သာဓု ။
 ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
 သာဓု...သာဓု...သာဓု ။
 ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
 သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ မုံလယ်တော
 ရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ။
 မန္တလေးမြို့၊ ရေတံခွန်တောင်၊ မုံလယ်တောရေဓမ္မရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တိုက်ခွဲ
 ဓမ္မာရုံကြီးပေါ်တွင်
 ဝါတွင်း ပထမပတ် (၇) ရက် တရားစခန်း၌ (၁၅-၈-၂၀၁၀) ည(၇)နာရီ အချိန်တွင်
 ဟောကြားတော်မူသော ခုနုတ္တရာကျွန်မအကြောင်းဥပမာပြ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။
နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မဂ်လေးတန် - ဖိုလ်လေးတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်တို့အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်တို့အား။ နမော - ရည်ညွတ်
သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။

နမော

မာ - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာ
လေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်

ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်

ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘ
ဆရာသမား တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်စေ
လျှာ ကန်တော့ကြရသော ပူဇော်ပဏ္ဍိတ ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယ
တို့ကြောင့်

မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်
သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကော
င်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း

မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်
ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

မူလနှစ်ဖြာ....တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်
များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်
ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွ
တ်ကြောင်းတည်း။ ပါ ဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ... ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောဘူးလား။ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား၊ အကုသိုလ်လား။ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ လို့ မဟောဘူးလား။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား။ ဒါ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်၊ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင်၊ အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောဘူးလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဒါ ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်၊

အဲဒါ ကုသိုလ်ကံက ချမ်းသာတယ်၊ အကုသိုလ်ကံ ဆင်းရဲတဲ့တရားပေါ့၊ ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား၊ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပေါ့၊ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပေါ့။ အဲလိုလေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်၊ လိုရင်း အချက်ကတော့ ဒါ ... ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ ကိုးကွဲ့။ ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကံလမ်း... ကံလမ်း။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

မြေလျှိုးမိုးပျံတာက ဈာန်လမ်းပေါ့၊ အဿာသ၊ ပဿာပထွက်တာသိ၊ ဝင်တာသိ။ အဲဒါကို အားထုတ်လို့ သမာဓိသာ ကောင်းမယ်ဆိုရင် သူများစိတ် အစဉ်ကို သိနိုင်တယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါထက်ရင့်ကျက်ရင် မြေလျှိုး

မိုးပျံနိုင်တာပေါ့။ ကဲ ဗြဟ္မာခန္ဓာရမယ်၊ အို၊ နာ၊ သေ လွတ်ရဲ့လား၊ ဪ ဗြဟ္မာခန္ဓာ ... အို၊ နာ၊ သေ မလွတ်နော်၊ လူခန္ဓာ၊ နတ်ခန္ဓာကား လွတ်ပါ့မလား၊ အပုညဘိသင်္ခါရ ... အပါယ်လေးဘုံတော့ ပြောစရာ မရှိဘူးပေါ့၊ အပါယ်တစ်လမ်းသွားကိုး။ အဲဒါကို စိစစ်တော့ အို၊ နာ၊ သေ မလွတ်တော့ ချမ်းသာအစစ် ဟုတ်ရဲ့လား၊ ချမ်းသာစစ် မဟုတ်... ကွဲ့နော်။

ချမ်းသာစစ် မဟုတ်ငြားသော်လည်း၊ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အနေနဲ့ သမ္မုတိအနေနဲ့ လောကအလယ်မှာ ဗြဟ္မာချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ လူချမ်းသာ မဟောကြဘူးလား၊ အဲဒါ ဘာကြောင့် ဟောတာလဲ၊ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ အပါယ်လေးဘုံ... ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ အပါယ်လေးဘုံကို ထောက်သောအားဖြင့် လူက မချမ်းသာဘူးလား၊ လူနဲ့စာတော့ နတ်က မချမ်းသာလား၊ နတ်က လယ်ထွန်တာ၊ ယာထွန်တာ တောင်သူလုပ်တာ ရှိရဲ့လား၊ နတ်ဩဇာ စားနေတာ။ ဒီလိုဆိုတော့ လူက နတ်နဲ့စာတော့ ဆင်းရဲတာပေါ့၊ နတ်က လူနဲ့စာတော့ ချမ်းသာတာပေါ့။ နတ်နဲ့စာတော့ ဗြဟ္မာက ချမ်းသာတယ် မပြောရဘူးလား၊ ကဲ အို၊ နာ၊ သေ လွတ်တာ ပါရဲ့လား၊ ဘာသစ္စာလဲ။ အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်နော်။

အဲဒါ ခန္ဓာအကျိုးအပြစ်ကို မသိလို့ နှလုံးသွင်းမှားလို့ သမုဒယကြောင့် ခန္ဓာအကျိုးဒုက္ခ ရတာပေါ့၊ အကျိုးအပြစ်သိတော့ မဂ္ဂ နိရောဓ ဆိုတော့ခါ ကိလေသာမှ လွန်မြောက်ပြီးတော့ မနေဘူးလား၊ အဲတော့ ကိလေသာလွန်ပြေမာန်အောင် ခန္ဓာသိဖို့ လိုတာပေါ့၊ သက္ကာယ၊ သက္ကာယဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးနော်၊ အဲဒီ ခန္ဓာအပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ လူစွဲဒိဋ္ဌိ၊ နတ်စွဲဒိဋ္ဌိ၊ ဗြဟ္မာစွဲဒိဋ္ဌိ ဖြစ်တာပေါ့။ အဲတော့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့လိုတယ်၊ မလိုဘူးလား၊

အဲတော့ မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ ရလေအောင် ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်
လိုရင်းကိစ္စပြီးအောင် မျက်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာ
ဖွဲ့ကြ။

ခန္ဓာဖွဲ့နည်း။

"မျက်စိ..."

စက္ခု အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မ
ဖြစ်နိုင်ပါ။

စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ
င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခု အကြည်နှင့် အဆင်း ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အဆင်း ကို မြင်သိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အဆင်း ကို မြင်သိတာ က နာမ်တရား ၊

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နား"

သောတ အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါ
သလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါး
ပါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အသံ ကို ကြားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
အသံ ကို ကြားသိတာ က နာမ်တရား ၊

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နာ"

ယာန အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယာန အကြည်နှင့် အနံ့ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

န, ၁အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

န, ၁အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က နာမ်တရား ၊

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"လျှာ"

ဇိဝှိ အကြည်ကို ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မပြု ဖန်နိုင်ပါ။

ဇိဝှိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဇိဝှိအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

လျှာ အကြည်ကို ရသာ ၆ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ရသာ ၆ပါး ကို စားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

လျှာအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာ ၆ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ရသာ ၆ပါး ကို စားသိတာ က နာမ်တရား ၊

လျှာ အကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

ကိုယ်

ကာယ အကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆိုတဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကာယအကြည်နှင့် မာမူ ပျော့မူ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ် ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

ကိုယ် အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ပူမှု အေးမှု ကို ထိသိတာ က စိတ် ၊
ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။
ကိုယ် အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှု က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

ကိုယ် အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ကို ထိသိတာ က နာမ်တရား ၊
ကိုယ် အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

စိတ်

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

မနော ဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
မဖြစ်နိုင်ပါ။

မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် သညာ
က္ခန္ဓာ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ
လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က စိတ် ၊
ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
စိတ် စေတသိက်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။
စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က နာမ်တရား
၊

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား၊
နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့... မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ခြောက်
ဒွါရ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြ
ပိတ္တာ၊ အသူရကယ်အစားစား၊ ငရဲအစားစား တွေ့သလား၊ ခန္ဓာငါးပါး
တွေ့သလား၊ လူ၊နတ်၊ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ မတွေ့တာ၊ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား။
ကဲ ခန္ဓာဖွဲ့တာက သက်သေမခံဘူးလား။ မရှိရင် ... လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ

စွဲစရာလိုသေးသလား၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဒါ... တွေ့တဲ့ တရားက သက်သေခံတယ်နော်၊ အဲဒါကို ထပ်ခါ ထပ်ခါ လေ့လာမယ်ဆိုရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပြီကွဲ့။ ဒါ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လေ့လာဖို့မကောင်းလား၊

ပိဋကတ် သုံးပုံချို့ကြည့် ... ခန္ဓာငါးပါး။ ခန္ဓာငါးပါးချို့ကြည့် ... နာမ်နဲ့ ရုပ်ပဲ၊ အဲဒါက လွဲလို့ တရားရှုစရာ ပွားစရာ ရှိသေးရဲ့လား။ အဲဒါခြောက်ဒွါရမှာ အာရုံနဲ့ဒွါရ တိုက်မှ ပေါ်မှာ။ ပေါ်တဲ့ဟာ ကို ... မိမိက သတိပြုပြီးတော့မှ ဖြစ်ပျက်ရှုဖို့ လိုတာပေါ့၊ စိစစ်ဖို့ လိုတာပေါ့။ မလိုပေဘူးလား၊ ဒါတော့ ... ကိုယ်ထင်တာနဲ့ တွေ့တာနဲ့ ပိုင်းခြားရမှာပေါ့၊

မကြားစဖူး၊ ကြားဖူးထပ်မံ၊ တောင်းရက် ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ နှီးသပ်ကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တောင်းတစ်လုံးစာလောက် နှီးကိုပုံထား၊ အားလုံးမြင်ကြတယ်နော်၊ နှီးပုံတာ ... မမြင်ရပေဘူးလား၊ ရေလေးဖြန်းလို့ ငါးမိနစ်လောက် ကာတဲ့အခါ ကိုင်ကြည့်တော့ ပျော့ပျော့ပျဉ်းပျဉ်းပေါ့၊ အဲဒီအခါ တောင်းပုံစံသွင်းပြီးခါမှ တောင်းရက်ရတာပေါ့။ ပုံသွင်းပြီးတော့မှ တောင်းတစ်လုံး ရက်ဖို့လိုတယ်နော်၊

အဲဒီအခါ သုံးချောင်းမ နှစ်ချောင်းချ၊ နှစ်ချောင်းမ သုံးချောင်းချ။ နာရီဝက်လောက် ကြာတဲ့အခါ တောင်းတစ်လုံး ပြီးသွားတယ်။ တောင်းတစ်လုံး ပြီးသွားတဲ့အခါ ... အစက ကိုယ်မြင်တဲ့ နှီးတွေဟာ တွေ့သေးရဲ့လား၊ အခုတွေ့တာက နှီးလား၊ တောင်းလား၊ အဲဒီနှီးဟာ ဘယ်ကို ရောက်သလဲလို့ မေးရင်၊ တရားနာပရိသတ်တွေ ဘယ်လိုပြောမလဲ... ဟင် ... စဉ်းစား။

အဲဒါကြောင့်မို့လို့ အစကတည်းလို့ စကားခံတဲ့ကိစ္စကို ... ဆရာတော် သမားတော်တွေ မရှိပညတ်၊ မရှိပညတ်။ လူမရှိ၊ နတ်မရှိ၊ ဗြဟ္မာမရှိလို့ မဟာဘူးလား၊ နှီးလည်း မရှိဘူးကွဲ့၊ ပညတ်။ ကဲ တောင်းပဲတွေ့တယ်၊ နှီးမ

တွ့တော့ဘူး၊ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ...အဲဒီရုပ်တစ်လုံး နာမ်တစ်လုံးကို ထိထိ
မိမိ သဘောမပေါက်ရင်... ကြောင်တောင်ကန်းပေါ့၊ ကြောင်တောင်က
န်း...။

တောင်း အစသတ်တဲ့နေရာက အကုန်လုံးဖြုတ်၊ အကုန်လုံးဖြုတ်ကြည့်တဲ့
အခါမှာ တောင်းတွေ့မလား၊ နှီးတွေ့မလား၊ ဪ တောင်းမတွေ့ဘူး၊ နှီး
ပဲတွေ့တယ်။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်
စမ်းကြည့်တဲ့အခါ နှီးတွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား။ တောင်းတွေ့မလား၊
မာတာတွေ့မလား။ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်ပေါ့။

အဲဒီ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်က စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား။ ပရမ
တ်ဆိုတာ ... မဖောက်မပြန်ဘူး၊ နှီးလို့ ဘယ်လိုပဲခေါ်ခေါ်၊ မာတဲ့သဘော
က နှီးဖြစ်ပါ့မလား၊ တောင်းလို့ ဘယ်လိုပဲ သမုတ် သမုတ်၊ တောင်းဖြစ်ပါ့မ
လား၊ အေး အဲဒါကြောင့်မို့၊ မဖောက်မပြန်ခြင်းကြောင့် ပရမတ်လို့ခေါ်တယ်
ကွဲ့။ အဲဒီ ပရမတ်ကို နှီးဆိုတဲ့ ပညတ်ကဖုံးနေလို့ မာတာကို မတွေ့တာ။ စိ
စစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

ပရမတ်ကို ပညတ် ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒီအဖုံးတွေကို လှန်ဖို့လို
တာပေါ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ လေ့လာကြ။ ခြေအစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကို
ယ်လုံး ရှာချင်တာရှာ၊ လေ့လာကြည့်၊ အဲဒါ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လို
တယ်နော်၊ ဘယ်လိုလဲလို့... ခြေအစခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးမှာ ... ဆံ
ဖျားက ခြေဖျားအရောက် ကိုင်စမ်းကြည့် မာတာတွေ့မယ်၊ သို့မဟုတ် ပျော့
တာတွေ့မယ်၊ မာတာ ပထဝီ၊ ပျော့တာ ပထဝီလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲလို
လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ဒါတော့ ကိုယ်ထင်ခဲ့တဲ့ ခြေလက်အင်္ဂါ သုံးဆယ့်နှစ်
ကောဠာသဟာ၊ အဲဒါလည်း သမုတ်ရုံ၊ အခေါ်ရုံပေါ့။

အခု ပကတိမျက်စိနဲ့ တစ်ခါကြည့်ကြမယ်ဆိုရင် ... လက်ကိုမြင်တယ်လို့ မပြောရဘူးလား၊ အဲဒါ လူလား၊ လက်လား၊ လက်နော်။ အဲဒီလို အဲဒါ ခြေ အစ ခေါင်းအဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးမှာ လျှောက်ကြည့်၊ လူတွေ့မလား၊ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဌာသ တွေ့မလား၊ ဘာဖြစ်လို့ လူမတွေ့တာလဲ၊ ကဲ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဌာသက သက်သေခံတယ်၊ လူမရှိဘူး၊

အဲဒီ သုံးဆယ့်နှစ်ကောဌာသကို၊ လူထင်လို့ ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ကို င်စမ်းကြည့်၊ လူတွေ့မလား၊ မာတာတွေ့မလား၊ လူတွေ့မလား၊ ပျော့တာတွေ့မလား၊ မာတာ ပထဝီ၊ ပျော့တာ ပထဝီပေါ့။ မာတယ်၊ ပျော့တယ်သိတာ သူငါလား၊ ကာယဝိညာဏ်လား၊ ကာယဝိညာဏ်က နာမ်တရား မရလား၊ မာတာ၊ပျော့တာ က ရုပ်တရား မရလား၊ နာမ်၊ ရုပ်နှစ်ပါး။

ကဲ တောက်လျှောက်ကြည့် ... လူတွေ့သေးရဲ့လား၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ၊ မရှိလို့။ အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါကြောင့် အာရုံ၊ အာရမ္မဏိက လို့ မဟောဘူးလား။ အာရုံ၊ မှန်တော့ သဒ္ဓါ မှန်တယ်လို့ မဟောဘူးလား။ အာရုံက နာမ်နဲ့ရုပ်ပေါ့၊ ဖြန့်လိုက်တော့ ခန္ဓာ ငါးပါးပေါ့။ အာရုံက ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ အာရုံကို ကဲ ... အဲဒီ ခန္ဓာငါးပါးလိုသိတာ၊ အာရုံ အာရမ္မဏိကလို့ မဟောဘူးလား၊ စဉ်းစား။ ဒီလို လေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်၊ သိတဲ့ စိတ်လေးက ... အာရမ္မဏိကတရားပေါ့၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်တာပေါ့၊ ဒါ ယုံကြည်ဖို့မလိုဘူးလား၊

ကဲ လူတွေ့တာလား၊ ခန္ဓာငါးပါးတွေ့လား၊ နတ်တွေ့တာလား၊ ခန္ဓာငါးပါးတွေ့လား၊ ဗြဟ္မာတွေ့တာလား၊ ခန္ဓာငါးပါးတွေ့လား၊ ကဲ တွေ့တာကို အမှန်မယူရဘူးလား၊ အမှန်သိရင် လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲဦးမလား၊ အမှန်သိတော့ အမှားပျောက်တယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲ ဒါကို ထပ်ခါထပ်ခါ လေ့လာပါ။ ပိဋကတ်တော်မှာ ရှာကြည့်၊ ဒါပဲ ခန္ဓာဖွဲ့နည်း၊ သစ္စာဖွဲ့နည်း၊ အဲ

ဒါ လိုတယ်ကွဲ့နော်၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ ဒါကြောင့်မို့ သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိပြုတ်ဖို့ လိုတာပေါ့။

သက္ကာယ ဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါး၊ အဲဒီ ခန္ဓာအပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ လူ
အစားစား၊ နတ် အစားစား၊ ဗြဟ္မာ အစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊
အသူရကယ်အစားစား၊ ငရဲ အစားစားလို့ မထင်ဘူးလား၊ ရှိတယ်လို့ မယူ
လား၊ တကယ်လေ့လာကြည့်တော့ ကဲ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား၊ ခန္ဓာငါးပါး
လား၊ ကဲ ခန္ဓာက သက်သေခံတယ်နော်။ အဲဒါ ထပ်ခါ ထပ်ခါ လေ့လာပါ။
အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်။ နှလုံးသွင်းမှန်ရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီကွဲ့။ လူစွဲ
ဒိဋ္ဌိ၊ နတ်စွဲ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူးလား၊

အဲလို ပြုတ်သွားပြီဆိုရင်... ပြန်စဉ်းစား၊ ဗြဟ္မာကြီးလေးဦးက ဖန်ဆင်းတ
ယ်၊ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတယ်၊ ဗိဿနိနတ် ဖန်ဆင်းတယ် ယူဦးမလား၊
ဝိစိကိစ္ဆ မချုပ်လား၊ အာသဝအနေနဲ့... ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ ချုပ်တယ်။
မချုပ်ဘူးလား၊ ဒါ လိုရင်းအချက်တွေနော်၊ အဲလို (ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့)... အဝိဇ္ဇာ
သဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ ချုပ်ရင် သောတာပန်လို့ မဟောဘူးလား၊ စဉ်းစား။ အဲဒါကြောင့်
ကာင့်မို့လို့ စိစစ်ဖို့ မလိုပေဘူးလား၊

စဉ်းစားတာ၊ ဝေဖန်တာ၊ စိစစ်တာ၊ ဒါ အလုပ်လုပ်တာပေါ့။ သက်သတ်ခိုးမှု၊
ကာမေသု၊ မုသားမိစ္ဆ၊ ကင်းပြတ်ကွာ၊ မှတ်ပါ သောတာပန်တဲ့ ကွဲ့။ ဒါ ဒိဋ္ဌိ
ဝိစိကိစ္ဆ ချုပ်ဖို့ လိုတာနော်၊ ချုပ်ပြီးတော့ ဆက်ကိုကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင်၊
ရူပတိတိ ရူပံ။ ညောင်းတယ်၊ ညာတယ်၊ ကိုက်တယ်၊ ခဲတယ်၊ ပူတယ်၊ ဧ
အေးတယ်၊ ယားတယ်၊ ယံတယ်၊ မောတယ် မပြောကြဘူးလား၊

စင်စစ်တော့ ပူတာလား၊ ဖောက်ပြန်တာလား၊ ယားတာလား၊ ဖောက်ပြန်
တာလား၊ ကျဉ်တာလား၊ ဖောက်ပြန်တာလား၊ အောင့်တာလား၊ ဖောက်ပြန်

တာလား၊ ကိုက်တာလား၊ ဖောက်ပြန်တာလား၊ ဖောက်ပြန်တဲ့သဘောနဲ့ သိတဲ့သဘောက လွဲလို့ ခန္ဓာမှာ တွေ့သေးရဲ့လား၊ ဒီနှစ်ခုပဲ ရှိတာပေါ့။ အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့ မလိုဘူးလား၊ ဒါပဲ ရှိတယ်၊ ဖောက်ပြန်တဲ့သဘောနဲ့ ... အခုငြိမ့်သလိုပေါ့၊ သိတဲ့သဘောပေါ့။

အဲဒါကို သမ္မုတိ သစ္စာအနေနဲ့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါလို့ သမုတ်ရတာ။ မြို့၊ ရွာ၊ တိုင်းပြည်လို့ သမုတ်ရတာ၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ လို့ သမုတ်တာ။ သမုတ်ရှိ၊ အခေါ်ရှိ၊ မသမုတ်လည်း ရှိ၊ သမုတ်လည်း ရှိတာ ခန္ဓာငါးပါး၊ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ အနိစ္စ၊ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ ဒုက္ခ၊ ဘယ်ပုံရှိတာလဲ အနတ္တလို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါ ပွားလို့သိတာ၊ ခန္ဓာသိတာ... ခန္ဓာသိတာ၊ ခန္ဓာငါးပါးက ပရမတ်ပေါ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါက ပညတ်ပေါ့၊ ဒါတော့ ပညတ်၊ ပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါ ပိုင်းခြားသိတာ ဉာတပရိညာ၊

အဲဒါ စိတ်ထဲမှာ ရှင်းကနဲ၊ လင်းကနဲ၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ရှင်းသွားရင်၊ ဆက်ကြည့်တဲ့အခါကျတော့၊ ခန္ဓာက အနိစ္စ ပြတယ်၊ ဒုက္ခ ပြတယ်၊ အနတ္တ ပြတာတွေကို သိဖို့မလိုဘူးလား၊ အဲဒါ ပွားလို့သိတာ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား၊ ချမ်းသာတာ မပါဘူးပေါ့။ အဲဒီ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တက ဒါ ပွားလို့သိတာ၊ တိရဏပရိညာပေါ့၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ကို စိစစ်ကြည့်တော့ခါ၊ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား၊ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခလို့ မဟောဘူးလား၊ ဆင်းရဲတာ မမှန်လား၊ အဲဒါ အမှန်ကိုသိဖို့ လိုတာနော်။

အဲလို ဒါ ဒုက္ခသစ္စာ အမှန်သိခြင်းကြောင့် သစ္စာထိုက်တယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ခံစားနေတာက ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သစ္စာမှန်မှ တဖြုတ်ဖြုတ်၊ တသုတ်သုတ်နဲ့ မြစ်ရေများစီးသလို နာရီစက္ကန့်ကဲ့သို့ ... တဖြုတ်ဖြုတ်နဲ့၊ ဖြစ်ပျက်နေတာ မထင်ရှားဘူးလား၊ အဲဒါမှ သစ္စာထိုက်တာ။ ဆယ့်ခါ တ

စံခါ ဖျားတာ နာတာ ကျတော့၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ကိုယ်မှာပေါ်တာ။ ဆေးဝါးမာ
တ်စာ လိမ်းပေးလို့ ပျောက်သွားတော့ခါ၊ ချမ်းသာတယ်၊ သုခဝေဒနာ မ
ဟာဘူးလား၊ ကိုယ်မှာပေါ်တာ၊ အဲဒါအကျိုး ဝိပါကဝဋ်ခန္ဓာ၊ အဲဒါက ကိ
လသာ၊ စိစစ်ဖို့ ... လွတ်ပျံ့မလား၊ မလွတ်သေးဘူးကွဲ့ နော်၊ အဲလို လေ့လာ
ဖို့ မကောင်းလား၊

အကျိုးတရား ဝိပါကဝဋ်ခန္ဓာ။ အဲလို အကျိုးတရား ဝိပါကဝဋ်ခန္ဓာလို့ သိတဲ့
အခါကျတော့၊ အကျိုး အပြစ်ကို သိတဲ့အခါ ဒေါသ ဖြစ်စရာလိုသေးရဲ့လား၊
ကိုယ်သာနာ၍ စိတ်မနာတာ၊ အဲဒါ မလိုဘူးလား၊ ဒါတော့ သစ္စာဆိုက်မှ ချ
မ်းသာစစ်ကို ရမှာနော်၊ ကဲ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် သစ္စာဖွဲ့။

သစ္စာဖွဲ့နည်း

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

- *ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လို
ချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ

- *သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချ
င်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

- *သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

- *ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ

- *ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါးကို သိဖို့လိုတယ်နော်၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ အဝိဇ္ဇာပေါ့၊ ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ အဝိဇ္ဇာပေါ့၊ အဲဒီ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါးပါးအပေါ်မှာ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါလို့ နှလုံးသွင်းမှားတာ အဝိဇ္ဇာ၊ နှလုံးသွင်းမှားတာ အဝိဇ္ဇာလို့ မဟောဘူးလား၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ လား ခန္ဓာငါးပါးလား၊ လူလား ခန္ဓာ

ငါးပါးလား၊ နတ်လား၊ ခန္ဓာငါးပါးလား၊ ဗြဟ္မာလား၊ ခန္ဓာငါးပါးလား၊ သူတွေ
ငါတွေလား၊ ခန္ဓာငါးပါးလား၊ ကဲ ခန္ဓာက သက်သေ မခံလား၊ တွေ့တာ ခန္ဓာ
ပဲတွေ့တယ်နော်၊

အဲဒီ ခန္ဓာငါးပါးက ဖြစ်ပြီးတော့ မပျက်လား၊ ဘာသစ္စာလဲ၊ လူချမ်းသာလား
ဒုက္ခသစ္စာလား၊ နတ်ချမ်းသာလား၊ ဒုက္ခသစ္စာလား၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာလား၊ ဒု
က္ခသစ္စာလား၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဆိုတာ မထင်ရှားဘူးလား၊ အဲဒါ တကယ်ဒုက္ခသ
စ္စာ အမှန်ပိုင်းခြားသိ သမ္မာဒိဋ္ဌိလို့ မဟောဘူးလား၊ ဒါ သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတာ အ
လင်းရောင်ပေါ့၊ ခန္ဓာလို့သိတယ်၊ အနိစ္စလို့ သိတာပေါ့၊ ဒါ အလင်းရောင်ပေါ်
ပါတယ်၊

ကဲ ... အလင်းရောင်ပေါ်တော့ခါ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာ
နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အဝိဇ္ဇာ ... မချုပ်ဘူးလား၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ရင် တဏှာ လာဦးမ
လား၊ ဥပါဒါန် လာဦးမလား၊ ဝဋ်အနေနဲ့ ကိလေသဝဋ် မချုပ်လား၊ သမုဒယ
သစ္စာ မသေလား၊ ကိလေသဝဋ် ချုပ်ဖို့လိုတာ၊

အဲဒီ ကိလေသဝဋ် ချုပ်ပြီးတော့ ရတဲ့နိဗ္ဗာန် ... သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်လို့
မဟောဘူးလား၊ ခန္ဓာအကြွင်းမရှိဘဲနဲ့ မလ္လမင်းတို့ အင်ကြွင်းတောမှာ
ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် မပြုဘူးလား၊ အဲဒီအခါကျတော့ ခန္ဓာတွေ့သေးရဲ့လား၊
အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်။ ဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်မှာ၊ ခြောက်နှစ် ဒုက္ကရစရိယာ
ကျင့်ရတယ်နော်၊ ကဲ ကျင့်တော့ ... ဘုရားဖြစ်တယ်ဆိုပါစို့၊ ဘုရားဖြစ်တဲ့
အခါမှာ လေးဆယ့်ငါးဝါ တရားမဟောလား၊ ခန္ဓာမရှိဘူးလား၊ ရှိသလား၊
ခန္ဓာရှိလျက်ကယ်နဲ့ ရတဲ့နိဗ္ဗာန်၊ သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်လို့ မဟောဘူးလား၊
ခန္ဓာအကြွင်းမရှိ ... အဲဒါ ရတဲ့နိဗ္ဗာန်၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်။ ခန္ဓာရှိလျက်
နဲ့ရတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒါ... လိုတာပေါ့၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ ထိထိ
မိမိ သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်၊

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ချမ်းသာတာနော်၊ ချမ်းသာငြားသော်လည်း စဉ်းစားကြ၊ င
သာတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ ဆိုတော့ခါ အဆင့်က လေးဆ
င့်ပြထားတာကိုး စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ သောတာပန်လည်း နိဗ္ဗာန်မြင်တ
ယ်၊ သကဒါဂါမ်လည်း နိဗ္ဗာန်မြင်တယ်၊ အနာဂါမ်လည်း မြင်တယ်၊ ရဟန္တာ
လည်းမြင်တယ်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်တာ မတူဘူးလား၊ တူငြားသော်လည်း ကိလေ
သာကျန်တာနဲ့ ကိလေသာကုန်တာ တူရဲ့လား၊

ဒါ သောတာပတ္တိမဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက လယ်
တီဆရာတော်ကြီး ... ဥပမာပေးထားတယ်၊ မြစ်ဆိပ်မှာ၊ ချောင်းထဲမှာ၊ မြစ်
ထဲမှာ ရေချိုးတဲ့အခါ ပုခုံးစွန်းအောက်ကို ရေတွေမြုပ်တာပေါ့၊ လည်ပင်းနဲ့
ဦးခေါင်း မျက်နှာတွေ ပေါ်တယ်နော်၊ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်တဲ့အခါ □
ကယ်တာရာနက္ခတ်တွေ မမြင်ရဘူးလား၊ မြင်ရတယ်။

သကဒါဂါမ် မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် ရေချိုးတဲ့အခါ ခါးအောက်က ရေတွေပ
ေါ့၊ ခါးအောက်ကို ရေတွေမမြုပ်လား၊ ခါးအထက်ကျတော့ ပေါ်တယ်နော်၊
အဲ့ဒါ သကဒါဂါမ် မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

တစ်ခါ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ခြေမျက်စိအောက်ကို ရေတွေ မြုပ်တာပ
ေါ့၊ ခြေမျက်စိအထက်ကို မပေါ်ဘူးလား၊ အဲ့ဒါ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကြယ်
တာရာနက္ခတ်မြင်တာ မတူဘူးလား၊

ဘုရား၊ ရဟန္တာ ကျတော့ ခြေဖဝါးအောက်မှာပေါ့၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံက လွ
တ်သွားပြီနော်၊ မော့ကြည့်တဲ့အခါ ကြယ်တာရာနက္ခတ်တွေ မမြင်ရဘူး
လား၊ ကဲ ကိလေသာကျန်တာနဲ့ ... ထူတာနဲ့ ပါးတာ တူရဲ့လား၊ ကုန်တာနဲ့
ကျန်တာနဲ့ တူရဲ့လား၊ မတူဘူးပေါ့။

ဒါကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်က သေးသေး မထင်နဲ့နော်၊ သုရာမုခကို စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား၊ အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်မှ တရားနာတာ။ စောစောပိုင်းကတော့ ဒါ ပျော်ပါးပြီးတော့မှ မူးရူးပြီးတော့ နေကြတာပေါ့၊ အတိတ်က သူပြုတဲ့ ကုသိုလ်အရှိန်က ထောက်ပံ့လာတော့ခါ တရားနာချင်တဲ့စိတ်တွေပေါ်တာ၊ အဲဒီအခါကျတော့ တရားနာဖို့ရာ စဉ်းစားတော့ ရှက်တာပေါ့၊ အသက်ကြီးခါမှ တရားနာတဲ့ဟာ၊ ဒါတော့ လူသူလေးပါးမမြင်အောင် ပုန်းလှို့ပြီးတော့ မနာဘူးလား၊ သူ ပုန်းလှို့တာ ဘုရားကမြင်တယ်။

အဲတော့ ခန္ဓာတို့၊ အာယတနတို့၊ ဓာတ်တို့ သစ္စာတို့ မဟောဘူးလား၊ ဟောတဲ့အခါ သူတွေ့တာနဲ့ ခန္ဓာနဲ့ လေ့လာဖို့၊ တိုက်ပြီးတော့... လေ့လာဖို့၊ မလိုလား။ ဒါ ထင်တာက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာပေါ့။ တွေ့တာက ခန္ဓာငါးပါး၊ ဒီလိုဆိုရင် ခန္ဓာငါးပါးလို့ သိသွားပြီနော်၊ အမှန်သိရင် ခန္ဓာငါးပါးက သက္ကာယပေါ့၊ လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲဦးမလား၊ မစွဲတော့ဘူး။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒီလို ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်၊ အဲဒီမှာ တရားပွဲဆုံးသွားတဲ့ အခါမှာ မြတ်စွာဘုရားက သုရာမုခ ရတဲ့နိဗ္ဗာန်နဲ့ ငါဘုရားရတဲ့ နိဗ္ဗာန် အတူတူလို့ မဟောဘူးလား၊ ကဲ ဘယ်လောက်များ အားရစရာ ကောင်းသလဲနော်၊

ဘုန်းကြီးက မကျေနပ်ဘူး၊ ဘုရားက လေးဆယ့်ငါးပါး ကျင့်ရတာကွဲ့၊ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းကွဲ့၊ ကြားရဲ့လား၊ အင်း... လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကျင့်ရတာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ သုရာမုခ အခုပွဲမှ ရသွားတာ၊ အတူတူထားတာဗျာ၊ ဘယ်လောက်များ အားရစရာကောင်းသလဲ နော်၊ သို့သော်လည်းပဲ ဥပမာပေးရမယ်ဆိုရင်၊ လောကီ ဂုဏ်တွေကျတော့ မြတ်စွာဘုရား ... ဝေဿန္တရာမင်း လက်ထက်က လှူခဲ့တာ၊ ထမင်းရည်ချောင်း

စီးအောင် လှူခဲ့တာ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ ကံတော် အနန္တပါကွဲ့၊ တန်ခိုးတော် အနန္တပါကွဲ့၊ ဘုန်းတော် အနန္တပါကွဲ့၊ အသရေတော် အနန္တ၊ ဉာဏ်တော် အနန္တလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒါ ဘုရားမှာရှိတယ်။ သုရာမုခ အဲဒါတွေ ရရဲ့လား၊ မရဘူး၊ နိဗ္ဗာန်ကျတော့ အတူတူပဲနော်၊

ရှင်ဘုရင်များ ပွဲတော်တည်တဲ့အခါ ခွက်ပေါင်းတစ်ရာပေါ့၊ ခွက်ပေါင်းတစ်ရာ စားတာလည်း မဝဘူးလား၊ တောင်သူကြီးများ တောထဲမှာ ဟင်းတစ်ခွက်နဲ့ ဝအောင်စားတယ်နော်၊ ကဲ တစ်ခွက်စားတာလည်း ဝတာပေါ့၊ ခွက်ပေါင်းတစ်ရာ စားတာလည်း ဝတာပေါ့၊ ဝတာကျတော့ ဘယ်သူက သာသလဲ၊ အခုလည်း နိဗ္ဗာန် အရသာတူတယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ ဘယ်လောက်များ အားရစရာကောင်းသလဲ နော်၊ အဲလို သိဖို့မကောင်းလား၊ အဲဒီနေရာကို ဆက်ပြီးတော့ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန်းကိစ္စပြီးနိုင်တာပေါ့။ အဲဒီလို လေ့လာဖို့လိုတယ်၊ ဒါ သိမှ ပယ်နိုင်တာနော်၊

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံပေါ့၊ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက ဥတေနမင်းကြီးတဲ့ ။ မိဖုရားငါးရာ ရှိတယ်၊ သာမာဝတီမိဖုရားကြီးက အကြီးအကဲပေါ့၊ အဲဒီမှာ သာမာဝတီမိဖုရားကြီးက လက်ပါးစေ ခိုင်းထားတာ၊ ခုဇူတ္တရာကျွန်မပေါ့၊ အမြဲတမ်း ဈေးဝယ်မခိုင်းဘူးလား၊ အသပြာ တစ်ဝက် တစ်ဝက် မခိုးလား၊ ခိုးတယ်၊ တစ်နေ့သ၌ကျတော့ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သွားတွေ့တယ်၊ တွေ့တဲ့အခါ တရားပွဲ၊ ဈေးဝယ်သွားတာကိုး၊ မဏ္ဍပ်က သူသွားတဲ့လမ်းမှာ မဏ္ဍပ်ထိုးထားတာပေါ့၊

အဲဒါ မဏ္ဍပ်က ထိုးထားတော့ခါ တောင်မြောက်လေးပါး ကြည့်တဲ့အခါ ဘုရားကိုမြင်တော့၊ ဘုရားနားကိုသွား ဦးတိုက်ရှိခိုး၊ မြတ်စွာဘုရားက ခန္ဓာတရား၊ အာယတနတရား၊ ဓာတ်တရား၊ သစ္စာတရား မဟောဘူးလား၊ ဧ

ဟာတဲ့အခါ တရားပွဲ ဆုံးတဲ့အခါ တိုတိုကျဉ်းကျဉ်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ... ခုန့်
တ္ထရာကျွန်မ သောတာပန် တည်သွားတယ်။

တရားပွဲပြီးတော့အခါ ဈေးကို ဆက်မသွားလား၊ ဈေးကို ဆက်သွားတဲ့အခါ
အခါတိုင်းကလို ခိုးရဲ့လား၊ အင်း ... ခိုးရမှာ မစင်ကိုင်ရမှာ ရွံသလို ကဲ ...
အသိဉာဏ်ကပေါက်လာတော့ ခိုးသေးရဲ့လား၊ ခိုးချင်တဲ့စိတ်တွေ ကုန်
တာတာကွဲ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု လို့ မဟောဘူးလား၊ ခိုးချင်တဲ့
စိတ်တွေ ကုန်တာ၊ သတ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ကုန်တာ၊ သူများ သားမယား ဧ
ဇ်ကားချင်တဲ့စိတ်တွေ ကုန်တာ၊ မုသားပြောချင်တဲ့စိတ်တွေ ကုန်တာ၊ မူး
ယစ်ဆေးဝါး ဓာတ်စာမှီဝဲတဲ့စိတ်တွေ ကုန်တာ၊ ဣဒံ မေ ပုညံ၊ အာသဝက္ခ
ယံ ... အာသဝေါကုန်တယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ သူ့မင် နဲ့ သူ့ဖိုလ်ပေါ့။ အဲ
ဒီလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒါ အခုလည်းပဲ ကာယကံနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံနဲ့ပတ်သက်
တဲ့ အကုသိုလ်၊ မနောကံနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်တွေ ပြုဦးမလား။ မပြ
ပတော့ဘူးကွဲ့နော်၊ အဲဒီလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ ဆက်ကြိုးစားရင် ဧ
သာတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ဖြစ်တာပေါ့၊ မဖြစ်ပေဘူးလား။ ကဲ ခုန့်
တ္ထရာကျွန်မက သက်သေမခံလားဟေ့၊

အခုလည်း မသိခင်ကတော့ သတ်ကြတာပေါ့၊ မသိခင်က ခိုးကြတာပေါ့၊ မ
သိခင်ကတော့ ဇော်ကားကြတာပေါ့၊ ကဲ သိတဲ့အခါ သတ်သေးရဲ့လား၊
ခိုးသေးရဲ့လား၊ အဲဒါ ... သတ်ချင်တဲ့ စိတ်တွေကုန်တာ၊ ခိုးချင်တဲ့ စိတ်တွေ
ကုန်တာ၊ သူများ သားမယားကို ဖျက်ဆီးချင်တဲ့ စိတ်တွေကုန်တာ၊ မုသား
သုံးချင်တဲ့ စိတ်တွေကုန်တာ၊ မူးယစ်ဆေးဝါးဓာတ်စာ သောက်ချင်တဲ့ စိ

တ်တွေကုန်တာ၊ အဲဒါ အာသဝေါ ကုန်တယ်လို့ ဟောတာ၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

ဆက်ကြိုးစားရင် ... သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ ပေါ့။ ခုဇ္ဈတ္တရာကျွန်မက သက်သေခံတယ်နော်၊ အင်း ... အဲဒီအခါကျတော့ ဈေးဝယ်လို့ပြန်လာခဲ့၊ မိဖုရားငါးရာ ဆွေးနွေးနေတာ၊ လေ့ခါးက တက်လာခဲ့တော့ မူပြောင်းမလာဘူးလား၊ အင်း ... ဒီအမျိုးသမီးဟာ အခါတိုင်းနဲ့မတူဘူး၊ အဲတော့ ပန်းတွေကလည်း အခါတိုင်းထက် များတယ်၊ အခါတိုင်းက တစ်ဝက်တစ်ဝက်ခိုးတော့၊ နည်းတာပေါ့ကွဲ့၊ ဒီက မခိုးတော့၊ ဒါ အတိအကျ ဝယ်တော့ ပန်းတွေကလည်း ပိုပြီးတော့ မများဘူးလား၊ သူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ကြည့်ပြန်တော့ ခါလည်း မျက်နှာက ကြည်နေတာကွဲ့။ တရားသိတော့ ရွှင်ရွှင်ပျပျကြီး မနေဘူးလား၊ ဘာအရသာနဲ့မှ မတူဘူးကွဲ့နော်၊ အဲဒီလို ချမ်းသာတာ၊

အနားရောက်တဲ့အခါကျတော့ အသင် ခုဇ္ဈတ္တရာ ကျွန်မ အသင်ဟာ အခါတိုင်းနဲ့မတူဘူး၊ မျက်နှာတွေ ကြည်တယ်၊ ရွှင်တယ်၊ ပန်းတွေလည်း အခါတိုင်းထက်များတယ်၊ မှန်တာကို သံတော်ဦးတင် ။ အရှင်သခင် ရှိတဲ့အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ အခါတိုင်းက နေ့စဉ်နှင့်တကွ အသပြာ တစ်ဝက်တစ်ဝက် ခိုးတယ်တဲ့၊ ဒီနေ့တော့ အဖဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရဲ့တရားရေအေး အမြှိုက်ဆေးကို သောက်စို့ရခြင်းကြောင့် ဝမ်းထဲမှာ ကိလေသာအပူတွေ ငြိမ်းသွားတော့ ဘာအရသာနဲ့မှ မတူဘူးတဲ့၊ အင်မတန် ချမ်းသာတယ်လို့ သံတော်ဦး မတင်ရဘူးလား၊

အဲဒီအခါကျတော့ သာမာဝတီ မိဖုရားကြီးက သလွန်ပေါ်ကဆင်း၊ အသင် သိတဲ့တရားကို ငါတို့ကို ဟောရမယ်လို့ မတောင်းဘူးလား၊ အဲဒီ အခါ ခုဇ္ဈတ္တရာကျွန်မက ဟောတာ ... ခန္ဓာတို့၊ အာယတနတို့၊ ဓာတ်တို့၊ သစ္စာတို့ ပ

ဗုဒ္ဓသမုပ္ပါဒ်တွေ မဟောဘူးလား၊ ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်းခြားဟောတာ ဉာတ ပရိညာပေါ့၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊သတ္တဝါ ပိုင်းခြားတာ ဉာတပရိညာ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ နဲ့ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ ပိုင်းခြားတာ တိရဏပရိညာ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို စိစစ် လိုက်တော့၊ စုလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်ပဲမရဘူးလား၊ ဖြစ်ပြီးတော့ ပျက်တာ ဘာသစ္စာလဲ၊ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခ လို့မဟောဘူးလား၊ အဲဒါ ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခ သစ္စာလို့ အမှန်ပိုင်းခြားသိ သမ္မာဒိဋ္ဌိလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲဒီမှာ မိဖုရား ငါးရာ အကုန် သောတာပန်တည်တာဗျာ။ ခုန့်ကတော့ ကျွန်မ ဟောတာလေ၊ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါကို ထပ်ခါ ထပ်ခါ လေ့လာကြပေါ့။

ကဲ ကြားဆဲခန္ဓာ ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ သိတာက၊ (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)။ သေတာက၊(သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား)။ နောက်ခန္ဓာမ လာတာ၊(နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ၊(လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ တစ် ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး၊(ငါးပါးပါဘုရား၊) ငါးလေးလီ (နှစ်ဆယ်၊) ဤရှစ်သွ ယ်ကို (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတ ည်း။)

အမျှဝေ

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ သိ တဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ
လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဓမ္မ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ
သိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ
လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် သံဃံ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကို ပူဇော်မိဒု
က္ခသစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ်
အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ် ပါရမီကုသိုလ် ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုး
အားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏
အရှင်ဘုရား။

ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား၎င်း အနမတ
ဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဘူးသော မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်း
တို့အား၎င်း အာစရိယာနန္တ ခရာသမားတို့အား၎င်း ဣမာသံ ပရိသာနန္တ
တရားနာအစည်းဝေး သို့ကြွရောက် လာကြကုန်သော တရားနာပရိသတ်
တို့အား၎င်း ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း တို့အား၎င်း ငရဲသနင်း ယမမင်း
တို့အား၎င်း ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် ဓမ္မာရုံစ
ောင့်နတ် ဘုမ္မစိုးနတ် ရုက္ခစိုးနတ် အာကာသစိုးနတ် တောစောင့်နတ် ဧ
တာင်စောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ် မြို့စောင့်နတ် သာသနာတော်စောင့်နတ် စ
တုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှစ၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်
သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဘာဇေယျာမ အ
မျှ အမျှ အမျှ အမျှပေးဝေပါကုန်၏ အမျှကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင်ဆန္ဒ တလုံးတဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင် သူ
တော်ကောင်းတရား ကြိုးစား ပွားများ အားထုတ် နိုင်လွယ် ကြသည်ဖြစ်စေ...

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...

သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...

သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...

သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ မုံလယ်တော
ရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ။

မန္တလေးမြို့၊ ရေတံခွန်တောင်၊ မုံလယ်တောရမ္မရိပ်သာ၊ အမှတ်(၃)၊ တို
က်ခွဲ ဓမ္မာရုံကြီးပေါ်တွင်

ဝါတွင်း ပထမပတ် (၇) ရက် တရားစခန်း၌ (၁၆-၈-၂၀၁၀) ခုနှစ်

ည(၇)နာရီ အချိန်တွင် ဟောကြားတော်မူသော

ဥတ္တရသာမဏေအကြောင်းဥပမာပြ

ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်တရားတော်

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့ ... ။

နမော ဗုဒ္ဓဿ။ နမော ဓမ္မဿ။ နမော သံဃဿ။ နမော မာတာပိတုဿ။

နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
သာ

ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏
အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မင်္ဂလေတန် - ဖိုလ်လေတန် - နိဗ္ဗာန် - ပရိယတ် ဆယ်ပါးသော
တရားတော်မြတ်တို့အား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး
လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မင်္ဂဉ္စတည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး ဖိုလ်ဉ္စတည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေး
ပါး ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်တို့အား။ နမော - ရည်ညွတ်
သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား။

နဇ

မာ - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဂိပဿနာဉာဏ်မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရအောင် သစ္စာစ
လေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား။

နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့်
ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရား ရတနာ တရား ရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး မိဘ
ဆရာသမား တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော် မာန်စ
လျှာ ကန်တော့ကြရသော ပူဇော်ပဏာမစေတနာ ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ဝီရိယ
တို့ကြောင့်

မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်
သို့လည်းကောင်း ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကော

င်း တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း

မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်
ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

အလုပ်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား။

မူလနှစ်ဖြာ....တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်
များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာ နှစ်
ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွ
တ်ကြောင်းတည်း။ ပါ ဘုရား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ... ကမ္မဿ
ကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမ
ယ်လို့ မဟောလား။ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါ
တာ အစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား၊ အကုသိုလ်။ အကု
သိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊
တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်၊ လို့ မဟောလား။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊
ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား။ ဒါ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။ ယုံကြည်ဖို့
မကောင်းလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ၊ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ၊ မိစ္ဆဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင်၊ အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောဘူးလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဒါ ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာပေါ့၊ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။

အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပေါ့၊ ကုသိုလ်ကို သွားလေရာ အရပ်ကို ဆောင်ပေါ့။ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ရမယ်နော်၊ ဒါ ကံကိုယုံကြည်ဖို့ပေါ့၊ ဉာဏ်ကို အားကိုးရမယ်လို့ မဟောဘူးလား။ ဒါ ဉာဏ်ဆိုတာ ခန္ဓာသိဖို့၊ အာယတန သိဖို့၊ ဓာတ်ကို သိဖို့၊ သစ္စာသိဖို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သိဖို့ မလိုဘူးလား၊ အဲဒါ အဲဒီဟာကို အားလုံး ချို့လိုက်တော့ ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ သက္ကာယ တရားပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒီ ခန္ဓာအပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်အစားစား၊ ငရဲအစားစားပေါ့ နော်။ တကယ်အမြင်ခံ အရှုခံရှိတာက၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား၊ ခန္ဓာငါးပါးလား၊ ခန္ဓာငါးပါးလို့ တကယ် သိကာ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါလို့ အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အယူအဆမှားတွေ မပျောက်ဘူးလား၊ ပျောက်ရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်တာပေါ့။ ဒါတော့ခန္ဓာသိဖို့ အရေးမကြီးဘူးလား၊

မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ မျက်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

ခန္ဓာဖွဲ့နည်း။

"မျက်စိ..."

စက္ခု အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မ
 ဖြစ်နိုင်ပါ။

စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ
 င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

စက္ခု အကြည်နှင့် အဆင်း ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 အဆင်း ကို မြင်သိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မျက်စိ အကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 အဆင်း ကို မြင်သိတာ က နာမ်တရား ၊

မျက်စိ အကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နား"

သောတ အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါ
 သလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

သောတ အကြည်နှင့် အသံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

နား အကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အသံ ကို ကြားသိတာ က နာမ်တရား ၊

နား အကြည်နှင့် အသံ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"နာ"

ယာန အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ယာန အကြည်နှင့် အနံ့ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

န, ၁ အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က စိတ် ၊

ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊

စိတ် စေတသိက်။

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်။

စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

န, ၁ အကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

အနံ့ ကို နံသိတာ က နာမ်တရား ၊

န, ၁ အကြည်နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား၊

နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

"လျှာ"

ဇိဝှိ အကြည်ကို ချို ချဉ် စပ် ငန် ဖန် ခါး ရသာ(၆)ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။

ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။ မပြ ဖစ်နိုင်ပါ။

ဇိဝှိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဇိဝှိအကြည်နှင့် ရသာ ၆ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

လျှာ အကြည်ကို ရသာ ငါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ငါး ကို စားသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။
 လျှာအကြည်နှင့် ရသာ ငါး က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာ ငါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ရသာ ငါး ကို စားသိတာ က နာမ်တရား ၊
 လျှာ အကြည်နှင့် ရသာ ငါး က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

ကိုယ်

ကာယ အကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆို
 တဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။
 ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
 မဖြစ်နိုင်ပါ။
 ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ သုံးပါးပေါ်
 င်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှု ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ် ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။

ကိုယ် အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ပူမှု အေးမှု ကို ထိသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။
 ကိုယ် အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှု က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

ကိုယ် အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိ
 သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ကို ထိသိတာ က နာမ်တရား ၊
 ကိုယ် အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

.....=====.....

စိတ်

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ဖ
 ပါပါသည်။
 မနော ဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ် ပါသလား။
 မဖြစ်နိုင်ပါ။
 မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် သညာ
 က္ခန္ဓာ စေတသိက် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါးပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ
 လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။
 ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။
 နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး နှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာ ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်။
 မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။

ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က စိတ် ၊
 ဝေဒနာ သညာ စေတနာ က စေတသိက်၊
 စိတ် စေတသိက်။

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။
 စိတ် စေတသိက် ရုပ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။
 ဓမ္မာရုံ တရားအပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာ က နာမ်တရား
 ၊

ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့၊ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ
 အစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ အစားစား၊
 တွေ့သလား၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား၊ လူနတ်၊ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ မတွေ့တာ၊
 ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား။ မရှိရင် လူစွဲ၊ နတ်စွဲ၊ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာလိုသေးသလား၊
 တွေ့တဲ့တရားက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား၊ ခန္ဓာငါးပါး။ ဒါ ခန္ဓာပဲ တွေ့မယ်
 နော်၊ အဲဒါ ယုံကြည်မှုလိုတာပေါ့။

အဲဒါကြောင့် ရှေးဆရာတော်ကြီးတွေ၊ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ...
 ခန္ဓာငါးပါးမသိငြား၊ ငါးပါးမှောက်မည်သာ၊ ခန္ဓာငါးပါးမသိငြား၊ ငါးပါးမှောက်
 မည်သာ၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ကျွဲ နွား၊ မှောက်လျက်သွား၊ ငါးပါးမှောက်ကြရာလို့ မ
 ဟာဘူးလား၊ ဒါ ခွေး၊ ဝက်၊ ကျွဲ၊ နွား၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုးမျိုး ဖြစ်တာတွေဟာ
 အဲဒီ ခန္ဓာအပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာပေါ့။ အမြင်ခံ၊ အရှုခံက တစ်
 ခုပဲ ရတယ်နော်။ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာပေါ့။

ဒါကြောင့် ပညတ်အာရုံ၊ ပရမတ်အာရုံလို့ မဟောဘူးလား၊ လူ၊နတ်၊ဗြဟ္မာ၊
သတ္တဝါက ပညတ်အာရုံပေါ့၊ ခန္ဓာငါးပါးက ပရမတ်အာရုံပေါ့။ ပညတ်၊ပရမ
တ်တဲ့၊ ပညတ်ဆိုတာ ခေါ်တာပြောတာ၊ သမုတ်တာတွေပေါ့နော်၊ ခန္ဓာငါး
ပါးက ပရမတ်၊ အဲဒီ ခန္ဓာအပေါ်မှာ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ
အစားစား၊ တိရစ္ဆာန်အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယအစားစား၊ ငရဲ
အစားစားလို့ မခေါ်ကြဘူးလား၊ မသမုတ်ကြဘူးလား၊

ဘယ်လိုပဲ၊ သမုတ် သမုတ်၊ ဘယ်လိုပဲ ခေါ်ခေါ်၊ ခန္ဓာငါးပါးက ပြောင်း
ရဲ့လား၊ ဒါကြောင့်မို့ ပရမတ်လို့ခေါ်တာပေါ့၊ မရှိပညတ်က လူ၊ နတ်၊ ဗြ
ဟ္မာနော်၊ ရှိပရမတ်က ခန္ဓာငါးပါး၊ အဲလိုဆိုရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်တာပေါ့
ကွဲ့။ အဲဒီခန္ဓာဖွဲ့ကို ရအောင်ကျက်ကြ၊ လေ့လာကြ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်း
လား၊

တရားသဘောကို မသိဦးတော့ အဲဒီစာအုပ်လေးကို ခန္ဓာဖွဲ့လို့၊ သစ္စာဖွဲ့လို့
နေမယ်ဆိုရင်၊ ခန္ဓာဖွဲ့တဲ့အချိန်၊ သစ္စာဖွဲ့တဲ့အချိန် တောင်မြောက်လေးပါး
ကို စိတ်ရောက်ကွဲလား၊ မရောက်ရင် ကုသိုလ်တွေ မဖြစ်ဘူးလားဟေ့။ အ
င်း စာအုပ်နဲ့ မျက်နှာနဲ့ လေ့လာတဲ့ အချိန်ဟာ ကုသိုလ်တွေဖြစ်နေပြီးပြီ။ မပြ
ဖစ်ဘူးလား၊ ဘယ်လောက်များ အကျိုးရှိသလဲနော်၊ ခန္ဓာရဲ့အကျိုးအပြစ်
ကို သိမယ်ဆိုရင်တော့ခါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်တော့တာကွဲ့။ အဲဒီလို လေ့
လာဖို့ မကောင်းလား၊ ဒါကြောင့် ခန္ဓာသိဖို့လိုတယ်၊

ဒါကြောင့် ခန္ဓာငါးပါးက ပရမတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊သတ္တဝါက ပညတ်ပေါ့။ ပရမတ်ကို
ပညတ်ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊သတ္တဝါလို့ မြင်တဲ့အခါ ခန္ဓာမ
တွေ့တော့ဘူးကွဲ့နော်၊ ရှိလျက်ကယ်နဲ့ မမြင်တာပေါ့၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကော
င်းလား၊ ကြောင်တောင်ကန်းဆိုတာ ကြားဖူးရဲ့လား၊ ကြားဖူးတယ်နော်၊

ခဏ၊ခဏ ဥပမာပေးရတယ်။ ကျောက်ဖယောင်းသား ကောင်းကောင်း တစ်ပိဿာလောက် နေလှန်းလိုက်၊ နေလှန်းလို့ တော်တော်လေး ပျော့တဲ့ အခါ၊ ဆင်ဖြူတော် ပုံသွင်းလိုက်တာပေါ့။ သွင်းပြီးတဲ့အခါ ဆင်ဖြူတော်ကြီး ဖြစ်မလာဘူးလား၊ စားပွဲပေါ်တင်ထား၊ တရားနာပရိသတ်တွေ ဘာတွေမြင် သလဲလို့မေးတဲ့အခါ ဘယ်လိုအဖြေပေးမလဲ၊ ဆင်ဖြူတော်မြင်တယ်။ စဉ်း စားနော်၊

ဆင်ဖြူတော်က ပညတ်၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊ ကျောက်ဖယောင်းသားက ပရမတ်ပေါ့။ အဲဒါ စင်စစ်ကတော့ မျက်စိနဲ့ ကြည့်ရင် ကျောက်ဖယောင်း သားလား၊ အဆင်းလား၊ လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်တဲ့ အခါကျတော့ ကျောက် ဖယောင်းသားလား၊ မာတာပျော့တာလား၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

ကဲ အဲဒီ ဆင်ဖြူတော် မြင်တဲ့အခါ၊ ကျောက်ဖယောင်းသားကို မြင်ရဲ့လား၊ ဆင်ဖြူတော် မြင်တဲ့အခါ၊ အဆင်းကို မြင်ရဲ့လား၊ ကျောက်ဖယောင်းသား လို့ သိတဲ့အချိန်၊ တွေ့တဲ့အချိန်၊ စဉ်းစားဖို့ ကောင်းတယ်နော်၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ မပြောမဖြစ်လို့ ကျောက်ဖယောင်းသား ပြောရတာ၊ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်ပေါ့။ ထိတဲ့အခါမှာ မာတာပဲတွေ့မယ်၊ ပျော့တာ ပဲတွေ့မှာပေါ့၊ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

တကယ်ရှိတာက ဆင်ဖြူတော်လား၊ ကျောက်ဖယောင်း၊ ကျောက်ဖယောင်းကို ဘယ်သူမှ မမြင်ဘူး၊ မြင်ရဲ့လား၊ ဆင်ဖြူတော်ဆိုတဲ့ ပညတ်က ဖုံးထားတာကွဲ့၊ ဆင်ဖြူတော်လို့ မြင်တဲ့အခါ ကျောက်ဖယောင်းသားကို မြင်ရဲ့လား၊ တကယ်ရှိတာက ဆင်ဖြူတော်လား၊ ကျောက်ဖယောင်းလား၊ တကယ်ရှိတာက ကျောက်ဖယောင်းလား၊ အဆင်းဓာတ်လား၊ တကယ်ရှိတာက ကျောက်ဖယောင်းလား၊ မာသဘောလား၊ တကယ်ရှိတာက ကျောက်

ဖယောင်းလား ပျော့တဲ့သဘောလား၊ မာတာ၊ ပျော့တာ ပထဝီပေါ့၊ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား၊

ဘယ်လိုပဲ သမုတ်မှတ် ကဲ မာတာက ပြောင်းရဲ့လား၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါကြောင့် တကယ်ရှိတဲ့ဟာကို မမြင်တာ၊ ကြောင်တောင်ကန်းလို့ ခေါ်တာ၊ ဒါကြောင့်မို့လို့ ပရမတ်ကို ပညတ် ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ အဲတော့ ပရမတ်ကိုမြင်ဖို့ လိုတယ်နော်။

ကဲ အဲဒီ ဆင်ဖြူတော်ကြီးကို နေလှန်း၊ ပျော့လာပြီဆိုတော့ ပေါက်ပေါက် ဆုပ်များ ဆုပ်သလို ဘယ်ပြန်၊ညာပြန် ဆုပ်ကြည့်တဲ့အခါ၊ ဆင်ဖြူတော်တွေ့မလား၊ ဖယောင်းတွေ့မလား၊ ဘယ်ပြန်၊ညာပြန် ဆုပ်ကြည့်တဲ့အခါ ကျတော့ ကျောက်ဖယောင်းပဲတွေ့တယ်နော်၊ ကိုင်စမ်းကြည့်တဲ့အခါ ကျောက်ဖယောင်းတွေ့သလား၊ မာတာတွေ့သလား၊ ကျောက်ဖယောင်းတွေ့သလား ပျော့တာတွေ့သလား၊ ကဲ မာတာ၊ ပျော့တာ ပထဝီပေါ့။ မာသဘော၊ မာဓာတ်၊ မာပရမတ်လို့ မဟောဘူးလား၊

ကဲ အဲလိုဆိုရင် ကျောက်ဖယောင်းကား တွေ့သေးရဲ့လား၊ ဆင်ဖြူတော်ကား တွေ့သေးရဲ့လား၊ အဖုံးပွင့်သွားပြီကွဲ့၊ အမှန်သိတော့ အမှားမပျောက်လား၊ အဲဒါ လိုတာ။ ဤပမာဏကဲ့သို့ မျက်စိနဲ့ ပတ်သက်တာ၊ နားနဲ့ ပတ်သက်တာ၊ နှာခေါင်းနဲ့ ပတ်သက်တာ၊ လျှာနဲ့ ပတ်သက်တာ၊ ခြောက်ဒွါရမှာ အဲလိုလေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်ကြပေါ့နော်။

ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်းခြားဖို့ မလိုလား၊ အဲဒါ စိတ်ထဲမှာ ရှင်းကနဲလင်းကနဲ၊ သွားဖို့လိုတာကွဲ့။ သိမှ ပယ်နိုင်တာနော်၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ မဟောဘူးလား။ သမုဒယသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာလို့ မဟောဘူးလား။ သစ္စာလေးပါးသိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာ

လးပါးသိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါးသိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါးသိမှ ရဟန္တာ။ ဒါတော့ မရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် သစ္စာဖွဲ့။

သစ္စာဖွဲ့နည်း

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ

- *ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ

- *သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ

- *သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ

- *ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ

- *ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ သူတစ်ပါး ယောက်ျား မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု နှစ်သက်မှု စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။
- * ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။
- * ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။
- *သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါးကို သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါးသိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါးသိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိမှ ရဟန္တာဇနင်္ဂ။ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ...၊ ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ...၊ အာယတန ဆယ့်နှစ်ပါးကို မသိတာ... ၊ ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကို မသိတာ...၊ ဓာတ် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကို မသိတာ.....၊ အဝိဇ္ဇာပေါ့။ ကဲ နှလုံးသွင်း မှားမနေဘူးလား၊ အဲဒါ ခန္ဓာအပေါ်မှာ မှားတာဇနင်္ဂ။

နှလုံးသွင်းမှားတော့ လိုချင်တဲ့တဏှာ မလာလား၊ တဏှာလာရင် ဥပါဒါန်က နေပါ့မလား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်ပေါ့၊ ဝဋ်အနေနဲ့ ကိလေသဝဋ်ပေါ့၊ သစ္စာဖွဲ့တော့ သမုဒယလို့ မဟောဘူးလား၊ သမုဒယ အကြောင်းရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်လား၊ ပေါ်နေတာ လူလား၊ ခန္ဓာငါးပါး။ နတ်လား၊ ခန္ဓာငါးပါး။ ပြဟ္မာလား၊ ခန္ဓာငါးပါး။ ခန္ဓာပဲ တွေ့မယ်ဇနင်္ဂ။

ကဲ ကိုယ်ထင်တဲ့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ တွေသေးရဲ့လား၊ တွေတာက ခန္ဓာပေါ့။ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသရွေ့ အို၊ နာ၊ သေ၊ လွတ်ရဲ့လား၊ ဘာသစ္စာလဲ၊ လူချမ်းသာလား၊ ဒုက္ခသစ္စာ။ နတ်ချမ်းသာလား၊ ဒုက္ခသစ္စာ။ ဗြဟ္မာချမ်းသာလား၊ ဒုက္ခသစ္စာ။ ကဲ ဘယ်လောက် ထင်ရှားသလဲနော်။ ဒုက္ခသစ္စာပိုင်းခြားသိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂသစ္စာလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲလို လေ့လာဖို့ လိုတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်လာရင် ကဲ ... ကိလေသဝဋ် မချုပ်ဘူးလား၊ ကမ္မဝဋ် မချုပ်ဘူးလား၊ နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား၊ နိရောဓ။

မကြားစဖူး၊ ကြားဖူးထပ်မံနော်၊ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက ဥတ္တရလုလင်တဲ့ သူဌေးသား၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းမှာ သွား ကျောင်းနေတာပေါ့၊ တစ်ကျောင်းလုံး ပညာအချွန်ဆုံး၊ စာရိတ္တအကောင်းဆုံးပေါ့။ အဲဒါ တိုင်းပြည်မှာ ဥတ္တရလုလင်၊ အင်မတန် ပညာကောင်းတယ်၊ စာရိတ္တကောင်းတယ်၊ ကျော်ကြားနေတာပေါ့။

အဲဒီလို သူ့နာမည်က ကျော်ကြားနေတဲ့ အခါ၊ အဲဒီမှာ တိုင်းပြည်မှာရှိနေတဲ့ အမတ်ကြီးကလည်းဖြစ်၊ တရားသူကြီးကလည်းဖြစ်၊ သူ့မှာ သမီးချောလေး တစ်ယောက်ရှိတာကိုး၊ သူ့ကိုယ်တိုင်လာပြီးတော့ စုံစမ်းတယ်၊ လေ့လာတယ်၊ သူသွားတာ၊ နေတာ၊ ထိုင်တာ အကဲခတ်တယ်၊

အကဲခတ်တော့ သဘောကျတဲ့အခါ အနားကိုသွား၊ အမောင် ဦးမှာသမီးချောလေး တစ်ယောက်ရှိတယ်၊ မင်္ဂလာလက်ထပ်ပေးပါလို့ မပြောရဘူးလား၊ ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးဘူးတဲ့ ကြားရဲ့လား၊ ဒီဘဝမှာတော့ သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ကူးမထည့်ဘူးပေါ့၊ အဲဒီ ဒီဘဝမှာတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ကူးမထည့်ဘူးဆိုတော့ခါ၊ အမတ်ကြီးစိတ်ထဲမှာ အောင့်သက်သက် မနေဘူးလား

ဟု၊ အာယာတ ဓာတ်က ဝင်သွားတော့တာကွဲ့၊ ရှက်တာပေါ့။ အာယာတ ဓာတ် ဝင်သွားပြီနော်၊

အဲဒါနဲ့ တနေ့သဉ်ကျတော့ခါ ဘွဲ့လွန်၊ ကျောင်းက ထွက်ပြီးတော့အိမ်မှာ၊ သူဌေးသားကဖြစ်တော့ အစိုးရဝန်ထမ်းလည်းမလုပ်၊ အရောင်းအဝယ်လည်း မလုပ်၊ မိဘ ထားခဲ့တဲ့ပစ္စည်းက သုံးလို့ မကုန်ဘဲကိုး၊ ရပ်မှာ၊ ရွာမှာ၊ မြို့မှာ သာရေးကိစ္စ၊ နာရေးကိစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်ပေးတာပေါ့။ ရပ်ကိစ္စ၊ ရွာကိစ္စတွေပဲ ဆောင်ရွက်တယ်နော်၊ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

အဲဒါ တနေ့သဉ်ကျတော့၊ ပညာဇောဒဂ်ရတဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆွမ်းခံသွားတယ်၊ ဆွမ်းခံသွားတဲ့အခါ တရားလေး၊ တစ်လုံးတို့၊ နှစ်လုံးတို့ ပေါ့၊ အဲဒီလိုလေ့လာပြီးတော့ လေးငါးရက်လောက် ဆွမ်းခံမိတဲ့အခါကျတော့၊ တရားအစ သံဝေဂရပြီးတော့၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနောက်ကို လိုက်သွားတော့တာ၊ ကျောင်းကို ရောက်တဲ့အခါ၊ သင်္ကန်း စည်းပေးတော့တာပေါ့ကွဲ့။ သင်္ကန်း ဝတ်ပေးတယ်။ ဥတ္တရသာမဏေတဲ့ ကြားရဲ့လား၊ ဟိုတုန်းက ဥတ္တရလုလင်ကိုး။

အဲဒါနဲ့ ဆွမ်းခံပြီးတော့စားတယ် ကြားရဲ့လား၊ အဲဒါ ဆွမ်းခံလို့ တစ်နေ့သဉ်ကျတော့ ဆွမ်းခံအသွားမှာ သပိတ်ကို ကန်ပေါင်ရိုးမှာ တင်ပြီးတော့ မှ၊ ကန်ထဲဆင်း၊ မျက်နှာသစ်၊ အဲလို မိမိကနေပြီးတော့မှ မျက်နှာသစ်လို့ ပြုတုန်းကို ... လင်းအားကြီး အိမ်တစ်အိမ်ကို ဝင်ပြီးတော့မှ သူခိုးနှစ်ယောက်က ဝင်တက်ပြီးတော့ ခိုးတော့တာ၊ သူခိုးမှန်းသိတော့ ထလိုက်ကြတာပေါ့၊ သူတို့လက်မှာပါတဲ့ ဘဏ္ဍာပစ္စည်းကို ဥတ္တရသာမဏေရဲ့ သပိတ်ထဲထည့်၊ အလွတ် ပြေးကြတော့တာများ။

ဥတ္တရသာမဏေက ရေကန်က မျက်နှာသစ်လို့ အတက်၊ ပစ္စည်းရှင်က အရောက်၊ မပြေးသော် ကံရာရှိ၊ ဪ ငါ့မှာ သူတော်ကောင်းလားလို့ ဧ အာက်မေ့တာ၊ အစသတ်တော့ သူခိုးပါလား၊ လိုက်ခဲ့လို့ ခေါ်သွားတော့ တာ၊ ကဲ သူတို့ ပစ္စည်းကို တွေ့နေပြီလေ၊ သူခိုးတာ ဟုတ်ရဲ့လား၊ မပြေးသော် ကံရာရှိကွဲ့နော်၊ သူခိုးတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ မဟုတ်ငြားသော်လည်း သက်သေတွေမရှိတော့ ငြင်းလို့ရပါ့မလား၊ လိုက်သွားရတယ် ကြားရဲ့လား၊

အဲတော့ ဟိုကိုရောက်တော့ တရားသူကြီးဆီ ပို့တာပေါ့၊ တရားသူကြီးက လည်း ဟိုတုန်းက သမီးပေးစားတုန်းကမှ အောက်သက်သက် နေတဲ့အခါ ကျတော့၊ ထူးလို့ စစ်ဆေးဖို့မလိုဘူး၊ ကားစင်တင် လုံပျံ ကစားစေ၊ ကားစင် တင် လုံပျံကစားတော့တာ၊ အဲတော့ သွေးချောင်း စီးနေတာပေါ့။ မခံရဘူး လား၊

ခံတဲ့အခါ အားလုံးကျောင်းမှာရှိတဲ့ ရဟန်းတော်တွေ၊ သာမဏေတွေ အပေါင်းအဖော်က ဘုရားကိုတိုင်ကြတာပေါ့၊ လျှောက်ကြတော့တာပေါ့၊ အဲဒီ အခါ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အာရုံပြုကြည့်တော့၊ ငါဘုရားလည်း မတတ်နိုင်ဘူးတဲ့ ကြားရဲ့လား၊ ကမ္မံ ဝိပါကဿ၊ အတိတ်က သူပြုခဲ့တာတွေ တဲ့၊ ကြားရဲ့လား၊ အလိုလို ဖြစ်တာလား၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားပေါ်တာလား၊ ကဲ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားပေါ်တာကွဲ့နော်။ ငါ ဘုရား မတတ်နိုင်ဘူးတဲ့၊

အဲဒီမှာ အာဏာသားတွေ နားတဲ့အခါ၊ မြတ်စွာဘုရားက ဝင်ပြီးတော့ တရားဟောတော့တာ။ ဥတ္တရသာမဏေတဲ့ သတိထားတဲ့၊ အလိုလိုဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး၊ အသင်က အတိတ်ဘဝက ပြုခဲ့တဲ့ဟာတွေက မိတော့တာတဲ့၊ ကားရဲ့လား၊ အဲတော့ အမိန့်ချမှတ်တဲ့ တရားသူကြီးကို မေတ္တာမပျက်နဲ့၊ လုံပျံကစားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မေတ္တာမပျက်နဲ့၊

အဲဒါ ကိုယ့်အဖေလည်း တော်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ကိုယ့်အမေလည်း တော်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ညီအကို မွေးချင်း၊ သားချင်းလည်း တော်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ကိုယ်နဲ့ ဆွေမျိုးအရင်းတွေ၊ ကြားရဲ့လား။ ဘဝကခြားနေတော့ ဆွေတွေမျိုးတွေလို့ သိပါမလား၊ ဆွေမျိုးမကင်းဘူးကွဲ့ နော်၊ မေတ္တာမပျက်နဲ့လို့ ဘုရားက သတိမပေးဘူးလား၊ အဲဒါ အမိန့်ချတဲ့ တရားသူကြီးကိုလည်း မေတ္တာမပျက်နဲ့၊ လုံပြန်ကစားတဲ့ အာဏာသားကိုလည်း မေတ္တာမပျက်နဲ့၊ အဲလိုပြောပြီးတော့ မေတ္တာပို့ပြီးရင် တရားနလုံးသွင်းပါလို့ သတိမပေးဘူးလား။ အဲဒါ မေတ္တာပို့တာပေါ့၊

မေတ္တာပို့လို့ပြီးတဲ့အခါ၊ အောင်မြင်သွားတော့ခါ ခန္ဓာဖက်ကို ဉာဏ်လှည့်လိုက်တာ၊ လုံပျံ့ကစားတာတွေဟာ ... မနာဘူးလား၊ နာတယ်လို့ အလိုလေး၊ အမလေးခံစားနေရတာ၊ ငါလား ဝေဒနာ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာလား ဝေဒနာ၊ ကဲ သူတွေ၊ ငါတွေတွေ့သေးရဲ့လား၊ တွေ့တာ ဝေဒနာပေါ့၊ ဝေဒနာကို သက္ကာယလို့ မဟောဘူးလား၊ ငါ ပါသေးရဲ့လား၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတွေ့သေးရဲ့လား၊ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်လား၊ ဝိစိကိစ္ဆ မချုပ်လား၊ ချုပ်တယ် စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား၊

ချုပ်ပြီးတော့ ဆက်ပြီးတော့ မကြိုးစားရဘူးလား၊ ကြိုးစားတဲ့အခါ ဆက်ကြည့်တဲ့ အခါ ဝေဒနာကို ဆက်လိုက်ကြည့်၊ ဝေဒနာ ခံစားပြီးတော့ မပျက်လား၊ ဒါ အပျက်ကို လိုက်ကြည့်တာပေါ့၊ အနိစ္စကို လိုက်ကြည့်၊ အနိစ္စကို ထပ်ခါ၊ ထပ်ခါ၊ ထပ်ခါ လေ့လာကြည့်၊

အနိစ္စ မမြဲခြင်းတရားသည် ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရား၊ သုခလို့ ခေါ်မလား၊ ဒုက္ခ။ ဤဒုက္ခတရားကို ပိုင်သူရှိရဲ့လား၊ သတ္တဝါ အလိုသို့ လိုက်ရဲ့လား၊ အကြိုက်သို့ ပါရဲ့လား၊ အနတ္တလို့

မဟောဘူးလား၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တွေပြီ၊ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရားလား၊ ဝေဒနာနဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တနဲ့ ပိုင်းခြားတာ၊ တီရဏပရိညာပေါ့။

ပညတ်၊ ပရမတ် ပိုင်းခြားတုန်းက ဉာတပရိညာပေါ့၊ ဝေဒနာလို့သိ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ တွေ့သေးရဲ့လား၊ ဒါ ဉာတပရိညာပေါ့၊ ဝေဒနာလို့သိ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပိုင်းခြားတော့ခါ ဝေဒနာ တွေ့သေးရဲ့လား၊ တွေ့တာ ဝေဒနာလား၊ အနိစ္စ။ ဝေဒနာလား၊ ဒုက္ခ။ ဝေဒနာလား၊ အနတ္တ။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် အာရုံမှန်တော့၊ သဒ္ဓါမှန်တယ်လို့ မဟောဘူးလား၊ ဒါ ဝေဒနာကွန္ဓာ။ ဒါ အာရုံ၊ အရူခံ၊ အမြင်ခံက၊ ဝေဒနာလို့ မဟောဘူးလား၊

ကဲ ဝေဒနာလို့တွေ့တော့၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကား တွေ့သေးရဲ့လား၊ အာရုံမှန်တော့၊ သဒ္ဓါမှန်တယ်နော်။ ဝေဒနာဆိုတာ ယုံကြည်ပြီပေါ့၊ ကဲ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊ ခံစားပြီးတော့ မပျက်လား၊ အာရုံက အနိစ္စလို့ မပြလား၊ အနိစ္စလို့ ပြတော့၊ အနိစ္စလို့သိတာပေါ့၊ အာရုံက ဒုက္ခလို့ မပြလား၊ ဒုက္ခလို့ပြပတော့၊ ဒုက္ခလို့မသိလား။ အာရုံက အနတ္တလို့ မပြလား၊ အနတ္တဆိုရင် အနတ္တလို့ မသိဘူးလား၊ အာရုံ၊ အာရမ္မဏိက။ အာရုံမှန်တော့ သဒ္ဓါမှန်တယ်၊ ယုံကြည်ပြီနော်၊

ယုံကြည်တော့ ဆက်ပြီးတော့ ကြိုးစားတဲ့အခါကျတော့၊ ဖြစ်ပျက်ကလွဲလို့ တခြားတွေ့သေးရဲ့လား၊ ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ၊ ဒုက္ခသစ္စာလို့ အမှန်ပိုင်းခြားသိ သမ္မာဒိဋ္ဌိလို့ မဟောဘူးလား၊ အဲလို ဒုက္ခသစ္စာ အမှန်ပိုင်းခြားသိတဲ့ အခါကျတော့ သုခဆိုတာ အပ်ဖျား တစ်ထောက်စာမျှ မတွေ့ဘူး၊ တွေ့ရဲ့လား၊ ဆံဖျားက ခြေဖျားအရောက် ရှာကြည့်၊ သုခတွေ့မလား၊ ဒု

ကွတွေ့မလား၊ အဲလို အမြဲတမ်း ဖြစ်ပျက်နေတဲ့တရားမို့လို့၊ ဒုက္ခသစ္စာလို့
မဟောဘူးလား၊

ရိုးရိုးအနေနဲ့ ခံစားနေတာက ဒုက္ခဝေဒနာပေါ့၊ အဲဒါက ဆယ်ခါတစ်ခါဖြစ်
တာ၊ အမြဲတမ်းဖြစ်ရဲ့လား၊ အမြဲတမ်းဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ အမြဲတမ်းဖြစ်
တာက နဒီသောတော ဝိယ၊ ထွက်တာသိ၊ ဝင်တာသိ နာရီစက္ကန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်
ပျက်၊ ဖြစ်ပျက်၊ ဖြစ်ပျက် ခန္ဓာက မပြဘူးလား၊ ဘာသစ္စာလဲ။ အဲဒါမှ ဆင်းရဲ
မှန်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဖွင့်ရတာ၊ အဲဒါ ဆင်းရဲတာကလွဲလို့ ဘာမှမရှိ
ဘူးလို့ သိတဲ့အခါ၊ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား လေးပါးကိစ္စ၊ မဂ်တစ်ခဏလို့ မ
ဟောဘူးလား၊

အဲဒီအခါ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့ မဂ္ဂါဘိညာ သင်္ကေတ မတာ။ မဂ်တစ်ချက် ကျတဲ့အ
ခါကျတော့ အဝိဇ္ဇာ မချုပ်ဘူးလား၊ တဏှာ မသေလား၊ ဥပါဒါန် မပြုတ်
လား၊ ကိလေသဝဋ် မချုပ်လား၊ ကိလေသဝဋ် ချုပ်တော့၊ ကမ္မဝဋ်လာဦးမ
လား၊ နောက်ခန္ဓာ လာဦးမလား၊ နိရောဓ။ ကဲ ခန္ဓာ မရှိတော့ မငြိမ်းလား၊
ကိလေသာမရှိတော့ မအေးလား၊ ငြိမ်းတဲ့သဘောနဲ့ အေးတဲ့သဘောကို
ဘယ်လိုခေါ်မလဲ၊ အဲဒါ နိဗ္ဗာန်ကွဲ့။

အဲတော့ ဥတ္တရသာမဏေကို ထောက်ပြီးတော့ လေ့လာဖို့မကောင်းလား၊
အဲလိုသာ မထောက်ဘူးဆိုရင် ကိုယ်ကချည်းပဲ မှန်နေတာပေါ့၊ ငါ့တစ်သ
က် ဘဝအဆက်ဆက် ကမ္ဘာမကျေဘူးလို့ ပြောမှာပေါ့ကွဲ့၊ ကဲ အကျိုးအပြ
စ်ကို ဘုရားကဟောတော့ခါ အလိုလိုဖြစ်တာလား၊ အကြောင်းကြောင့် အ
ကျိုးတရားပေါ်တာလား၊

အခုလည်းပဲ တရားနာပရိသတ် ... အပုတ်ရည်သွင်းတဲ့ စကားမျိုးတွေ အ
မျိုးမျိုးခံရမယ်နော်၊ ချီးမွမ်းတာလည်း ခံရမယ်နော်၊ ကဲ့ရဲ့တာလည်း ခံရမ

ယ်နော်၊ အဲဒါ သူနယ်၊ မလွတ်ဘူး။ ချီးမွမ်းလည်း ဝမ်းမမြောက်ဘူး၊ ကဲ့
ရဲ့လည်း စိတ်မဆိုးဘူးပေါ့၊ အဲဒီလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား၊

ကိုယ်က အဲဒီလို အကြောင်းတိုက်တဲ့ အခါမှာ ရာဂစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မော
ဟစိတ် မဖြစ်ဖို့လိုတာပေါ့၊ အဲဒါ ရဟန်းတို့ရဲ့ အလုပ်တွေ ကြားရဲ့လား၊ အဲ
လိုဆိုရင် ရာဂက္ခယော နိဗ္ဗာန်၊ ဒေါသက္ခယော နိဗ္ဗာန်၊ မောဟက္ခယော နိ
ဗ္ဗာန် လို့ မဟောဘူးလား၊ နိဗ္ဗာနဲ့ တည့်နေတာပေါ့။ အဲဒီနေရာရောက်အော
င် ကြိုးစားအားထုတ်ပေါ့နော်။

ကဲ ထိဆဲခန္ဓာက ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ၊ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား) သိတာက၊
(မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား) သေတာက (သမုဒယသစ္စာပါ ဘုရား) နောက်ခန္ဓာမ
လာတာ (နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ၊(လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ တစ်
ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး၊(ငါးပါးပါဘုရား၊)ငါးလေးလီ (နှစ်ဆယ်) ဤရှစ်သွ
ယ်ကို (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတ
ည်း။)

အမျှဝေ

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ
လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ သိ
တဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ
လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် ဓမ္မံ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်မိ ဒုက္ခသစ္စာ
သိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား ဧ
လျာသော ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်ဖြင့် သံဃံ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကို ပူဇော်မိဒု
က္ခသစ္စာသိတဲ့ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ်
အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ် ပါရမီကုသိုလ် ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုး
အားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏
အရှင်ဘုရား။

ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား၎င်း အနမတ
ဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဘူးသော မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်း
တို့အား၎င်း အာစရိယာနဉ္စ ဆရာသမားတို့အား၎င်း ဣမာသံ ပရိသာနဉ္စ
တရားနာအစည်းဝေး သို့ကြွရောက် လာကြကုန်သော တရားနာပရိသတ်
တို့အား၎င်း ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း တို့အား၎င်း ငရဲသနင်း ယမမင်း
တို့အား၎င်း ကိုယ်စောင့်နတ် အိမ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် ဓမ္မာရုံစ
ောင့်နတ် ဘုမ္မစိုးနတ် ရုက္ခစိုးနတ် အာကာသစိုးနတ် တောစောင့်နတ် ဧ
တာင်စောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ် မြို့စောင့်နတ် သာသနာတော်စောင့်နတ် စ
တုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှစ၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်
သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဘာဇေယျာမ အ
မျှ အမျှ အမျှ အမျှပေးဝေပါကုန်၏ အမျှရကြသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင်ဆန္ဒ တလုံးတဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင် သူ
တော်ကောင်းတရား ကြိုးစား ပွားများ အားထုတ် နိုင်လွယ် ကြသည်ဖြစ်စေ...

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။

ကုသိုလ် အမျှ....အမျှ....အမျှ...ယူတော်မူကြပါကုန်လော့...
သာဓု...သာဓု...သာဓု ။